

PONEDELJEK, 8. MAREC 2010

PRESEDSTVO: GOSPOD BUZEK

predsednik

(Seja se je začela ob 17.05)

1. Nadaljevanje zasedanja

Predsednik. – Razglašam, da se zasedanje Evropskega parlamenta, ki je bilo prekinjeno v četrtek, 25. februarja 2010, nadaljuje.

2. Izjave predsedstva

Predsednik. – Na začetku zasedanja bi rad povedal več stvari. Ob odprtju tega plenarnega zasedanja Evropskega parlamenta vas moram ponovno obvestiti o več tragičnih naravnih nesrečah, ki so se zgodile v zadnjih dneh. Danes je bil v Turčiji potres, v katerem je umrlo najmanj 57 ljudi. Prejšnji teden je bil potres tudi v Čilu, ki je terjal skoraj 300 žrtev, po vsej Evropi pa divjajo neurja, ki so povzročila smrt več kot 60 ljudi, večinoma državljanov Francije. Poleg tega ne smemo pozabiti Haitija, kjer je po zadnjih podatkih število žrtev januarskega potresa preseglo 300 000. V vseh teh primerih sem družinam žrtev izrekel sožalje in izrazil sočutje v imenu Evropskega parlamenta. Vsaka nepričakovana in prezgodnja smrt je v prvi vrsti tragedija za zadevne družine, če je žrtev na deset ali sto tisoče, pa je to tudi tragedija celih narodov in celega sveta. Pridružimo se v solidarnosti z družinami in izrazimo solidarnost z državami, ki jih je prizadela takšna tragedija.

V četrtek, 11. marca, je 20. obletnica ponovne vzpostavitve neodvisnosti Litve. Litva je bila prva država sovjetskega bloka, ki je razglasila neodvisnost od ZSSR. Med litovskimi poslanci Evropskega parlamenta so štirje podpisniki deklaracije neodvisnosti iz leta 1990. Čestitke našim kolegom poslancem iz Litve.

(Aplavz)

Poleg tega je 11. marca 1990 Kongres Estonije, demokratičen, začasni parlament, sprejel deklaracijo o ponovni vzpostavitvi države po 50 letih sovjetske okupacije. Čestitamo tudi našim kolegom poslancem iz Estonije.

(Aplavz)

V sredo, 10. marca, je 51. obletnica ljudske vstaje v Tibetu. Zaradi vstaje so morali dalajlama in 80 000 Tibetancev zapustiti svojo državo. Še vedno upamo in redno pozivamo oblasti Ljudske republike Kitajske, da spremenijo svoj odnos do tibetanskega naroda in začnejo ploden dialog z njegovimi predstavniki.

(Aplavz)

V zvezi z opombami gospoda Faraga med zadnjim mini plenarnim zasedanjem in v skladu s členom 153(3) Poslovnika sem govoril z gospodom Faragom in se odločil, da ga bom kaznoval z ukinitvijo dnevnice za 10 dni.

(Aplavz)

Rad bi vas obvestil še o nečem drugem, o še eni kraji, ki se je zgodila. Okradli so poslanca v bližini poslopja Evropskega parlamenta. Že kar nekaj časa vodim pogovore s predstavniki oblasti v Bruslju in tudi z belgijskimi oblastmi. Naša kolegica, gospa Durant, je pri teh pogovorih posrednica, saj zelo dobro pozna razmere v Bruslju in Belgiji. Naš trenutni skupni načrt s Komisijo in Evropskim svetom je, da želimo vzpostaviti posebno cono okrog poslopij vseh treh institucij, kjer bodo za varnost skrbele ne le oblasti v Bruslju, temveč tudi belgijska vlada in osrednji organi v Belgiji. O tem potekajo intenzivni pogovori. Srečanja na to temo so potekala prejšnji teden, neposredno po kraji, in v naslednjih nekaj dneh jih bo še nekaj. Uradno srečanje s policijo je bilo organizirano za 22. marec. Rad bi vam povedal tudi, da se zelo trudimo, da bi izboljšali varnost okrog poslopja Evropskega parlamenta kot tudi drugih evropskih institucij, ne le Parlamenta. To obravnavamo kot zadevo, ki se tiče vseh nas.

3. Sprejetje zapisnika predhodne seje: glej zapisnik

4. Sestava Parlamenta: glej zapisnik

5. Podpis aktov, sprejetih v postopku soodločanja: glej zapisnik

6. Brezpredmetne pisne izjave: glej zapisnik

7. Nadaljnje obravnavanje stališč in resolucij Parlamenta: glej zapisnik

8. Prerazporeditev sredstev: glej zapisnik

9. Peticije glej zapisnik

10. Vprašanja za ustni odgovor in pisne izjave (predložitev): glej zapisnik

11. Predložitev dokumentov: glej zapisnik

12. Razpored dela

Predsednik. – Končni osnutek dnevnega reda, ki ga je v četrtek, 4. marca 2010, pripravila konferenca predsednikov v skladu s členom 137 Poslovnika, je bil razdeljen. Predlagane so naslednje spremembe:

Ponedeljek:

Ni sprememb.

Torek:

Ni sprememb.

Sreda:

Skupina Zelenih/Evropske svobodne zveze in Konfederalna skupina Evropske združene levice/Zelene nordijske levice sta zaprosili, da se doda izjava Komisije o gensko spremenjenem krompirju „Amflora“.

Rebecca Harms (Verts/ALE). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, iz več razlogov smo ponovno predlagali, da se odobritev gensko spremenjenega krompirja Amflora uvrsti na dnevni red. Zateme ko je komisar za zdravje postal odgovoren za odobritev gensko spremenjenih organizmov, so po mojem mnenju mnogi državljani mislili, da bomo pri odobranju takšnih GSO bolj previdni. A je ravno nasprotno. Zdi se mi škandalozno, da je komisar za zdravje tako hitro po nastopu funkcije odobril krompir in izrecno prezrl pomisleke Svetovne zdravstvene organizacije.

Poleg tega se v prejšnjem zakonodajnem obdobju Svet in Komisija vedno znova nista niti najmanj strinjala o postopkih odobritve, saj se mnoge države članice niso strinjale s kampanjo odobranja, ki jo je spodbujal sam predsednik Komisije Barroso. Dogovorili smo se, da bomo razvili drug preudaren postopek za odobritev. Kje je ta postopek zdaj? Ker večina državljanov nasprotuje tem gensko spremenjenim organizmom, je naša dolžnost ta teden razpravljati o odobranju in kampanji, ki se nam morda še vedno približuje.

(Predsednik je prekinil govornico)

Rad bi vas pozval k poimenskemu glasovanju o tej zadevi.

Francesco Enrico Speroni (EFD). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, ne glede na morebitne ugotovitve posameznih poslancev ali političnih skupin menim, da je primerno, da lahko podamo mnenje o tako pomembnem vprašanju. Pogosto razpravljamo o vprašanjih, ki so zelo daleč od Evropske unije, čeprav so pomembna. To vprašanje pa zadeva nas in naše volivce in zato mislim, da bi ga morali uvrstiti na dnevni red.

Martin Schulz (S&D). – (DE) Gospod predsednik, kot moja kolegica, gospa Harms, sem tudi jaz zaskrbljen in v številnih državah članicah poteka izjemno vroča razprava o tem vprašanju. Zato sem že prejšnji teden na konferenci predsednikov rekel, kar bi rad zdaj ponovil; nima smisla zdaj hiteti z razpravo brez resolucije, ki je nato ponovno neuspešna.

Mnogo bolj smiselno je pozvati pristojen odbor, da imenuje poročevalca, ki se bo ukvarjal s procesom in tudi tehničnim ozadjem postopka odobritve.

Realizacija odobritve Komisije je trajala osem let. Osem let smo porabili za to vprašanje. Komisija je odločitev sprejela z večino na podlagi evropskega prava. Vprašanje, ki ga moramo zdaj obravnavati, je, ali lahko za tako obsežne odločitve Parlament uporabi možnost izvzetja in ali ima Parlament na koncu priložnost preklicati tako daljnosežno odločitev.

Zato bi bilo treba imenovati poročevalca, ki bi preverjal mehanizme in po potrebi predložil poročilo, da se doseže zakonodajna večina v Parlamentu, kar bi Komisijo prisililo, da v enem letu vloži zakonodajni predlog na podlagi našega medinstitucionalnega sporazuma. To se mi zdi mnogo bolje kot razprava v naglici.

(Predsednik je prekinil govornika)

Predsednik. – Prosim, držite se Poslovnika. V skladu s Poslovnikom so to minutne izjave in to velja tako za izjave, ki podpirajo prošnjo, kot izjave proti njej. Prosim, da ne govorite dlje, saj to moti razpored dela in je v nasprotju s Poslovnikom. Prosim, da tega ne pozabite.

Konfederalna skupina Evropske združene levice/Zelene nordijske levice in gospa Harms sta zaprosili za poimensko glasovanje. Glasovali bomo zdaj.

(Parlament je zavrnil prošnjo)

(S tem je bil določen razpored dela)

13. Mednarodni dan žena

Predsednik. – Naslednja točka je izjava predsednika o mednarodnem dnevu žena.

Dan žena v Evropi je danes drugačen dan, kot se ga spominjamo, vsaj v srednji in vzhodni Evropi. Dandanes ne gre samo za dajanje rož ženskam, ki jih poznamo. Danes je dan žena tudi priložnost za pomembne razprave o enakosti, podpori mater v družinah z mnogimi otroki in odpravi nasilja nad ženskami. Evropski parlament aktivno sodeluje v teh razpravah.

Odbor za pravice žensk in enakost spolov je izjemno pomemben odbor. Novembra 2009 smo sprejeli resolucijo o odpravi nasilja nad ženskami, v kateri pozivamo Evropsko komisijo in države članice k oblikovanju doslednih akcijskih programov proti tej obliki nasilja. Naša velika želja je, da bi Evropska unija lahko predstavljala zgled celemu svetu na tem področju.

Ženske si danes zaslužijo več, saj konec koncev želimo rešiti Evropo pred demografsko krizo, toda to ne sme biti doseženo na račun žensk. Matere s tremi ali štirimi otroki morajo imeti možnost zaposlitve in napredovanja pod enakimi načeli kot moški. Široko dostopne jasli in vrtci kot tudi zaposlitve so samo eden od načinov, da se ta cilj doseže. Po drugi strani pa morajo tudi matere, ki želijo ostati doma s svojimi otroki, imeti to možnost, na primer, na podlagi ustreznega sistema obdavčitve, ki upošteva celo družino in ne le zakonca.

Naš cilj je doseči popolno enakost, kjer je to mogoče in nujno, z drugimi besedami – povsod. Diskriminacija na delovnem mestu in v družbi mora postati zgodovina. V Evropski uniji so ženske in moški enako dostojanstveni in imajo enake pravice, obramba teh pravic pa je tudi naloga Evropskega parlamenta.

Za gospe v Evropskem parlamentu si želim, da bi bil vsak dan lahko njihov dan, tako da se ne bi nikoli počutile kot žrtve diskriminacije ter da bi bilo vse več gospa, kolegic, v Evropskem parlamentu.

Corien Wortmann-Kool, v imenu skupine PPE. – (NL) Gospod predsednik, kot ste dejali, je danes mednarodni dan žena. Letos ta dan slavi stoletnico. Je to vzrok za slavlje? Veliko smo dosegli, toda še dolga pot nas čaka; in to lahko storimo le, če vsi – ženske in moški – sodelujemo.

Letos je ena izmed tem mednarodnega dneva žena ženska solidarnost in uveljavljanje po vsem svetu: pomembna tema v času gospodarske krize. Moškim in ženskam narekuje, da si skupaj prizadevajo za boljšo

prihodnost za nas in naše otroke, saj lahko le skupaj zagotovimo, da so si ženske in moški enaki ne le pred zakonom, temveč tudi v vsakodnevnem življenju ter v gospodarstvu in v družbenem življenju. Konec koncev ženske predstavljajo približno 50 % svetovnega prebivalstva, njihovi prihodki pa samo 10 % svetovnega dohodka. Samo 5 % svetovnih voditeljev je žensk. Ženske pa predstavljajo 75 % revnih na svetu. To lahko in moramo v veliki meri izboljšati.

Vendar ne gre le za revščino. Predvsem v drugih delih sveta – na primer, v večjih delih Azije – so fantje bolj cenjeni kot dekleta; več prinesejo družini. To povzroča, da se hčere zapuščajo in celo splave ženskih zarodkov. Žal je tudi trgovina z ženskami znan in pogost pojav. V Afriki so mnoge mlade ženske in dekleta žrtve vojne in posilstev. Za to obstajajo številni osnovni kulturni vzroki in tudi tem je treba pripisati velik pomen, če želimo izboljšati položaj žensk. Ženske in dekleta so žrtve zatiranja, zlasti v muslimanskih državah, kjer so prisotni osnovni verski vzroki.

Zato je pomembno, da mi, Evropska unija, izpostavimo tudi enakost med dekleti in fanti ter med moškimi in ženskami v naših programih pomoči in naših mednarodnih odnosih. Torej ne gre samo za zmanjšanje revščine, temveč tudi odpravljanje kulturnih predsodkov. Pri tem imata pomembno nalogo visoka predstavnica, podpredsednica Komisije gospa Ashton, in komisarka Georgieva.

Vendar je treba še veliko postoriti bližje doma in celo v naši skupini, zlasti ob podpori našega predsedujočega, gospoda Daula. Zadnjo pripombo bi rada naslovila na nas v Evropski uniji. Vse se začne v mladih letih, med izobraževanjem otroka, in dostop do izobraževanja še vedno ni zagotovljen dekletom v Evropi. V naši civilizaciji bi moral biti dostop 100-odstoten. To bi moral biti pomemben cilj nove strategije EU 2020.

Martin Schulz, v imenu skupine S&D. – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, družba, v kateri moški in ženske nimajo enakih pravic na delovnem mestu in v življenju, ni demokratična in humana družba. Osnoven predpogoj za pravičnost v družbi je njeno izvrševanje ne glede na spol osebe. To je nekaj, kar moški jemljemo za samoumevno, ženske, celo v srednjeevropskih družbah, pa še zdaleč ne. To se najbolje odraža v enem izmed največjih škandalov, ki ga moramo po mojem mnenju odpraviti čim prej. Kot Parlament bi lahko k temu znatno prispevali.

Kako naj sicer družba upravičeno trdi, da je enakopravna, če prejemajo moški in ženske različno plačo za enako delo na enakem mestu? Nikjer se diskriminacije žensk v tej družbi ne sprejema tako pogosto brez pripomb kot na delovnih mestih, kjer ženske do neke mere opravljajo enako delo kot moški, v mnogo bolj drastičnih življenjskih razmerah, prejemajo pa večinoma 30 % ali 40 % nižjo plačo zanj. V EU moramo odpraviti to sramoto. Če naj v Evropi posredujemo kakšno sporočilo ob mednarodnem dnevu žena, naj bo to enaka plača za enako delo na enakem delovnem mestu, za moške in ženske. To je osnovna zahteva socialne pravičnosti.

(Aplavz)

Priznavamo, da si Komisija prizadeva. Vidimo, da bo danes uvedena evropska listina o pravicah žensk. To je dobro in to pozdravljamo. Vendar smo malo razočarani in prosim vas, da to sporočite gospe Reding in gospodu Barroso. Želeli bi si, da bi bila ta uvedba več kot le uradna izjava; želeli bi si tudi, da bi bila izpolnjena prvotna obljuba, namreč da bo Parlament vključen in da je treba vključiti službe civilne družbe. To se ni uresničilo. To lahko še nadoknadimo. Vendar bi bili veseli, če bi šlo za kaj več kot le za uradno izjavo in če bi institucije s sodelovanjem pomagale popraviti primer, ki sem ga ravno omenil. Moja kolegica, gospa Wortmann-Kool, je omenila druge primere.

Na mednarodni dan žensk moramo vsi Evropejci priznati nekaj: na naši celini še vedno nismo dosegli enakih pravic, toda z dramatično nepravičnostjo do žensk v drugih delih sveta, vse od pohabljanja spolnih organov do obveznega nošenja rute, z vsemi temi osnovnimi temeljnimi pravicami, za katere so prikrajšane ženske in predvsem dekleta po vsem svetu, se ne bi smeli ukvarjati samo 8. marca.

Zato bi se rad zahvalil strokovnjakom za človekove pravice v Parlamentu. Tu vsak četrtek popoldne v Strasbourgu razpravljamo med drugim tudi o kršitvah človekovih pravic v zvezi z ženskami. Na mednarodni dan žena moramo povedati tudi, da si te razprave ob četrtek popoldne zaslužijo vsaj tolikšno udeležbo, kot jo imamo zdaj na plenarnem zasedanju.

Diana Wallis, v imenu skupine ALDE. – Gospod predsednik, na začetku bom povedala, da tega govora nisem načrtovala do pred nekaj trenutki, toda pomembno je, da slavimo mednarodni dan žena in zlasti tega, približno 100 let za tem, ko je bilo to praznovanje prvič predlagano. Da, to bi moral biti dan, ko se slavi, kako daleč so prišle ženske, toda tudi dan za ozaveščanje o tem, kako dolga pot nas še čaka, ko gre za enakost.

Gospod predsednik, vztrajate, da bi moralo biti v tem parlamentu več žensk. Dosežki so dobri, vendar še vedno ne dovolj. Če pogledam parlament v lastni državi, bo po nekaterih ocenah trajalo 200 let, da dosežemo enakost glede na zdajšnjo stopnjo napredka, kar pomeni, da nismo dovolj hitri, da bi dejansko dosegli pravo enakopravnost.

Drugo vprašanje, s katerim se ukvarja ta parlament ta teden, je trgovina z ljudmi in nasilje nad ženskami. Prejšnji teden sem v mojem volilnem okrožju doma obiskala razstavo slik in fotografij žensk, ki so prek trgovine z ljudmi prišle iz države, ki je sosedna naše Unije – Moldavije – v našo Unijo. Po nekaterih ocenah se z ženskami – in tudi moškimi – trguje v obsegu, ki je primerljiv s celotno trgovino z afriškimi sužnji v 350 letih, toda glavne žrtve so ženske. Če kot evropska skupnost ne moremo ukrepati v zvezi s tem in se ukvarjati z ženskami, ki so žrtve te trgovine, potem bi bilo žalostno, da na ta dan ne dosežemo napredka.

Drugo vprašanje, na katerega se moramo osredotočiti, so številne zdravstvene težave žensk, ki se jim je treba posvetiti in ki jim ne namenimo dovolj časa in energije. Veliko smo dosegli, veliko lahko slavimo, toda še veliko več je treba narediti.

Marije Cornelissen, v imenu skupine *Verts/ALE*. – (NL) Mednarodni dan žena, 8. marec. Ta dan praznujem, odkar se spomnim, kot sta ga moja mati in babica pred mano. Na ta dan, 8. marca, včasih postanem žalostna, ko pomislim na vse, kar je treba še storiti, da bi bili moški in ženske resnično deležni enakih možnosti. Za veliko žensk je nasilje vsakodnevna realnost, zato mnoge ženske živijo v revščini, mnoge morajo same skrbeti za svoje otroke in starše; in tako malo žensk uspe v poslu, na akademskem področju in v politiki.

Nato pa pomislim na generacijo moje babice, ki je morala pustiti službo, ko se je poročila in ni imela sploh nikakršnih enakih možnosti, in na mojo mater, ki se je trdo borila, da je lahko odločala o svojem telesu, in vidim, kako daleč smo prišle v enem stoletju; vidim, da je sprememba res mogoča. Toda zdaj se moramo potruditi po najboljših močeh, če želimo svet spremeniti na bolje v bližnji prihodnosti.

Evropska unija lahko veliko prispeva, toda le če preseže zgolj lepe besede. Boj za enake pravice je že vse predolgo obremenjen s preveč lepimi besedami, ki so se jim pridružile še nove. V petek je Komisija predstavila listino o pravicah žensk, ki vsebuje zelo veliko lepih besed. Glede njenega izvajanja gojim zelo zdrav skepticizem. Še večji je zato, ker se za mnenje ni vprašalo Evropskega parlamenta in nevladnih organizacij, kot je že povedal gospod Schulz. Ker pa je to prvi ukrep komisarke Reding kot komisarke, odgovorne za enake možnosti, sem ji več kot pripravljena dati še eno priložnost.

Pobude, ki spremljajo njene lepe besede, so tisto, kar šteje. Če nam v tem obdobju predloži direktivo o boju proti nasilju nad ženskami, direktivo o očetovskem dopustu, trdne ukrepe za boj proti diskriminaciji žensk, trdne ukrepe za povečanje stopnje zaposlenosti žensk – na primer, z izboljšano združljivostjo delovnega časa in šolskega urnika – in kvote za ženske na vodilnih položajih, vsaj v svojih vrstah v Komisiji, če Komisija pretvori lepe besede v prava dejanja, bomo moji kolegi iz skupine Zelenih/Evropske svobodne zveze in jaz sama prvi stopili na noge in izrazili spoštovanje.

Že želimo biti priča spremembam, moramo sodelovati: Komisija, Svet ter levica in desnica v tem parlamentu. Danes, 8. marca, ni samo mednarodni dan žena, temveč tudi rojstni dan mojega sina; danes ima dve leti. Srčno upam, da bomo čez 30 let živeli v Evropi, kjer si bosta on in njegova žena – ali mož – delili odgovornost za skrb za otroke enakovredno in kjer bodo ženske imele enako možnost, da postanejo profesorice, direktorice podjetja ali evropske komisarke. V prihodnjih letih si bo njegova mama po najboljših močeh prizadevala to doseči, k sreči pa nisem edina.

(Aplavz)

Marina Yannakoudakis, v imenu skupine *ECR*. – Gospod predsednik, mednarodni dan žena nam nudi skupno priložnost, da se osredotočimo na vprašanja in izzive, s katerimi se ženske soočajo danes – da se osredotočimo na različne oblike neenakosti, ki jih doživljajo, pa tudi da slavimo dosežke žensk v preteklem stoletju.

V Združenem kraljestvu z velikim ponosom slavimo osebe, ki so pripomogle k napredku našega naroda na področju človekovih pravic: ženske, kot so Emily Pankhurst, vodja britanskih sufražetk, ki so dosegle volilno pravico za ženske, Shirin Ebadi, Nobelova nagrajenka za mir v letu 1993 zaradi prizadevanj na področju spodbujanja človekovih pravic, zlasti pravic žensk, in Margaret Thatcher, prva britanska predsednica vlade, izvoljena leta 1979.

Vprašanje, ki zadeva zasedanje visokih položajev s strani žensk in enake možnosti žensk, kot jih imajo moški, je danes prav tako aktualno, kot je bilo v Združenem kraljestvu, ko je bila izvoljena prva predsednica vlade.

Lahko zagotovimo možnosti za izobraževanje in zaposlovanje, toda razkorak v plačah ostaja. Lahko z zakonom prepravimo diskriminacijo na delovnem mestu, ne moremo pa prepovedati pritiskov, ki izhajajo iz usklajevanja dela, družinskega življenja in gospodinjstva.

Kot parlament si moramo prizadevati, da bi ženskam pomagali do izbire, kaj želijo delati. Če se odločijo za kariero, jih je treba podpreti, da so pri tem enakopravne. Če se odločijo ostati doma in vzgajati družino, jih ne smemo podcenjevati. Izraz „samo gospodinja“ je treba prepovedati. Nobena ženska ni „samo“ nekaj. Vsaka je dragocena zaradi svojega prispevka.

Če torej govorimo o ženskah, ki so veliko dosegle, mislim, da si prvo mesto na seznamu zasluži skupina žensk, katere prispevek v Združenem kraljestvu praznujemo 14. marca, in to so matere sveta: ženske, ki se prostovoljno odrečejo svojim ambicijam in življenje posvetijo vzgoji otrok. Kajti če to storijo pravilno, prispevajo k cilju nas vseh – družbi, ki temelji na enakosti in strpnosti, kjer se spoštujejo človekove pravice ne glede na spol.

Eva-Britt Svensson, v imenu skupine GUE/NGL. – (SV) Gospod predsednik, danes praznujemo mednarodni dan žena. Izhodišča ZN za pravice žensk so bila vzpostavljena pred 15 leti. Na polovici pregleda, ki trenutno poteka v New Yorku, lahko jaz in drugi člani delegacije iz Evropskega parlamenta lahko rečemo le, da se bodo morale ženske po vsem svetu sprijazniti s trenutnim stanjem. Kljub pozitivnim resolucijam, ki jih je Parlament sprejel pred kratkim, poročilu gospoda Tarabelle in resoluciji o Pekingu +15 srečanje ZN žal še ni obrodilo nobenih rezultatov.

Vlade EU, ki so sodelovale v pogajanjih, imajo očitno manj zahtevne cilje v zvezi s pravicami žensk, kot jih je Evropski parlament izrazil v prej omenjenih resolucijah. Včasih se mi zdi, da vlade EU uporabljajo izhodišča iz Pekinga predvsem za pridiganje državam zunaj EU o enakosti. Pogosto je lažje drugim govoriti, kaj naj naredijo, kot pa sam doseči rezultate.

Preden je bil izvoljen, je predsednik Komisije, gospod Barroso, obljubil, da bo sestavil listino o pravicah žensk. Danes smo imeli priložnost prebrati dokument Komisije. Jaz in moja Konfederalna skupina Evropske združene levice – Zelene nordijske levice sva zelo zaskrbljeni zaradi šibke vsebine in načina, kako je bila listina sestavljena. Obstaja veliko tveganje, da ne bo vredna niti toliko kot papir, na katerem je napisana. Parlament, nacionalni organi in evropske prostovoljske organizacije niso bile vključene in niso prispevale k listini, seveda pa v postopku tudi niso sodelovali državljani Evrope.

Rada bi pojasnila gospodu Barrosu, da ni dovolj dati izjave o skupnih vrednotah. Ženske in moški Evrope potrebujejo močan dokument, ki je bil oblikovan in sestavljen skupaj z zadevnimi stranmi.

Naj bo to prvi osnutek listine o pravicah žensk. Čas do naslednjega mednarodnega dne žena izkoristite za razprave in pogovore s Parlamentom, nacionalnimi organi in prostovoljskimi organizacijami v Evropi. Ko bomo nato praznovali naslednji mednarodni dan žena, bo jasno, da smo dosegli napredek.

Prizadevamo si za obrambo pravic žena ne le 8. marca, temveč vsak dan v letu. To potrebujejo ženske in moški Evrope.

Marta Andreasen, v imenu skupine EFD. – Gospod predsednik, na ta dan bi rada zaprosila vse politike in zakonodajalce, da nehajo izdajati vse te demagoške zakone o enakosti, ki otežujejo življenje žensk, ki želijo delati. S tem odvrčajo organizacije od zaposlovanja žensk. Pri enakosti ne gre za zakone: gre za obnašanje.

Kot zaposlena mati nisem v vseh 30 letih svoje kariere nikoli dobila službe ali napredovala na podlagi česar koli drugega kot svojih kvalifikacij in dosežkov in užaljena bi bila, če bi me kdo obravnaval posebej zgolj zaradi mojih kromosomov. Vendar pa Parlament izrecno naprošam, da brani ženske tega sveta.

Želim, da se o težavi španskega prisvajanja zemlje razpravlja in da se razreši, da se konča trpljenje mnogih žensk in moških, ki tvegajo, da jim bodo porušili domove in v njih ne morejo živeti. Se vam to ne zdi nasilje?

Želim, da ta parlament ustavi odtok sredstev EU v regije, kjer prihaja do velikih kršitev človekovih pravic. Se vam to ne zdi nasilje?

Želim, da ta parlament prisluhne in zaščiti tiste, ki želijo izraziti svoje skrbi o strukturnih nepravilnostih, ki vplivajo na evropski proračun, kot sem to storila jaz pred osmimi leti, in zagotovi, da jih ne doleti enaka usoda, kot je mene. Mar to ni nasilje?

Želim zadržati podelitev razrešnice Evropski komisiji, dokler revizorji ne potrdijo 100 % proračuna brez zadržka. Želim, da Parlament na ta način spoštuje ženske in moške Evrope, tiste, ki s svojimi davki omogočajo, da Evropska unija obstaja.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Rada bi povedala svojim kolegom, da je velika napaka na splošno govoriti o evropskih ženskah in pravicah žensk, ki živijo v Evropski uniji, ne da bi upoštevali drugorazredni položaj žensk v postkomunističnih novih državah članicah v srednji in vzhodni Evropi. Prišel je čas, da se EU loti ugotavljanja dejstev, da raziše njihovo pomanjkanje pravic in na podlagi rezultatov odpravi obstoječo hudo diskriminacijo med ženskami v sami Evropi.

Dovolite mi, da omenim samo dve področji. Obe sta povezani z globalizacijo, neoliberalnim gospodarstvom, liberalizirano prosto trgovino in njihovimi pomanjkljivostmi. Prvo je, da multinacionalna podjetja kot tudi velika evropska podjetja, registrirana v EU, uporabljajo različne standarde za delovno pravo in zdravje pri delu. V mislih imam, na primer, velike trgovine, hipermarkete, kot so na obeh straneh meje med Avstrijo in Madžarsko. Isto podjetje uporablja različne standarde za odmore, čas za malico in odpoved zaposlitve. Ženske delavke iz vzhodne Evrope, v tem primeru Madžarke, so tako rekoč v suženjskem položaju.

Drugo področje, ki je povsem neraziskano, je migracija žensk v Evropski uniji. Ženske, ki imajo drugorazreden položaj v srednji in vzhodni Evropi, kot so Madžarke, iščejo zaposlitev kot gospodinjske pomočnice na zahodu, živijo kot služkinje, gospodarske begunke, in pogosto so morale pustiti svoje otroke doma. Z vidika njihovih pravic in dostojanstva je njihov položaj mnogo bolj podoben položaju žensk v državah v razvoju tretjega sveta kot pa položaju njihovih sester v zahodni Evropi, ki so njihove sodržavljanke v državah članicah EU. To je treba nujno popraviti.

Predsednik. – Rad bi toplo pozdravil komisarja Dallija. Dobrodošli, gospod Dalli. Komisar bo dal zdaj izjavo v imenu Komisije.

John Dalli, član Komisije. – Gospod predsednik, zelo sem zadovoljen, da sem prvič udeleženec plenarnega zasedanja Evropskega parlamenta na ta pomemben dan – 8. marca, mednarodni dan žena. V čast mi je tudi zastopati Komisijo, zlasti podpredsednico Reding, ki bo na čelu prizadevanj Komisije za zaščito temeljnih pravic.

To je edinstvena priložnost, da skupaj praznujemo gospodarske, politične in socialne dosežke žensk v preteklosti, sedanjosti in prihodnosti. Leta 1957 je bila enakost spolov vključena v evropske pogodbe. Od tedaj je veliko število pravnih instrumentov, ki so jim sledile mnoge odločitve Sodišča Evropskih skupnosti, oblikovalo pravni arzenal na ravni EU.

Rad bi vas spomnil, da enakost spolov ni samo temeljna vrednota, vključena v pogodbo, temveč so tudi politike enakosti spolov dokazale, da so gonilo gospodarske rasti. Prejšnji petek sta predsednik Evropske komisije in podpredsednica Reding obnovila zavezo Komisije k vrednotam enakosti spolov, ko sta predstavila Listino žensk.

Listina žensk predstavlja politično zavezo Komisije za spodbujanje enakosti med ženskami in moškimi na petih področjih: enaka ekonomska neodvisnost; enako plačilo za enako delo in enakovredno delo; enakost pri odločanju; dostojanstvo, integriteta in konec nasilja na osnovi spola; in enakost spolov zunaj Unije.

Listini žensk bo septembra 2010 sledila nova celovita strategija za enakost žensk in moških. Ta strategija bo načela Listine žensk pretvorila v konkretne ukrepe, ki naj bi se izvedli v naslednjih petih letih.

To so ambiciozni projekti in cilji, ki jih Komisija ne bo mogla doseči sama. Morala bo delati v tesnem sodelovanju s svojimi glavnimi partnerji na ravni EU, predvsem z vami, Evropskim parlamentom, in Odborom FEMM. Mednarodni dan žena je odlična priložnost, da se vsi spomnimo te zaveze.

Predsednik. – S tem so zaključeni govori ne le v zvezi z mednarodnim dnevom žena, temveč tudi našimi stalnimi prizadevanji, da bi dosegli enake pravice za ženske in odpravili nasilje.

14. Enominutni govori o zadevah političnega pomena

Predsednik. – Naslednja točka so enominutni govori o zadevah političnega pomena.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Dne 8. februarja 2010 je Romunija sprejela povabilo predsednika Združenih držav k sodelovanju v razvoju ameriškega protiraketnega obrambnega sistema. To kaže na zaupanje moji

državi, upoštevajoč tudi strokovnost, ki jo je romunska vojska izkazala v Afganistanu in Iraku. Tri baterije, vsaka s po osmimi raketami, bodo stacionirane na romunskem ozemlju. Glede na urnik, ki je bil dogovorjen z ameriško stranjo, naj bi ta obrambni sistem začel delovati z letom 2015.

Po mojem mnenju je treba vprašanje protiraketne obrambe izpostaviti in uvrstiti na dnevni red Evropske unije, ker moramo biti obveščeni o tveganju za širjenje programov balističnih izstrelkov.

Poudariti moram, da novi sistem ni usmerjen na Rusijo. Dejansko so bile upoštevane nekatere pripombe in zahteve Moskve glede preoblikovanja nove arhitekture ameriškega sistema. V obdobju, ki neposredno sledi, se bodo začela dvostranska pogajanja s ciljem podpisa potrebnih sporazumov, ki jih bo moral ratificirati romunski parlament.

Hvala.

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Gospod predsednik, postavljam veliko predpostavko, da je obnova javnih financ države članice v evrskem območju odgovornost samega evrskega območja. Toda za zaščito skupne valute pred špekulacijami je potrebno usklajeno posredovanje.

Strašna finančna kriza v Grčiji in finančno neravnovesje v drugih državah članicah so izpostavili potrebo po politično usmerjenem gospodarskem upravljanju v Evropi. V svojem vprašanju Komisiji 17. februarja 2010 sem predlagal, da se vzpostavi Evropski denarni sklad. Vesel sem, da komisar Rehn ukrepa v tej smeri. Pričakujemo celosten predlog Komisije.

Carlos José Iturgaiz Angulo (PPE). – (ES) Gospod predsednik, sodnik španskega osrednjega kazenskega sodišča je potrdil tisto, kar smo mnogi že vedeli, namreč da Hugo Chávez, predsednik Venezuele, sodeluje s teroristi ETE in FARC. To dokazuje, da gospod Chávez sodeluje s teroristi, da nudi zatočišče morilskim teroristom na venezuelskih tleh in da jim pomaga tako, da jim dodeljuje uradne položaje v venezuelski vladi. V bistvu gospod Chávez sodeluje z zločinci iz ETE.

Kot Bask, Španec in Evropejec želim javno obtožiti in obsoditi grozljiv odnos diktatorja Huga Cháveza. Evropske institucije pozivam, da sprejmejo vse potrebne ukrepe za obsodbo gospoda Cháveza in s tem tudi njegovih politik, ki podpirajo teroriste.

Obenem želim spomniti vlado gospoda Rodrígueza Zapatera, ki trenutno vodi rotacijsko predsedstvo Evropske unije, da nima smisla biti prijazen in neodločen v odnosu do gospoda Cháveza, kot je bil do zdaj. Prav tako je nesmiselno kazati naklonjenost ali biti prijazen in pripravljen sodelovati, saj ko španska vlada ne izpolni svoje besede in se poniža pred gospodom Chávezom, kot se je pred kratkim, je to enakovredno kaznovanju žrtev terorizma, omalovaževanju španskega pravosodnega sistema in s tem kaznovanju svobode in demokracije.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D). – (RO) Čeprav Solidarnostni sklad Evropske unije kot celota dobro deluje, izkušnje, pridobljene v prvih letih njegovega izvajanja, kažejo, da so v njegovem delovanju še vedno velike omejitve in pomanjkljivosti. Te so povezane s prepočasnim zagotavljanjem sredstev s strani sklada, stopnjo preglednosti meril za uporabo sklada v primeru regionalnih katastrof kot tudi omejitvami na naravne katastrofe.

Opomniti vas moram, da je Romunija prejela finančno podporo Evropske unije za projekte, ki so bili izvedeni na področjih, ki so jih prizadele poplave. Toda sredstva sklada so bila sproščena pozno glede na to, kdaj bi bila najbolj učinkovita.

Če to upoštevamo, mislim, da bi bila možnost odobritve pomoči državi, ki jo je prizadela katastrofa, na njeno zahtevo v obliki sistema predplačil na podlagi prvotne ocene neposrednih izgub sredstvo, ki bi bilo na prizadetih območjih zelo dobrodošlo takoj po nastanku katastrofe.

Hvala.

Antonio Masip Hidalgo (S&D). – (ES) Gospod predsednik, Fidel Castro in njegovi oligarhi so že dolgo tega izdali ideale kubanske revolucije. Ti ideali so bili skupni ljudem po vsem svetu, zlasti smetani mednarodne mladine, ki so jo navdihnili.

Zdaj pa diktatorstvo Castrove bratovščine označuje pomanjkanje sočutja za politične zapornike in zapornike vesti ter lasten narod. Spominja me na čas, ko je bil Franco na smrtni postelji, zaradi zlorabljanja političnih zapornikov, ki so veljali za navadne zločince, in zaradi enakega obsedenega prezira do izgnancev.

Castro je končal kot Franco in vsi drugi sovražniki svobode, ki so si prisvojili oblast. Kljub temu je na nas, da rešujemo življenja in pokažemo solidarnost s tistimi, ki se borijo in trpijo. To je naša dolžnost Evropejcev, ki smo predani demokraciji, svobodi in človekovim pravicam.

Gianni Vattimo (ALDE). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, vemo, da Komisija in špansko predsedstvo zelo pospešujeta tempo pogajanj v nekaterih srednje- in južnoameriških državah, da bi sklenili pridružitvene sporazume pred majskim vrhom med Evropsko unijo in Latinsko Ameriko.

Kot podpredsednik EuroLata bi rad Parlament opozoril na dejstvo, da v nekaterih izmed teh držav obstaja tveganje pospešitve pogajanj, pri čemer bodo prezrte pomembne točke, povezane s človekovimi pravicami in spoštovanjem človekovih pravic v različnih regijah. Na primer, v Kolumbiji se umori sindikalistov dogajajo tako rekoč vsak dan. V Hondurasu, s katerim se pogajamo o sporazumu, je še vedno na oblasti vlada, ki je preprosto proizvod vojaškega državnega udara lansko leto. V Gvatemali so podobne težave, ki sicer niso povezane s človekovimi pravicami, temveč zadevajo določene vidike sporazumov, ki so bili spregledani.

Mislim, da je pomembno, da Komisija in predsedstvo nadaljujeta previdneje.

Diana Wallis (ALDE). – Gospod predsednik, ker je danes dan žena, sem želela izpostaviti vprašanje zdravja žensk, ki se mu vztrajno posveča premalo pozornosti. Tu sem pred dvema, morda tremi leti govorila o tihi, nevidni, boleči in izčrpavajoči bolezni – endometriozi: bolezni, ki uničuje življenja, družine in rodnost; veste, nekatere ženske sploh nimajo priložnosti biti matere. Morda o tem nočemo govoriti, ker gre za žensko mesečno perilo, o čemer nočemo govoriti; nočemo je niti poimenovati. Zato bom to besedo izrekla še enkrat – endometrioza.

Vzrok zanjo še vedno ni znan, prav tako ne zdravilo in še vedno prizadene vsako deseto žensko, pogostost pa narašča. Ta teden je tudi teden ozaveščanja o endometriozi v Evropi. Kdaj bomo torej vzeli te ženske, njihove družine in njihovo trpljenje resno? Dobro je, da ste tu, komisar, da to slišite; morda ustrezno usmerjeno financiranje – upam, da prej kot naslednje leto.

Sandrine Bélier (Verts/ALE). – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, dotaknili ste se teme o nevihti Xynthia, ki je pred kratkim prizadela zahodno Evropo in povzročila smrt skoraj 60 ljudi ter precejšnjo materialno škodo.

Danes sem izredno žalostna, pa tudi jezna, saj bi se bilo tej človeški katastrofi mogoče izogniti; ali pa vsaj omejiti njen učinek. Do nedavnega v Franciji in dandanes v vsej Evropi se gradi na obalnih in poplavnih območjih kljub in v nasprotju z obstoječo evropsko in seveda nacionalno zakonodajo.

Pogosto gre za območja Natura 2000, ki jih je nujno treba zaščititi pred urbanizacijo, da se omejijo učinki podobnih naravnih dogodkov. Mi moramo pokazati večjo odgovornost, zagotoviti, da se predpisi Skupnosti – zlasti Direktiva o pticah in Direktiva o habitatih – dosledno uporabljajo v državah članicah in da so strukturni skladi pogojeni z zahtevami glede trajnosti, varnosti in biotske raznovrstnosti.

Strategija EU 2020 je edinstvena priložnost, da na novo opredelimo naš odnos z okoljem.

(Predsednik je prekinil govornico)

Ivo Strejček (ECR). – (CS) Gospod predsednik, gospe in gospodje, pomembni češki mediji so prejšnji teden poročali, da je nemška prometna policija uvedla mnogo ostrejšo preverjanje čeških voznikov na nemški strani meje. Poročila navajajo, da so pregledi pogostejši in mnogo bolj temeljiti. Po pričevanjih naj bi razmere še poslabšalo dejstvo, da morajo med pregledi nekatere osebe dati celo vzorec urina v pogojih, ki sramotijo človeško dostojanstvo. Ne gre torej za rutinske preglede ob cesti, ki zajemajo preverjanje prometnih dokumentov ali dokumentov o tehničnem stanju ali izvoru vozila. Čeških državljanov, ki prosto potujejo v schengenskem območju, ne bi smeli obravnavati kot drugorazrednih državljanov. So polnopravni, enakovredni in suvereni državljani države članice Evropske unije in jih je treba tako tudi obravnavati. Gospod predsednik, prosim, da to informacijo posredujete ustreznim organom, da jo bodo lahko primerno preučili in poskrbeli za potrebne ukrepe.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). – Gospod predsednik, evropski dan debelosti je pobuda, ki združuje skupnosti zdravstvenih delavcev, bolnikov in politično skupnost v podpori evropskim državljanom, ki imajo prekomerno telesno težo in so predebeli. Njegov cilj je določiti 22. maj za vsakoletni evropski dan debelosti, ozaveščati o potrebnem ukrepanju na evropski ravni in zagotoviti, da se slišijo glasovi bolnikov, ki imajo prekomerno telesno težo in so predebeli.

Debelost je bolezen, ne težava. Vsaka država članica bi se morala soočiti z izzivom in zagotoviti učinkovito podporo tej skupini prebivalstva. Po podatkih Svetovne zdravstvene organizacije so statistični podatki za celo Evropo – ne le EU – vrtočlavi, kažejo na epidemično razsežnost. Če ne bomo ukrepali, bo po ocenah do leta 2020 v regiji predebelih 150 milijonov odraslih – 20 % prebivalstva in 15 milijonov otrok in mladostnikov – 10 % prebivalstva. Zato moramo okrepiti glas bolnikov, ki so predebeli in imajo prekomerno težo.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Gospod predsednik, danes praznujemo stoletnico razglasitve mednarodnega dneva žena, ki je postal simbol revolucionarnega boja. Na svetovni dan ukrepanja žensk za lastne pravice in proti vsem oblikam diskriminacij pozdravljam vse ženske in zlasti tiste, ki so še vedno žrtve diskriminacije, neenakosti in različnih vrst nasilja.

Zdaj je tudi pomembno poudariti aktualnost tega boja za enakost v zakonodaji in življenju, upoštevajoč, da ima kriza kapitalizma posebne posledice za življenje žensk, ki so glavne žrtve negotovih in premalo plačanih delovnih mest ter revščine! Večina od 85 milijonov ljudi, ki živijo v revščini v Evropski uniji, je žensk.

Ko praznujemo ta dan in pozivamo vse ženske, naj se ne odpovedo svojim sanjam, ponovno poudarimo, kako pomemben je boj proti krivicam in diskriminaciji, s čimer odpremo nove možnosti za boljše življenje in enakost.

John Bufton (EFD). – Gospod predsednik, rad bi vas opozoril na dejstvo, da bomo imeli v Walesu dejansko referendum. Da, če verjamete ali ne, referendum. Nismo ga imeli za ustavo, nismo ga imeli za Lizbonsko pogodbo, imamo pa ga v Walesu za dodatna pooblastila valižanske skupščine.

Za to vprašanje gre, a konec je slab. Vse politične stranke v Walesu – laburistična, Plaid Cymru, liberalni demokrati in konzervativci – to podpirajo in si želijo večja pooblastila. Naj jim nekaj povem: jaz si tega ne želim.

Ljudi v Walesu imajo za bedake. V času, ko bo na dnevni red prišla samostojnost, se lahko zgodi, da bomo imeli kar 80 članov skupščine. V Walesu imamo ogrožene oskrbne domove, šole, ki jim grozi zaprtje, naše ceste so kot v državah tretjega sveta, naši politiki v Cardiff Bayju in tu pa so odločeni nadaljevati s to noro zamisljivo.

Pozdravljam dejstvo, da bo referendum, vendar upam, da se bodo Valižani uprli in glasovali „proti“.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Dovolite mi, da izrazim globoko sočutje in solidarnost z žrtvami naravne katastrofe na Madeiri.

Izjemne razmere terjajo prilagodljivo ukrepanje, da se hitro zadovoljijo osnovne potrebe ljudi in zagotovi materialna pomoč kot tudi hitro obnovi ključna infrastruktura, ki je bila poškodovana. Upam, da bodo portugalske oblasti čim prej ocenile škodo in da ne bo nobenih uradnih administrativnih ovir za zagotovitev finančne pomoči iz Solidarnostnega sklada Evropske unije.

Ker je za uporabo sredstev iz Solidarnostnega sklada potrebno soglasje Evropskega parlamenta, verjamem, da bo Parlament za zgled s takojšnjim odzivom in sprejetjem resolucije v zvezi s tem. Dovolite mi, da izrečem še en solidarnostni stavek v zvezi s katastrofo, ki so jo nedavno povzročili hudi nalivi v Vendéeju v zahodni Franciji.

Lena Kolarska-Bobińska (PPE). – Gospod predsednik, tu v Evropskem parlamentu smo pred kratkim sprejeli resolucijo o Ukrajini, kjer dvomimo o primernosti dodelitve visokega državnega priznanja Stepanu Banderi, bivšemu predsedniku Ukrajine, vodji boja za samostojnost države. Ta odstavek v naši resoluciji je povzročil veliko kritik v zahodni Ukrajini.

Rada bi povedala, da ta resolucija ni postavljala pod vprašaj cilja Bandere, tj. neodvisne Ukrajine. Resolucija je dejansko podpirala cilj, namreč močno, združeno in svobodno Ukrajino, ki ima popolno podporo Evropske unije in moje domovine Poljske, je pa res, da je v resoluciji izraženo obžalovanje, da je bilo priznanje dodeljeno, ne da bi kaj dosti upoštevali tragične okoliščine vojnega boja za neodvisno Ukrajino. Etnično čiščenje se je takrat izvajalo tudi v imenu Bandere.

Moje mnenje je, da je pri priznanju Banderi manjkal izraz obžalovanja za nedolžne žrtve boja. Le tako bi lahko v celoti izpolnili cilj, to je neodvisna Ukrajina v mirnih odnosih s svojimi sosedi. Priznanje bi morala spremljati prizadevanja za spravo z družinami.

(Predsednik je prekinil govornico)

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Slovaški zakon o jeziku je v zadnjem času tarča številnih kritičnih opazk. Rad bi usmeril vašo pozornost na mnenje pravne službe Evropske komisije. Navaja, da zakon o jeziku in njegovi izvedbeni predpisi v obstoječi obliki niso združljivi s temeljnimi pravicami in ustreznimi dokumenti Sveta Evrope ali celo s slovaškim zakonom o zaščiti manjšin. V mnenju se obžaluje pomanjkanje razumnosti in sorazmernosti jezikovnih zahtev. Navaja, da zakon ogroža prost pretok delovne sile, enega izmed največjih dosežkov evropskega združevanja, ter da ogroža tudi delovanje integriranega notranjega trga Evropske unije. Poleg tega je pravna služba razglasila, da je spremenjeni zakon o jeziku neskladen z Direktivo o avdiovizualnih medijskih storitvah kot tudi členom 56 Pogodbe o delovanju Evropske unije, ki se nanaša na svobodo zagotavljanja storitev. V poročilu piše, da bi lahko del o zdravstvenih institucijah v praksi privedel do diskriminacije in da kar zadeva temeljne pravice, pravila mnogo bolj ščitijo interese države kot pa posameznikov. Prosim, da Komisija izvede potrebne ukrepe, da zagotovi gotovo nadaljnjo prevlado prava Skupnosti.

Rovana Plumb (S&D). – (RO) Moram omeniti udeležbo žensk na trgu delovne sile. Eurostatovi podatki potrjujejo spodbuden trend. V sedemdesetih letih prejšnjega stoletja ženske niso predstavljale niti 30 % evropskega trga delovne sile, leta 2008 je ta delež dosegel 43 %, s svetovno krizo pa se je povečal na okoli 50 %.

Ta trend zajema tudi Romunijo, in sicer zaradi gospodarske krize, ki je prizadela poslovne sektorje, kjer so zaposleni pretežno moški. Vendar obstaja plačna diskriminacija med ženskami in moškimi na trgu delovne sile. Zato je pomembno, da zakonodajni sveženj, ki ga predvideva Komisija, zajema cilje, povezane z odpravo teh razlik v plačah glede na spol, kar bo spodbudilo večjo udeležbo žensk na trgu delovne sile. Ta zakonodajni sveženj mora biti vključen tudi v strategijo Evropske unije 2020.

Evelyn Regner (S&D). – (DE) Gospod predsednik, zadnji dogodki v Turčiji so ponovno potrdili, da je še vedno premalo zagotovil za pravice sindikatov in delavcev. Več kot dva meseca se je 12 000 zaposlenih nekdanjega državnega tobačnega monopolnega podjetja Tekel, ki je zdaj privatizirano, borilo proti množičnemu odpuščanju, skrajšanju delovnega časa in izgubi socialnih pravic, ki so si jih pridobili.

Večkrat med stavko je predsednik Erdoğan zagrozil, da bo protestne kampe v Ankari izpraznila policija. Na začetku stavke je policija napadla delavce s solzivcem in vodnim topom.

Rada bi vas prosila, da pozovete turške oblasti, naj s sindikati ravnaajo kot s socialnimi partnerji z enakimi pravicami ter izdajo zakonodajne določbe, ki jamčijo brezpogojno zaščito pravic sindikatov. Pravice morajo biti prilagojene standardom EU in konvencijam MOD.

Luigi de Magistris (ALDE). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, pred kratkim je v Italiji prišlo do še ene okoljske katastrofe na rekah Lambro in Pad. Nedavno je tudi Sodišče Evropskih skupnosti v Luksemburgu obsodilo Italijo zaradi ogrožanja javnega zdravja, ki je posledica nezakonitega odlaganja odpadkov in nezmožnosti nadzora zbiranja odpadkov v Kampanji. Pred kratkim so poročali o večjem številu primerov levkemije v Tarantu zaradi jeklarne Ilva kot tudi o odstranjevanju azbesta v šolah v mestu Crotone in o dioksinih v Kampanji. Gre za okoljsko katastrofo, ki ji ni konca.

Resno sprašujem Komisijo, kaj namerava narediti, da bi zagotovila skladnost italijanske vlade s standardi direktiv Evropske unije, zlasti kar zadeva nedavno sodbo Sodišča Evropskih skupnosti, ki je močno obsodilo Italijo zaradi nezmožnosti odstranjevanja odpadkov v Kampanji. Več tednov in mesecev je bilo mesto Neapelj v posmeh celemu svetu.

Nicole Kiil-Nielsen (Verts/ALE). – (FR) Gospod predsednik, londonska konferenca o Afganistanu je privedla do paničnega pometanja v središču afganistanske družbe in prestrašene so zlasti ženske. Mirovni načrt, o katerem se je dogovorilo 70 držav, vključuje sklad za pomoč za ponovno vključitev Talibanov, skupščina Loya Jirga – mirovni svet – pa mora potekati v naslednjih mesecih, če naj pride do te sprave.

Ženske ne želijo in ne smejo plačati cene za to spravo. Talibani še vedno zahtevajo zatiranje ženskih pravic in vrnitev šeriatskega prava. Obstaja bojazen, da bo Loya Jirga spremenila ustavo in da bodo člani, ki ščitijo ženske, izginili, predvsem člen 22 v poglavju 2.

Danes, 8. marca 2010 resno naprošam, da Evropska unija deluje kot porok za prihodnost afganistanskih žensk, saj se ponovnega pojava režima, ki je povzročil največ ženskih žrtev v zgodovini, ne sme podpreti.

PREDSEDSTVO: GOSPOD ROUČEK*podpredsednik*

Šimon Busuttil (PPE). – (MT) Diplomatski incident med Švico in Libijo se stopnjuje in ima zelo resne posledice za mnoge državljane Evropske unije, ki želijo potovati v Libijo in se jim ne dovoli vstopa v državo. Neugodne posledice trpijo predvsem delavci, ki služijo za preživetje v Libiji, kot tudi evropski vlagatelji, ki tja ne morejo poslati svojih delavcev. Medtem pa delavci, ki so že v Libiji, poskušajo tam ostati čim dlje, da bi nadomestili tiste, ki še vedno ne morejo vstopiti v Libijo. Evropska unija nima nič opraviti s tem incidentom in je postala žrtev spora med dvema tretjima državama. Zato pozivam Evropsko unijo, da izvede vse možne ukrepe, da se to vprašanje reši čim prej.

María Muñiz De Urquiza (S&D). – (ES) Gospod predsednik, španska vlada je prosila venezuelsko vlado za pojasnilo po sodbi v zvezi z domnevnim sodelovanjem venezuelske vlade in ETE.

Gospod Iturgaiz bi moral pridobiti najnovejše informacije, saj sta v soboto venezuelska vlada in španska vlada izdali skupno sporočilo o tej zadevi. V njem sta obe vladi ponovno potrdili, da nameravata tesno sodelovati in se skupaj boriti proti terorizmu.

Te namere moramo biti veseli vsi in čestitati venezuelski vladi za izraženo željo po sodelovanju s špansko vlado v boju proti terorizmu in ETI, namesto da se pošiljajo podžigajoča sporočila in poskuša pridobiti političen kapital na račun tako resnega vprašanja, kot je terorizem.

Po mojem mnenju je pomembno spoštovati neodvisnost sodstva, diplomatske odnose in predvsem sodelovanje med državami, ko si prizadevamo za nadaljnji nujen boj proti terorizmu.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Gospod predsednik, v soboto je islandsko ljudstvo izreklo odločen ne sporazumu Icesave. Le teden dni nazaj je Komisija priporočila, da EU začne pogajanja o članstvu z Islandijo.

Res je, da je pravica na strani finančnih ministrov v Londonu in Haagu, vendar imajo tudi precejšnjo odgovornost. Tisti potrošniki, ki so nespametno vložili v Icesave, imajo pravico do neke odškodnine za svojo izgubo. Vendar morajo biti zahtevki razumni in sorazmerni. Zdaj potrebujemo nova pogajanja z vladami v Londonu in Haagu.

Islandci se morajo čutiti dobrodošle v EU, jasno pa je, da ne bodo nikoli volili za članstvo v EU, če bosta lahko finančna ministra v Londonu in Haagu odločala o usodi Islandije. Britanskemu in nizozemskemu ministrstvu za finance se ne sme dopustiti, da nadzirata Evropsko unijo. Čas je, da EU ukrepa in pokaže solidarnost z Islandci.

Rad bi citiral Hávamál, besede velikega Odina iz pesniške Edde: *(Govornik govori islandsko)*

To je po islandsko: „Težave moramo reševati skupaj“.

Yannick Jadot (Verts/ALE). – (FR) Gospod predsednik, v noči s 27. na 28. februar je nevihta Xynthia močno prizadela zahodno Francijo in terjala številna življenja. Seveda so naše misli z žrtvami in vsemi, ki jim pomagajo. Evropsko komisijo zelo jasno pozivamo, da zagotovi hitro razpoložljivost Solidarnostnega sklada, da bi pomagala najbolj prizadetim ljudem. Toda iz te tragedije moramo potegniti tudi nauk.

Kako je mogoče, da v Franciji od pet do šest milijonov ljudi živi v poplavnih območjih? Očitno gre za pritisk nepremičninskega lobija, toda res je tudi, da je pred nekaj meseci predsednik Sarkozy pozival, da se dovoli gradnja na poplavnih območjih. Odgovornost torej nosijo politiki.

Pozivamo, da se vse evropsko sofinanciranje, povezano z rekonstrukcijo in obnavljanjem, pogojuje z upoštevanjem zakona: zakona o obalnih območjih in preventivnih načrtov v zvezi z nevarnostjo poplav. Seveda tudi ponovno naprošamo, da hitro izkažemo podporo vsem najhuje prizadetim sektorjem, zlasti gojenju školjk.

Ashley Fox (ECR). – Gospod predsednik, Buckfast Abbey proizvaja alkoholizirano vino v Devonu, v mojem volilnem okrožju, od leta 1890. Žal zdaj to vino napadajo nekateri politiki laburistične stranke. Krivdo za nesocialno vedenje bi raje pripisali enemu alkoholnemu izdelku, kot pa priznali, da so bile njihove socialne politike neuspešne.

Buckfastovo vino bi očitno morali prepovedati, ker vsebuje tako alkohol kot kofein. Če do tega pride, kaj sledi? Se bo mladim prepovedalo mešanje Red Bulla z vodko? Bomo prepovedali irsko kavo? Kako se bo to nadziralo?

Tu gre za pretiran zaščitniški odnos države. Poziv k prepovedi enega izdelka ne bo rešil težave neodgovornega popivanja. Potrošnikom moramo zaupati, da uživajo katere koli pijače želijo. Ne smemo kaznovati večine zaradi dejanj peščice nevednih.

Ali ljudje resnično verjamejo, da bi ob prepovedi Buckfaste huligani, ki ga zdaj pijejo pretirano, začeli piti čaj?

Rui Tavares (GUE/NGL). – (PT) Gospod predsednik, pred letom ali dvema, ko je bil evro močan, je *Wall Street Journal* stavil, da bo propadel in pojasnil, kako bi do tega lahko prišlo. Evrska gospodarstva so zelo različna, je pisal. Že samo zaradi najbolj ranljivega bi lahko propadel.

To se je zgodilo in zdaj se vsi pritožujejo zaradi tujih špekulantov. Vendar bi bilo bolje, če bi se pritoževali zaradi sebe, zaradi evropskih voditeljev. Nihče nas ni silil oblikovati monetarne unije brez politične unije in socialne kohezije. Prav tako nas ni nihče silil k oklevanju in omahovanju, ko so bila napadena tako imenovana „obrobna“ gospodarstva.

Naj nam bo ena stvar povsem jasna: obrobna gospodarstva ne obstajajo. Ko gre za napad na evrsko gospodarstvo, gre za napad na evro. Gre za napad na Unijo in le-ta se mora odzvati s solidarnostjo; z enako solidarnostjo, kot je bila koristna za vzhodno Evropo ter za Nemčijo pri njeni ponovni združitvi.

Če se ne odzove iz solidarnosti danes, se bo zaradi lastnega interesa kasneje, če upoštevamo velikost teh trgov in obseg njihovih dolgov ter izpostavljenost srednjeevropskih bank do njih. Bolje bi bilo, če bi delovali iz solidarnosti.

John Stuart Agnew (EFD). – Gospod predsednik, politika „vsesplošnega usklajevanja“, v EU ima mnoge žrtve, med katerimi ne gre zanemariti ratinga za instrumentalne meteorološke pogoje (IRC) za zasebne pilote v Združenem kraljestvu. To je ključen varnostni rating, čigar imetniki lahko letijo instrumentalno v oblačnih pogojih in ob slabi vidljivosti, česar licenca za zasebnega pilota ne dovoljuje. Ta rating obstaja le v Združenem kraljestvu zaradi naših muhastih vremenskih razmer, izkazal pa se je tudi za zelo varnega.

Pri oblikovanju usklajene evropske pilotske licence namerava Evropska agencija za varnost v letalstvu rating za letenje v IMC pogojih ukiniti, zaradi česar številni zasebni piloti ne bodo mogli leteti, razen če lahko zagamčijo nebo brez oblakov celotno trajanje leta. To je podobno, kot če bi morali zagotoviti, da bo Anglija zmagala v svetovnem pokalu s kazenskimi streli. Ko izgubi vidljivost, ima neusposobljen pilot okoli 50 sekund, da jo ponovno pridobi, preden izgubi nadzor nad zračnim plovilom. To pomeni, da predstavlja ukinitvev ratinga za letenje v IMC pogojih resno grožnjo za varnost in prihodnost zasebnega letenja.

Evropska agencija za varnost v letalstvu mora ponovno razmisliti. To je le še en primer, ko je smisel in praktičen britanski zakon podrejen pretirani in dragi zakonodaji EU.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, eden izmed ciljev tisočletja je prepoloviti revščino na svetu. Komisija je leto 2010 razglasila za evropsko leto boja proti revščini in socialni izključenosti. Šestnajst odstotkov Evropejcev – kar pomeni 79 milijonov ljudi – živi pod pragom revščine. Devetinsedemdeset milijonov Evropejcev se mora prebiti skozi mesec z zneskom, ki predstavlja zgolj 60 % povprečnega dohodka v njihovih državah. Če ste revni, izgubite priložnost, da bi prispevali velikim delom civilne družbe. Če ste revni, trpite. Strategije za evropsko leto boja proti revščini in socialni izključenosti 2010 morajo imeti vpliv, tudi med gospodarsko krizo.

Rosa Estaràs Ferragut (PPE). – (ES) Gospod predsednik, gospe in gospodje, prevzela sem besedo, da bi izpostavila in obsodila izvajanje Zakona o obali s strani španske vlade, zlasti njegove učinke na otok Formentera. Formentera je eden izmed Balearskih otokov. Dolg je 19 kilometrov in ima obseg 69 kilometrov.

Izvajanje tega zakona bo pozitivno v območjih, ki so opustošena zaradi urbanega razvoja. Ne bo pa koristen za otok Formentera, saj predpisuje ukinitvev večine turističnih objektov na otoku, kar pomeni, da bodo zasežena majhna družinska podjetja. Ti objekti so sredstvo preživetja na otoku in so bili zakonito zgrajeni od 30 do 40 let nazaj. Za primer lahko navedem hotel Rocabella, ki je bil prvi hotel na otoku, ali bar in restavracijo, znano kot Blue Bar, ki slovi na mednarodni ravni in je pripomogla k promociji otoka v tujini. Sedemdeset odstotkov teh objektov bi prizadelo izvajanje zgoraj omenjenega zakona, čeprav so bili zakonito zgrajeni. Edini namen tega zakona je dovoliti zaseg.

Zato pozivamo k poštenemu sistemu razmejitve za otok Formentera. Špansko vlado pozivam k novi razmejitvi ob spoštovanju zasebne lastnine skladno z mnogimi sodbami Sodišča za človekove pravice v Strasbourgu na to temo. Nikoli več ne bi smeli sestaviti takšnega zakona z retroaktivnim učinkom. Ogromno škode povzroča. Predvsem je treba upoštevati, da so bili vsi ti objekti zgrajeni ob spoštovanju okolja. Poleg tega je obala zaščiten z nacionalno in lokalno zakonodajo. Nemogoče je graditi v pasu 300 metrov od obale ali povečati hotelsko zmogljivost.

Proinsias De Rossa (S&D). – Gospod predsednik, odgovor, ki ga je pred kratkim prejel predsednik Buzek od predsednika vlade Netanyahuja, v katerem slednji opravičuje svojo zavrnitev dovoljenja za vstop parlamentarne delegacije v Gazo prejšnji december, zahteva odločen odziv. Lahko nasprotuje našim srečanjem s Palestinci v Gazi in Vzhodnem Jeruzalemu, nima pa pravice preprečiti jih – niti se vmešavati v demokratične pravice tega parlamenta.

Visoka predstavnica Ashton mora odločno nadaljevati s svojo namero, da obišče Gazo; pritisniti mora na Izrael, da konča obleganje in humanitarno krizo, ki jo je Goldstone opisal kot nezakonito kolektivno kazen ljudstva.

Na koncu bi rad pozdravil sporazum o posrednih pogajanjih, vendar me zelo skrbi, da bi lahko naraščajoča napetost okrog verskih krajev v Vzhodnem Jeruzalemu in Hebronu uničila možnost za napredek. Prepričan sem, da mora visoka predstavnica Ashton ukrepati, da sprosti to napetost.

Tunne Kelam (PPE). – Gospod predsednik, kot nas je predsednik Parlamenta prijazno opomnil, je bila 11. marca 20. obletnica, odkar sta Litva in Estonija sprejeli dva temeljna pravna akta.

Ko je litovski vrhovni svet sprejel deklaracijo o neodvisnosti v Talinu, je Kongres Estonije na svojem prvem zasedanju sprejel deklaracijo o ponovni vzpostavitvi oblasti pravne države v tej državi, ki jo je še vedno okupirala Sovjetska zveza.

Kongres Estonije je predstavljal edinstveno demokratično alternativo za obstoječe sovjetske institucije. Izvolilo ga je 90 % na novo registriranih estonskih državljanov, združeval je absolutno večino Estoncev, v njem je bilo zastopanih skoraj 30 političnih strank in gibanj, prizadeval pa si je za ponovno vzpostavitev prave neodvisnosti in nacionalne države. Ta prizadevanja so bila v veliki meri uspešna zaradi solidarnosti Evrope.

Corina Crețu (S&D). – Gospod predsednik, tako se držite pravil, da mislim, da bi pri teh enominutnih govorih vsaj danes, na mednarodni dan žena, Parlament moral izkazati velikodušno gesto ženskam.

(RO) Danes bi vas rada opozorila na številne primere diskriminacije Romunov v Evropi, ki zadnje čase žal vztrajno naraščajo. Nedavno tega je predstavnik za javnost kopenhavnske policije podal nekaj rasističnih in ksenofobnih izjav o Romunih, medtem ko je danski tisk cel narod označil kot odgovornega za zločin, ki ga je očitno zakrivil romunski priseljenec.

Na začetku leta je v Italiji storilo samomor 13-letno romunsko dekle, za seboj pa pustilo šokantno izjavo o diskriminaciji, katere žrtev je bila med sošolci. Tudi vi ste morda pred kratkim videli plakate, izobešene na vlakih francoske nacionalne železnice, SNCF, ki uporabnike naprošajo, naj vsa dejanja, ki so jih zakrivil Romuni, prijavijo nacionalni varnostni agenciji SNCF.

Mislim, da se boste strinjali z mano, da mora plačati vsak, ki prekrši zakon. Toda ožigosati takole cel narod je nesprejemljivo. Primeri, ki sem jih omenila, dejansko ponazarjajo slabšanje klime medetničnega sobivanja v državah s tradicijo demokracije. To so primeri vedenja, nezdružljivi z načeli, ki predstavljajo temelj Evropske unije, in zelo kvarijo duh Evropske unije, saj odkrivajo obstoj sramotne železne zaves med državljani EU.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Gospod predsednik, nekaj besed bi rad povedal o atlantski strategiji.

V zadnjih nekaj tednih in mesecih sem z zanimanjem in jasno odobravanjem poslušal razprave o strategiji za Podonavje, strategiji za Baltsko morje, nikoli pa nisem slišal niti besede o atlantski strategiji. Mislim, da je na tem področju veliko prostora za razvoj.

Strategija 2020 zelo jasno opredeljuje, da nobena država ne zmore sama, vsekakor pa lahko dosežejo države v atlantskem obalnem območju, kot so Irska, Velika Britanija, Francija, Portugalska in Španija, velik napredek na številnih področjih, zlasti na področju energetskih objektov na morju, morskih raziskav, ribolova, morske in pomorske gradnje, pristanišč in biotske raznovrstnosti. Špansko predsedstvo želim pozvati, da to obravnava kot prednostno nalogo v naslednjih mesecih.

(GA) Če jim to uspe, bodo dosegli nekaj zares velikega do konca njihovega predsedstva.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE). – (PT) V zadnjih treh mesecih se je na Portugalskem zgodilo šest hudih morskih nesreč, v katerih je življenje izgubilo 13 ribičev. V osmih primerih še vedno niso našli trupel, v nesrečah pa so bila izgubljena tudi vsa vpletena plovila in sredstvo preživetja mnogih ljudi.

Ribiške skupnosti Castelo de Neive, Matosinhos, Setúbal, Areosa, Peniche in Caminha žalujejo; rada bi se jim pridružila z današnjim govorom.

Nekoliko hujša zima, ki je omogočila malo dni ribolova, in slaba podpora, ki je na voljo ribičem, ki ostanejo na obali, jih je prisilila, da so se odpravili na morje v neugodnih razmerah. Zaradi starosti nekaterih ladij, pomanjkanja varnosti na krovu in ustrezne usposobljenosti na področju varnosti so nesreče še toliko bolj verjetne. To je nesprejemljiva situacija, ki jo je treba nujno odpraviti.

V tem kontekstu bi morala biti vzpostavitev pogojev, ki lahko zagotovijo varnost ribičev, eden od pglavitnih ciljev reforme skupne ribiške politike, vključno z naložbami v posodobitev ladij, poostrenimi varnostnimi ukrepi, usposabljanjem ribičev na področju osnovne varnosti in dostojnimi življenjskimi pogoji, ko je zaradi razmer na morju priporočljivo ostati na kopnem.

Alajos Mészáros (PPE). – Gospod predsednik, moj prispevek se nanaša na potrebo po enotnem pristopu k priznanju Kosova. S sprejemom Lizbonske pogodbe so naše države članice sprejele številne nove zaveze. Ena izmed njih so novi celostni in poenoteni postopki zunanje in sosedske politike.

Kosovo je do zdaj kot neodvisno državo priznalo 65 držav sveta, vključno 24 izmed 28 držav NATA in 22 izmed 27 držav EU. Zdaj je pravi čas, da spodbudimo oklevajoče države članice, namreč Ciper, Grčijo, Romunijo, Slovaško in Španijo, da postavijo pomisleke v zvezi s tem na stran in se pridružijo večini ter čim prej priznajo Kosovo. To bi bil pomemben znak, ki bi dokazal vse večjo enotnost in povezovanje EU.

Andrew Henry William Brons (NI). – Gospod predsednik, globalni kapitalizem premika ljudi po svetu – nekatere zakonito, nekatere nezakonito –, kot bi bili le pogrešljivi elementi proizvodnje.

Premika blago in celo storitve po svetu v poskusu, da bi nelojalno znižal cene svoje zadnje žrtve, pri čemer se zapirajo tovarne, kmetije in pisarne, delavci pa gredo med staro železo.

Premika denar po svetu, zapira delovna mesta v Evropi in razvitem svetu ter jih odpira na krajih, kjer plače predstavljajo le majhen del stroškov.

Evropska unija je sprejela globalni kapitalizem, kar nas bo vse zadušilo. Kadar koli je gospodarska kriza, se politiki postavijo v vrsto, da bi obsodili protekcionizem. Toda le protekcionizem nam bo omogočil, da ponovno zgradimo proizvodne temelje in da našim ljudstvom zajamčimo vir dohodka. Gospodarstva obstajajo oziroma bi morala obstajati zato, da služijo narodu. Ne obstajamo mi zato, da bi služili gospodarskim silam.

Evropa nikakor ne more tekmovati s tretjim svetom, ne da bi postala njegov del, kar se že dogaja.

Carlos José Iturgaiz Angulo (PPE). – (ES) Gospod predsednik, obžalujem, da so se nekateri, ki so danes prisotni v Parlamentu, odločili, da bodo čestitali gospodu Chávezu, ki sodeluje s teroristi in je v svojo vlado vključil vodje ETE. Ko sva jaz in moja skupina postavljena pred izbiro med gospodom Chávezom in sodnikom osrednjega kazenskega sodišča, kot je gospod Velasco, iz države, kjer velja načelo pravne države, brez oklevanja podpreva sodnika osrednjega kazenskega sodišča.

Poleg tega, če gospod Rodríguez Zapatero ne bi bil tako prijateljski z gospodom Chávezom in pred njim ponižen ter bi namesto tega z gospodom Chávezom ravnal, kot pritiče podporniku terorizma, bi španska zunanja politika pridobila na verodostojnosti na mednarodnem prizorišču.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Gospod predsednik, ponovno bi se rad navezal na pogovor med zadnjo razpravo o enominutnih govorih, v katerem smo izrazili nezadovoljstvo, ker je očitno nejasno, kdaj je kdo na vrsti, in če petkrat zaprosiš za besedo, bi bilo lepo, če bi vedel, kdaj boš na vrsti. Več kolegov je zaprosilo za to. Takrat so očitno naleteli na odprta ušesa. Ni mi jasno, zakaj se iz tega ne učimo in ne poskušamo poslanca olajšati zadeve ter razglasiti jasnega postopka, ki bi se ga držali. Sam sem se prijavil ob 17.00 in dejansko ne razumem postopka.

Predsednik. – Držimo se postopka, vendar morate upoštevati, da imamo več kot 60 prošenj in samo 30 minut za ta postopek. Besedo smo dali okoli 35 posalcem.

Zapisali bomo vaše ime in obljubim vam, da boste naslednjič med prvimi, toda tako pač to delamo. Rad bi dal besedo vsem vam, vendar žal nimamo časa.

László Tőkés (PPE). – (HU) Gospod predsednik, jaz imam enako pritožbo. Šest mesecev nisem dobil besede. Ne poznam pravila. Vedno sedimo na razpravah in tu sedimo zaman.

Pol leta že nisem imel besede. Ne poznam nobenih prepisov in tako tu sedim zaman.

Predsednik. – Gospod Tőkés, jaz osebno sem vam dal besedo najmanj enkrat. Ni prav, da pravite, da niste nikoli imeli besede.

Rad bi opomnil poslance, da posredujejo svoja imena dovolj pred začetkom, ker naredimo seznam. Lahko vam zagotovim, da boste naslednjič med prvimi.

15. Zahteve v zvezi z zdravstvenim varstvom živali, ki se uporabljajo za netrgovske premike hišnih živali (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je poročilo gospe Bairbre de Brún v imenu Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane o predlogu Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe (ES) št. 998/2003 o zahtevah v zvezi z zdravstvenim varstvom živali, ki se uporabljajo za netrgovske premike hišnih živali (KOM(2009)0268–C7-0035/2009–2009/0077(COD)) (A7-0082/2009)

Bairbre de Brún, poročevalka. – (GA) Gospod predsednik, to je prva spremenjena uredba pred plenarnim zasedanjem in prva, za katero veljajo določbe Lizbonske pogodbe. Rada bi se zahvalila poročevalcem v senci – gospe Soullie, gospe Willmott, gospe Vălean, gospe Evans, gospodu Nicholsonu in gospe Rosbach – za njihovo pomoč med vrsto zapletenih pogajanj; in hvaležna sem za izredno podporo, ki so mi jo nudile pravne službe Parlamenta in enota za soodločanje. Prav tako bi se rada zahvalila Svetu in Komisiji.

O vsebini dokumenta Odbora za okolje smo se dogovorili v začetku decembra in od začetka tega leta se ukvarjamo z nekaterimi vidiki, povezanimi s tem, kako je mogoče izvesti člen 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije glede na ta dokument.

Včasih se je zdelo, da ne bomo nikoli uspeli doseči sporazuma. Vendar nam je uspelo. Dogovorili smo se o rešitvi za ta dokument. S tem smo lastnikom hišnih živali zagotovili, da lahko še naprej potujejo prek meja EU s svojimi živalmi, obenem pa vpeljali prehodni sistem, ki nekaterim državam članicam omogoča uporabo strožjega nadzora, odvisno od bolezni, v obdobju osemnajstih mesecev.

Predlagana spremenjena uredba priznava napredek, ki je bil dosežen doslej. Da bi zagotovili izboljšanje razmer glede stekline v EU od zdaj naprej, bo prehodni sistem v petih državah članicah podaljšán do 31. decembra 2011 – do takrat bodo določbe glede netrgovskih premikov hišnih živali enake v vsej EU. Priporoča se, da se prehodni sistem uporablja tudi v zvezi s trakuljami (*Echinococcus multilocularis*) in klopi do 31. decembra 2011.

Kar zadeva nove postopke, ki bodo nadomestili postopek Odbora, je treba Komisijo s to uredbo pooblastiti za sprejem delegiranih aktov skladno s členom 290 Pogodbe, prek katerih Evropski parlament in Svet dodeljujeta Komisiji pooblastilo za sprejetje nezakonodajnih aktov, ki se splošno uporabljajo in dopolnjujejo ali spreminjajo ne bistvene elemente.

Na primer, da bi lahko zajezili bolezni – ki bi se lahko razširile zaradi premikov hišnih živali, – razen stekline, bi lahko Komisija sprejela preventivne zdravstvene ukrepe na podlagi delegiranih aktov. Drugič, Komisija bi lahko zaradi upoštevanja tehničnega napredka prek delegiranih aktov sprejela spremembe tehničnih zahtev v zvezi z identifikacijo živali; in tretjič, prek delegiranih aktov bi lahko sprejeli spremembe tehničnih zahtev v zvezi s cepljenjem proti steklini, da bi upoštevali znanstveni in tehnični razvoj.

Uspeli smo se dogovoriti o besedilu za vse to in o ureditvi, povezani z izvajanjem člena 290 Pogodbe v zvezi s tem dokumentom ter smo vse to ohranili kolikor je mogoče skladno s pooblastili Evropskega parlamenta po Lizbonski pogodbi.

Sporazum na prvi obravnavi je vsem sodelujočim dokazal, kako pomembna je potreba po tem dokumentu.

Na koncu bi rada povedala, da je dejstvo, da je poročevalka iz ene izmed majhnih skupin prevzela tako zapleten dokument ob aktivnem sodelovanju poročevalcev v senci iz drugih političnih skupin, pomemben demokratičen signal in nekaj, na kar bi morala biti ta institucija ponosna. Še enkrat bi se rada zahvalila vsem

iz treh institucij – Parlamentu, Svetu in Komisiji –, ki so brez predaha delali na tem dokumentu. Upam, da bodo kolegi podprli to delo s svojimi glasovi.

John Dalli, član Komisije. – Gospod predsednik, rad bi se zahvalil Odboru za okolje, javno zdravje in varnost hrane za njegovo delo na tem dokumentu. Predvsem bi se rad zahvalil poročevalki, gospe de Brún, za njena prizadevanja, da se doseže sporazum o tem vprašanju, ki je občutljivo za nekatere države članice. Zavedamo se tudi, da je poleg vključenih vprašanj morala usmerjati proces skozi težaven del o delegiranih aktih. Najlepša hvala.

Vesel sem, da so intenzivne razprave med tremi institucijami privedle do kompromisnega besedila, ki povsem odraža tehnične ukrepe, ki jih je predlagala Komisija, in se nanaša tudi na potrebno prilagoditev predlogov Lizbonski pogodbi na način, sprejemljiv za Komisijo. Dejansko je bilo zaradi tega usklajevanja naše skupno delo bolj zapleteno in počasnejše. Toda Svet je zdaj v položaju, ko lahko zagotovi, da se to delo pravočasno zaključi.

Pred glasovanjem o kompromisnem besedilu z veseljem potrjujem, da Komisija ne namerava predlagati dodatnega podaljšanja prehodnega režima, ki se bo zaključil 31. decembra 2011. To pomeni, da bodo povsem usklajena pravila stopila v veljavo 1. januarja 2012. Vendar Komisija ne namerava predlagati revizije celotne uredbe pred 30. junijem 2011 in zlasti ne vidikov delegiranih in izvedbenih aktov.

V zvezi s prigrasitvijo delegiranih aktov bo Komisija upoštevala tudi obdobje počitnic institucij, s čimer bo zagotovila, da bosta lahko Evropski parlament in Svet uveljavila svoje prerogative v časovnih rokih, ki so določeni v zadevnih zakonodajnih aktih.

Na koncu lahko potrdim zavezo Komisije, izraženo skupaj s Parlamentom in Svetom, da določbe te uredbe ne bodo vplivale na nobeno dodatno stališče institucij, kar zadeva izvajanje člena 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije ali posameznih zakonodajnih aktov, ki vsebujejo te določbe. Upam, da bo Parlament podprl kompromisno besedilo, za katerega sem trdno prepričan, da ustrezno naslavlja vse pomisleke tega parlamenta.

Christofer Fjellner, v imenu skupine PPE. – (SV) Gospod predsednik, komisar, to je zelo pomembno poročilo, deloma zato, ker preučuje, kako lahko olajšamo lastnikom hišnih živali v Evropi prevoz njihovih živali prek nacionalnih meja, in deloma zato, ker se ukvarja s preprečevanjem nevarnega širjenja bolezni, ki jih prenašajo hišne živali, v Evropi.

Kot švedskega poslanca Evropskega parlamenta me posebej zanima to vprašanje, saj obstajata dve bolezni, ki ju na srečo na Švedskem še nimamo, namreč pritlikava trakulja in, še pomembneje, steklina.

Med razpravami o tem predlogu me je večkrat zaskrbelo, da bomo morali spremeniti predpise, ki so trenutno v veljavi na Švedskem, in da bi se zato pritlikava trakulja in steklina pojavili na Švedskem. To bi imelo grozljive posledice, med drugim tudi za način, kako uveljavljamo pravico dostopa javnosti do podeželja na Švedskem, z drugimi besedami, na našo možnost, da prosto pohajamo po gozdovih in poljih.

Zelo vesel sem, ker danes vidim, da bo Švedska lahko ohranila obstoječe izjeme, vsaj v prehodnem obdobju, s katerimi lahko zagotovimo, da te bolezni ne pridejo v našo državo.

Med celotnim postopkom nismo mogli vzeti za samo po sebi umevno, da bo tako. Celo čisto na koncu je med postopkom v odboru potekala razprava, zaradi katere je, vsaj mene, skrbelo, da bo privedla do negotovosti in vrzeli v uporabi postopka, ki bi povzročila nevarnost, da te bolezni dosežejo Švedsko.

Toplo bi se rad zahvalil vsem, ki so trdo delali, da bi našli rešitve, ki omogočajo prevoz hišnih živali po Evropi, in zagotovili, da je mogoče ohraniti izjeme v državah, kjer določene bolezni niso prisotne, tako da nas nikjer v Evropi ni treba skrbeti, da se bodo zaradi tega predloga vnesle nove bolezni. Rad bi se zahvalil poročevalki, Svetu in komisarju.

Linda McAvan, v imenu skupine S&D. – Gospod predsednik, najprej bi se zahvalila gospe de Brún, ki je prevzela ta dokument v pričakovanju, da bo šlo razmeroma hitro. Nato je postalo zelo zapleteno, saj smo se začeli pogajati o celotnih novih delegiranih aktih brez precedensov za prihodnje akte, zato čestitam njej ter Svetu in Komisiji. Komisar, ena izmed vaših prvih nalog tu je, da najdete rešitev.

Veliko se je razpravljalo o tehničnih vidikih te zakonodaje, vendar gre za pomemben del zakonodaje za številne državljane, saj zadeva proste premike njihovih hišnih živali po EU. Ko smo prvič sprejeli to zakonodajo pred nekaj leti, je bila deležna velike podpore, vendar imamo to prehodno obdobje, ki ga je omenil gospod Fjellner, ki je pomembno za preprečevanje širjenja bolezni v države, kjer teh bolezni ni.

Pozdravljam podporo Komisije glede podaljšanja prehodnega obdobja, tako da bodo, ko bomo imeli novo zakonodajo, vse države imele enako zakonodajo. Do takrat bodo stopnje zdravja živali in dobrega počutja živali v vsej EU veliko višje.

Kar zadeva vprašanje komitologije, naša skupina podpira kompromis, ki je bil dosežen s pogajanjem. Mislimo, da mora biti Parlament enak – enakovreden – Svetu, kar zadeva zakonodajo. Celotno vprašanje je zadevalo strokovne skupine in pa dejstvo, kdo naj bodo zadevni strokovnjaki. Radi bi povedali, da kadar govorimo o posvetovanju s strokovnjaki, se mora to nanašati na vse strokovnjake, in Komisija bo iskala strokovnjake iz držav članic, nevladnih organizacij ter morda tudi tiste, ki jih priporoča Evropski parlament.

Zelo sem zadovoljna, da imamo ta sporazum. Omogoča pravočasen dogovor o prehodnem obdobju glede na to, kdaj se izteče odstopanje, in veselimo se novih predlogov Komisije za prihodnjo zakonodajo.

Adina-Ioana Vălean, v imenu skupine ALDE. – Gospod predsednik, spomnimo se, da je bilo prosto gibanje eden od temeljnih stebrov enotnega evropskega trga, čigar cilj je povečanje konkurence in ekonomije obsega in ki EU daje glavno moč privlačnosti. Sčasoma je sposobnost prostega gibanja ljudi v EU postala ne le osnovna sestavina notranjega trga, temveč temeljna pravica.

Z odstranitvijo okvir, ki so jih ustvarile različne nacionalne določbe in predpisi, lahko evropski državljani in tudi podjetja uspevajo. Prav tako je pomembna možnost, da lahko državljani EU vzamejo svoje hišne živali s sabo, ne da bi zanje veljali posebni nacionalni predpisi in standardi, saj imajo lahko tako bistveno manj skrbi in nižje stroške potovanja. Vesela sem, da gre predlog Komisije v tej smeri.

Pozdravljam splošni režim potnega lista, ki bo uskladił ukrepe in nadzor na področju zdravja živali, kar bo olajšalo proste premike hišnih živali. Obenem se strinjam, da moramo zagotoviti visoko stopnjo zaščite zdravstvenega varstva ljudi in živali. Ta prehodni režim nam bo omogočil več časa za uvedbo prave infrastrukture in kadrov. Na podlagi tega argumenta bo Parlament zagotovo jutri glasoval za podaljšanje prehodnega režima za nekatere države članice do konca leta 2011, saj morajo te države domnevno upoštevati posebna tveganja za zdravje.

Vendar to ni prvič, da so lahko nekatere države članice uporabile ostrejšše zahteve v zvezi z zdravstvenim varstvom kot druge. Sprva je prehodno obdobje trajalo do julija 2008. Nato je bilo podaljšano do leta 2010. Zdaj smo se dogovorili o novem podaljšanju. Sicer spoštujem bojazen držav članic, ki menijo, da je njihova populacija hišnih živali bolj nagnjena k nekaterim boleznim, in razumem, da bi se predlagano podaljšanje zaključilo istočasno s programi cepljenja, ki jih financira EU, za izkoreninjenje silvatične stekline v nekaterih državah članicah, vendar menim, da bi moralo biti to zadnje podaljšanje posebne obravnave teh držav. Vsi vemo, da nesimetrični ukrepi in izvzetja ne bodo prinesli polnih koristi notranjega trga na tem področju. Torej se lahko strinjamo, da je treba ta prehodni režim ukiniti in čim prej zagotoviti enake pogoje za vse.

Zanimivo pa je, da spornejšše vprašanje v tem poročilu ni bila vsebina, ki je sprožila vročo razpravo med nami o načinu uporabe novih določb Lizbonske pogodbe o komitološkem postopku. To je prva zadeva, ki se sprejema s postopkom soodločanja, kjer naj bi se te določbe izvedle v praksi. Glede na razširjena pooblastila Parlamenta v skladu z novo pogodbo je bilo za nas ključno, da prav ta uredba ne postavlja precedensa za prihodnje odločitve.

V zvezi s tem pozdravljam pisno izjavo, o kateri sta se dogovorila Parlament in Svet med trialogom, kjer je navedeno, da se te zadeve ne sme obravnavati kot precedensa.

James Nicholson, v imenu skupine ECR. – Gospod predsednik, naj se najprej zahvalim poročevalki za vse njeno trdo delo na tem poročilu. Dokument, za katerega smo sprva mnogi menili, da ne bo predstavljal takšne težave, se je izkazal za veliko bolj zapletenega, kot smo mislili.

Na žalost je morala poročevalka prevzeti večino pogajanj in vsekakor je morala trdo delati, da je zagotovila pripravo tega poročila v potrebnem časovnem okviru, kar je bilo zelo pomembno, ker smo bili pod pritiskom, da zagotovimo podaljšanje njenega odstopanja, ki naj bi se izteklo letos junija.

Po mojem mnenju je to majhen, a ključen del zakonodaje, ki bo ščitil tista področja in države, ki jih zadeva nevarnost stekline; bolezen se še vedno pojavlja v nekaterih delih EU, upamo pa, da se bodo programi cepljenja do konca leta 2011 izkazali za uspešne pri izkoreninjenju te bolezni enkrat za vselej.

Do takrat pa moramo najti način, ki nam omogoča, da še naprej uveljavljamo lastne strožje zahteve v prehodnem obdobju, preden v skladu z drugimi državami članicami EU preidemo v splošni režim.

Anna Rosbach, v imenu skupine EFD. – (DA) Gospod predsednik, rada bi se zahvalila gospe de Brún za odlično delo, ki ga je opravila pri posodobitvi tega tehničnega predpisa o potovanju s hišnimi živalmi na ozemlju EU. Za mnoge običajne družine je pravi izziv urediti vsa cepljenja in papirologijo, ki so potrebni, če želijo iti vsi člani družine skupaj na počitnice. Vendar je to potrebno, ker nekatere države bijejo težak in dolgotrajen boj proti neobvladljivim živalskim boleznim. Uvedeni so bili različni ukrepi: različno dolge karantene, dvojno preverjanje pri veterinarjih tako pred kot po potovanju, odvisno od namembne države, drago obvezno cepljenje divjih živali na nacionalni ravni – to so le nekateri. Zato povsem razumem, zakaj se nekatere države članice bojijo kakor koli omiliti svoje stroge nacionalne predpise, in menim, da moramo spoštovati njihove visoke zahteve glede varnosti ter si želimo, da bi jih druge posnemale.

Posledično bi rada vprašala Komisijo, ali ne bi bila kljub vsemu dobra zamisel, da uvedemo mejno veterinarsko kontrolo, kjer bi moral lastnik hišne živali dokazati, da žival, ki potuje z njim ali njo, nima nevarnih bolezni, da je bila cepljena ter ima dokumente, kot to predpisuje namembna država. To bi bila tudi priložnost za preverjanje prevoza prašičev in drugih živali, ki ne izpolnjujejo zahtev EU, z mejno kontrolo pa bi lahko tudi odkrili tihotapljenje pasjih in mačjih mladičev, ki so mnogo premladi.

Horst Schnellhardt (PPE). – (DE) Gospod predsednik, komisar, dobrodošla v Evropskem parlamentu. Gospe in gospodje, rad bi pohvalil tudi poročevalko, ki je sposobno opravila delo. Ta dokument pokriva mnoga področja. V zadnjih letih smo bili priča naraščajočemu številu hišnih živali in domačih živali ter seveda želji, da bi te živali lahko vzeli s seboj na potovanje. To je prav in tako mora biti, saj je naše počutje boljše, če lahko s sabo vzamemo svojo hišno žival. Za to pa moramo imeti v Evropi predpise, ki preprečujejo širjenje živalskih epidemij. Imamo jih. Direktiva 998/2003 vsebuje zelo dobre predpise in od leta 2011 bomo imeli evropsko izkaznico cepljenj, kjer bo natančno zabeleženo, katera cepljenja je žival prejela. Od leta 2011 pa bo elektronsko označevanje preprečevalo zamenjave in prevare.

V zadnjih letih smo storili veliko, da bi zajezili živalsko epidemijo v Evropi, zlasti steklino, tudi z dosežki Evropske komisije, ki je prva začela in financirala cepljenje lisic. To je zelo pomembna zadeva, kar moramo priznati. Ti posebni predpisi, ki jih nekatere države znova in znova potrjujejo, predstavljajo breme za državljane. Tu stroški sploh niso povezani s koristmi. Prejel sem pisma številnih državljanov, ki se pritožujejo nad nadležnim vedenjem na mejah. Dovolite mi, da citiram Združeno kraljestvo kot primer: v primeru prihoda dva dneva prezgodaj pri polletnem bivanju znaša globa 3 000 EUR, žival pa je v karanteni šest tednov. Razmisliti moramo, ali je takšno vedenje pravilno. Mislim, da še eno leto, komisar, potem pa se mora to končati. Imamo evropske predpise, ki veljajo za vse. Nevarnost širjenja bolezni – če razmere glede živalske epidemije ostanejo, kakršne so, kar moramo vedno predvidevati –, ne obstaja več v tej obliki pri hišnih in domačih živalih.

Jo Leinen (S&D). – (DE) Gospod predsednik, komisar, dobrodošla v Parlamentu. Rad bi se pridružil kolegi poslancu, gospodu Schnellhardt in povedal, da vas na tem področju čaka ogromna naloga, namreč ustvariti resnično enake pogoje v 27 državah članicah do leta 2010, da se bodo lahko hišne živali prevažale in prepeljale iz ene države v drugo brez ovir.

Prosti premiki psov in mačk so zagotovo bili cilj uredbe iz leta 2003. Zdaj že tretjič delamo izjemo. V EU nekatere stvari res zelo dolgo trajajo: deset let za uskladitev teh predpisov. Nobena država v EU ne želi vnosa bolezni in sprašujem se tudi, zakaj se 22 držav strinja, da psi in mački smejo potovati s svojimi lastniki, pet držav pa ne.

Preveriti morate, ali se realnost in ovire še vedno ujemajo s temi posebnimi določbami. Vem, da potekajo kočljive razprave na nacionalni ravni, toda zdaj smo en pravni prostor in čas je, da najkasneje do leta 2011 uvedemo proste premike, enoten trg za hišne živali. Strokovnjak za živali, gospod Schnellhardt, je že omenil pogoje, in sicer izkaznico cepljenj, in da se bodo uporabljali instrumenti, kot je elektronsko označevanje, ki vam bodo zagotovili dostop do zadevnih petih držav, ko boste na počitnicah ali potovali na delo in boste želeli svoje hišne živali vzeti s seboj.

Ta uredba o hišnih živalih se bo zapisala v zgodovino. Dejansko gre za prvi pravni akt od Lizbonske pogodbe in želeli smo enake pogoje, kot jih ima Svet ministrov pri pooblašcanju Komisije za delegirane akte. To je bil hud napor, a je bilo vredno. Čestitam gospe de Brún za to poročilo in seveda želim, da bi se s tem postopkom začelo novo obdobje. Zato je tako pomembno, ker imamo morda sto pravnih aktov letno, vendar 6 000 delegiranih aktov, in na podlagi tega lahko ocenimo, kako pomembno je usmeriti nov postopek na pravo pot že na samem začetku.

Chris Davies (ALDE). – Gospod predsednik, želel sem samo povedati nekaj besed v pohvalo obstoječe zakonodaje. Kolikor vem, temelji na programu premikov hišnih živali Združenega kraljestva, ki je bil uveden

pred približno desetletjem. Tako smo lahko dramatično skrčili predpise o karanteni, ki so veljali v naši državi ter povzročili veliko stisko tako hišnih živali kot njihovih lastnikov. Mislim, da je kot prva žival potoval skladno s programom premikov hišnih živali pes z imenom Frodo Bisagin, zatem pa je še na sto tisoče živali lahko potovalo bolj svobodno.

Nato je EU pred okoli petimi leti uvedla to zakonodajo po zelo podobnih načelih, kar se je izkazalo za velik uspeh. Zdaj vsako leto na sto tisoče živali potuje s svojimi lastniki po vsej Evropi. Kolikor vem, jih je 60 % britanskih, kar je morda povezano z britanskim značajem, vendar na tem forumu se ne bomo spuščali v to. Seveda smo poskrbeli tudi za ravnovesje. Skrbelo nas je, kako omogočiti premike brez širjenja bolezni, v resnici pa je bila steklina pod zelo učinkovitim nadzorom – 2 700 primerov pred 20 leti se je zmanjšalo na 300 primerov lani, niti en pa ni bil povezan s premiki domačih živali po tem programu.

Nekoliko sem razočaran, da je premikov belih dihurjev manj, kot sem prvotno pričakoval. Ko se je prvič razpravljalo o tej zakonodaji, so k meni pristopili mnogi lastniki belih dihurjev v Združenem kraljestvu in vprašali, zakaj ta zakonodaja ne zajema tudi njihovih živali. Želeli so jih peljati na razstave belih dihurjev po vsej Evropi. Komisar je videti presenečen, toda o tem se je razpravljalo. Menda lahko belega dihurja cepiš proti steklini, vendar cepljenja ni mogoče ugotoviti, zato je bilo to problematično. Sčasoma smo se odločili, da je pojavnost stekline pri domačih belih dihurjih tako majhna, da jih lahko vključimo, toda očitno, tako pravijo, je bilo premikov razmeroma malo. Morda je eden od razlogov – da odgovorim Joju Leinenu – dejstvo, da v nekaterih državah, na primer na Portugalskem, beli dihurji še vedno veljajo za golazen, zato imajo pomisleke o tem, da bi svoje živali peljali tja. Lahko bi bilo huje – lahko bi šlo za Kitajsko, recimo.

Komisar, za konec naj povem, da je po mojem velika prednost v tem, da se lahko soočim s svojimi volivci in ko me vprašajo, kaj je Evropska unija storila zanje, lahko rečem, da smo jim omogočili, da vzamejo svojo hišno žival s sabo na dopust – mačko, psa ali belega dihurja.

John Stuart Agnew (EFD). – Gospod predsednik, vem, da prvotna zamisel o potnih listih za hišne živali prihaja iz stranke v Združenem kraljestvu Official Monster Raving Loony Party, kar najbrž najboljše povzema ta nevaren program.

V moji državi je veljala obvezna šestmesečna karantena za domače živali. S sistemom potnih listov EU za hišne živali se je ta pomemben branik pred širjenjem bolezni v kratkem času odpravil. Neizvoljena Evropska komisija je lahko preglasovala demokratično izvoljeno britansko vlado in uvedla sistem brez karantene, ki se zanaša na cepljenja in točnost papirologije.

Kot kmet nekaj vem o cepljenju. Nikakor ne predstavlja jamstva, da se bolezen z živalmi ne prinese prek meja. Na učinkovitost cepljenja lahko vplivajo številne stvari, med drugim se lahko cepi žival, ki že ima bolezen, proti kateri se jo cepi. Cepljene živali so lahko tudi prenašalke bolezni, ne da bi kazale simptome. Prav tako je povsem verjetno, da se kakovost serij cepiv razlikuje in da je dokumentacija ponarejena.

Vem, da uveljavljanje programa ni standardizirano. Nekatere države zahtevajo uradne potne liste, druge pa dokumentacijo v kakršni koli obliki; spet tretje pa ne bodo sprejele potnega lista kot dokazila o cepljenju. Mnogi letalski prevozniki ne znajo posredovati podrobnih informacij o uradnih postopkih in osebje je slabo usposobljeno.

Z drugimi besedami, verjetnost nesreče je zelo velika. V moji državi imamo pregovor: „Zakaj bi popravljali, če ni pokvarjeno?“ Takšnega nasveta Komisija ne upošteva.

(Govornik se je strinjal, da sprejme vprašanje v skladu s členom 149(8))

Chris Davies (ALDE). – Gospod predsednik, rad bi samo vprašal cenjenega gospoda, ali se mu ne zdi, da bi bila njegova tirada proti Evropski uniji bolj utemeljena, če ne bi britanska vlada uvedla podobne zakonodaje pred Evropsko unijo?

John Stuart Agnew (EFD). – Gospod predsednik, mislim, da je Evropska unija postala veliko prevelika, v njej je veliko preveč kultur in preprosto niti najmanj ne zaupam sistemu in to se bo še poslabšalo.

Mairead McGuinness (PPE). – Gospod predsednik, pozdravljam komisarja in se zahvaljujem poročevalki za njeno delo. Če nadaljujem s poanto gospoda Agnewa „če ni pokvarjeno, zakaj bi popravljali“, mislim, da ravno to počnemo: razširjamo odstopanja, kjer so države članice za to zaprosile, vendar dovoljujemo premike hišnih živali. Prepričana sem, da so tisti na častni galeriji mislili, da je povsem preprosto premikati živali med državami članicami, toda ker imamo opravka z vprašanji glede zdravja živali – in dejansko zdravja ljudi –

to ni tako preprosto. Potrebujemo stroga pravila in kontrole za to, saj spoznavamo, da mnogi Britanci, pa tudi ljudje iz drugih držav članic, radi jemljejo svoje živali s seboj.

Mene je skrbelo, da bo to poročilo po Lizbonski pogodbi morda obtičalo zaradi formalnosti v življenju, ki, iskreno povedano, ne bi smele skrbeti mnogih ljudi zunaj te dvorane niti jim zanje ni treba vedeti – to je bilo pomembno za nas v Parlamentu. Mislim, da je poročevalka zelo dobro uredila zadevo v našem imenu in je za to prejela čestitke. Nevarnost je bila v tem, da če bi se to izmuznilo, ne bi imeli sprejetih ukrepov, ki se nanašajo na pomisleke Švedske, Irske, Združenega kraljestva in drugih. Toda zdaj smo na pravi točki.

Mislim, da je prihodnost mnogo pomembnejša. Komisar, omenili ste, da nameravate preučiti novo zakonodajo v tem pogledu. Mislim, da bi morali o tem govoriti na tej stopnji. Vsi v tem parlamentu si želimo visoke standarde zdravstvenega varstva živali in ljudi in nova zakonodaja, ki jo obljublja, bi morala to zagotoviti.

Zato čestitke za dobro opravljeno delo poročevalki in tistim, ki so sodelovali pri tem poročilu, da so ga pripeljali do zdajšnje stopnje. Odgovorilo je na vse pomisleke – morda ne pomisleke vseh, recimo skrajne levice tukaj, vendar večine nas. Upam, da se boste modro in obširno posvetovali glede tega, kaj potrebujemo za novo zakonodajo o prevozu hišnih živali. Imamo jo za živali na kmetiji; potrebujemo poenostavljena, vendar učinkovita pravila za hišne živali.

Marita Ulvskog (S&D). – (SV) Gospod predsednik, Komisija je izdelala pozitiven predlog o spremembi uredbe o zahtevah v zvezi z zdravstvenim varstvom živali, ki se uporabljajo za prevoz hišnih živali. Zlasti sem vesela, da nam bo to omogočilo podaljšanje obdobja, med katerim bodo lahko številne države, vključno s Švedsko, obdržale strožje predpise v zvezi s steklino in pritlikavo trakuljo.

Švedski odbor za kmetijstvo, ki je pristojni organ na Švedskem, je dejal, da če ne bi obstajala možnost posebnega nadzora, bi se na Švedskem verjetno pojavila trakulja, na primer. To bi imelo negativen vpliv na svoboden dostop do podeželja, ki je pomemben del vsakodnevnega življenja ljudi v državi, kot je Švedska.

Rada bi se zahvalila Komisiji, poročevalki in poročevalcem v senci, ker so prisluhnili našim zahtevam in s tem omogočili uvedbo zaenkrat začasne rešitve.

PRESEDSTVO: GOSPOD McMILLAN-SCOTT

podpredsednik

Nessa Childers (S&D). – Gospod predsednik, najprej bi se rada zahvalila kolegici gospe de Brún za trdo delo na tem poročilu.

Primer 38-letnice, ki je lansko leto umrla v bolnišnici Royal Victoria Hospital v Belfastu, je majhen opomin na še vedno prisotno grožnjo, ki jo predstavlja steklina na Irskem. Bolezen naj bi dobila, ko je poskušala ločiti dva psa med pretepom, ko je bila na delovnih počitnicah v Južni Afriki.

Pred kratkim so morali preventivne injekcije prejeti štirje ljudje v Dublinu, zatem ko se je nezakonito uvožena mlada mačka začela vesti nenavadno in jih je ugriznila.

Steklina je ena najstarejših zoonoz in je v vseh primerih smrtna, ko se pojavijo simptomi. Svetovni potovalni vzorci pomenijo, da bolezen ni nikoli daleč od našega praga.

Zato Irska izvaja strogo karanteno uvoženih živali in samo zaradi teh strogih ukrepov lahko vzdržujemo stanje brez stekline. Če želimo tako nadaljevati, je ključno, da ne dopustimo, da se prehodni sporazum, ki bi se glede na ta predlog podaljšal do konca naslednjega leta, izteče julija 2010.

Tudi dodatni zaščitni ukrepi, ki so bili predlagani, so ključni za zdravje ljudi in zdravstveno varstvo živali, saj bi pomagali razrešiti boj proti steklini, pa tudi proti nekaterim klopom in trakuljam, ki jih na Irskem trenutno ni.

S sprejetjem tega predloga bi Parlament olajšal boj proti steklini in zagotovil podlago za njeno izkoreninjenje v vsej Evropi. Zaradi teh razlogov ne smemo podcenjevati nujnosti te zadeve.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) **Strinjam** se s spremembo uredbe o zahtevah v zvezi z zdravstvenim varstvom živali, ki se uporabljajo za netrgovske premike hišnih živali, ki dejansko olajšuje premik prek meja znotraj Evropske unije.

Rad bi tudi pohvalil delo, ki ga je opravila poročevalka, ki je izdelala poročilo vrhunske kakovosti, vključno z ukrepi, ki bi privedli do cepljenja proti steklini in drugim boleznim, kot tudi dodatnimi preventivnimi ukrepi. Prepričan sem, da bomo s takšnim korakom povsem uskladili standarde na notranjem trgu Evropske unije in naredili korak naprej pri zaenkrat najbolj obsežni odpravi grožnje prenašanja teh bolezni.

Vendar se zavedam obstoječih tveganj in nevarnosti pri prevozu živali, zato podpiram razumno podaljšanje prehodnih obdobji za države članice, kot so Malta, Irska in Švedska, ki imajo strožje notranje standarde. To je preudaren pristop, ki posebej poudarja preprečevanje in upošteva posebne značilnosti zadevnih držav.

Daciana Octavia Sârbu (S&D). – (RO) Najprej bi rada čestitala poročevalki za vse njeno trdo delo kot tudi vsem, ki so omogočili ta kompromis. Vesela sem, da poročilo omogoča državam članicam, da še naprej izvajajo svoje zaščitne ukrepe proti širjenju stekline, ter da bo privedlo do svobodnih in varnih premikov hišnih živali v vsej Evropi po letu 2011.

Mislim, da je bil dosežen dober kompromis, ki zagotavlja učinkovit odziv v primeru, ko imajo države članice upravičene pomisleke o širjenju določenih bolezni, obenem pa nudi jamstvo, da se bo pri uveljavljanju dodeljenih pooblastil Komisija posvetovala s številnimi strokovnjaki – iz Komisije, držav članic, nevladnih organizacij ali nacionalnih parlamentov.

Širše gledano smo prejeli pisna zagotovila, da to poročilo ne bo postavilo precedensa za uveljavljanje dodeljenih pooblastil v prihodnosti. Posledično se bo upoštevalo pomisleke Parlamenta o ustvarjanju precedensa za nov komitološki postopek v skladu z Lizbonsko pogodbo.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Gospod predsednik, prizadevanja Evropske unije, da bi zajezila ali povsem izkoreninila epidemije živalskih bolezni in bolezni, kot je steklina, so seveda zelo hvalevredna in vsekakor je zelo pozitivno, da se izvajajo ukrepi, ki bodo olajšali čezmejni turizem s hišnimi živalmi.

Evropska izkaznica cepljenj, programi cepljenj ali celo elektronsko označevanje hišnih živali so dejansko smiselni ukrepi, ki lahko to olajšajo. Vendar – in to vem iz naših izkušenj v Avstriji – obstajajo pojavi, ki to ogrožajo. Na primer, nezakonito tihotapljenje pasjih mladičev iz poceni vzhodnoevropskih držav v srednjo Evropo ali Evropsko unijo vedno znova privede do vnosa bolezni.

Masovni prevoz živali prek EU, vključno z Avstrijo, bi lahko povzročil ponoven pojav nevarnih bolezni. Poleg tega se divje živali ne zmenijo za mejno kontrolo, kar lahko seveda znova in znova privede do širjenja epidemije živalske bolezni, kot je steklina. Na tem področju bo treba uvesti ukrepe.

John Dalli, član Komisije. – Gospod predsednik, mislim, da smo lahko vsi ponosni na hiter napredek pri tem dokumentu, ki se je pripravljal pod izjemnim časovnim pritiskom in v težkem pravnem kontekstu.

Osemnajstmesečno podaljšanje prehodnega režima, ki ureja premik hišnih živali v pet držav članic, bo slednjim zagotovil čas, da se prilagodijo režimu, ki se uporablja v preostalih državah Evropske unije. Potrdil sem tudi, da Komisija ne namerava predlagati dodatnega podaljšanja tega prehodnega obdobja.

Obenem bo Komisija lahko pripravila celovit predlog za spremembo celotne uredbe in zlasti uskladitev starih komitoloških določb z duhom in črko Lizbonske pogodbe.

Moram se strinjati, da je to pomemben dokument za evropske državljane, in vesel sem, da smo ga uspešno zaključili.

Bairbre de Brún, poročevalka. – (GA) Gospod predsednik, tudi jaz bi rada izrekla dobrodošlico komisarju Dalliju v Evropskem parlamentu in pozdravljam tudi priložnost, da bom delala s komisarjem Dallijem. Pozdravljam njegovo nocojšnjo izjavo pred Parlamentom. Kot je dejal, je vsebina mojega poročila skladna s pristopom predloga Komisije.

Rada bi se tudi zahvalila vsem, ki so govorili v današnji razpravi; večina jih podpira predlagani sistem, le nekaj jih nasprotuje.

Predlog Komisije in moje poročilo uporabljata pristop, temelječ na znanosti. Zaradi različnih razmer v zvezi s steklino v državah članicah se je Komisija odločila za varen, previdnosten pristop. Primerno je, da se konec predlaganega podaljšanja sovpada z obdobjem, ko naj bi Evropska komisija po pričakovanjih prenehala s financiranjem programa cepljenja s strani EU, ki je namenjen izkoreninjenju stekline pri divjih živalih v nekaterih državah članicah.

Kot sta dejala komisar Dalli in gospa Vălean v zvezi s predlaganim datumom, je mogoče sestavo spremeniti, osebje, ki je že tam, pa prekvalificirati. Prehodni sistem bo podaljšan v petih državah članicah do konca leta 2011, do takrat pa bodo določbe v zvezi z netrgovskimi premiki hišnih živali enake v celi EU. V vmesnem času bodo lahko ljudje prečkali meje EU s hišnimi živalmi, toda prehodni sistem bo nekaterim državam članicam omogočal uporabo strožjih kontrol v tem obdobju.

Ponovno bi se rada zahvalila vsem, ki so mi pomagali pri tem delu. Delo je bilo občasno zapleteno, toda čeprav je bilo težko, se je na koncu izplačalo. Hvala vsem.

Predsednik. – Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo jutri (v torek, 9. maja 2010).

Pisne izjave (člen 149)

Pavel Poc (S&D), v pisni obliki. – (CS) Cilj Uredbe (ES) št. 998/2003 o zahtevah v zvezi z zdravstvenim varstvom živali, ki se uporabljajo za netrgovske premike hišnih živali, ki je stopila v veljavo 3. julija 2003, je bil olajšati lastnikom hišnih živali potovanje z njihovimi živalmi. To naj bi dosegli z uvedbo potnega lista, ki bi dokazoval, da je bila žival cepljena proti steklini, in predpisano obveznostjo označevanja živali, da bi jih bilo mogoče jasno identificirati. S predlagano spremembo bi postala prvotna uredba bolj specifična v tehničnem smislu, obenem pa bi se podaljšalo obdobje, v katerem veljajo za potovanje s psi in mačkami na Finsko, Irsko, Malto, Švedsko in v Združeno kraljestvo strožje zahteve. Razlike v zaščitnih ukrepih prej omenjenih držav članic, zlasti različne časovne omejitve za cepljenja in serološke preglede in različni roki za protiparazitne preglede, po nepotrebnem otežujejo in povečujejo stroške potovanja s hišnimi živalmi v EU. To v praksi pomeni nepotrebno diskriminacijo precejšnjega števila državljanov EU še dodatno leto in pol, ko bodo uveljavljali svojo pravico do prostega gibanja med državami EU. Večkratno podaljšanje časovnega obdobja lahko kaže na to, da je Komisija v prvotni direktivi določila obdobje nepravilno, brez upoštevanja dejanskih razmer, ali da nekatere države članice niso mogle ali hotele pravočasno izvesti Uredbe 998/2003. V vsakem primeru takšne izjeme ne odražajo nepristranskega pristopa Komisije k izvajanju splošnih režimov v državah članicah EU.

16. Revizija direktive o paketnih potovanjih (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je izjava Komisije o reviziji direktive o paketnih potovanjih.

John Dalli, član Komisije. – Gospod predsednik, hvaležen sem, da vam lahko posredujem najnovejšo informacijo o delu Komisije, kar zadeva revizijo direktive o paketnih potovanjih. Ko je bila direktiva leta 1990 sprejeta, so bili počitniški paketi najpogostejša vrsta počitnic. Od takrat se je trg bistveno spremenil: razvoj interneta je potrošnikom omogočil neposredne rezervacije pri organizatorjih potovanj, letalskih prevoznikih in hotelih. Poleg tega je hiter razvoj nizkocenovnih letalskih prevoznikov prinesel revolucijo na področju letalskih prevozov. Obenem pa sta se povečali tudi konkurenca in izbira potrošnikov na trgu potovanj.

V današnjih časih večina državljanov EU sama organizira svoje počitnice in ne kupuje predhodno določenih paketov. Te spremembe so privedle do tega, da je na dopustu zaščitene vse manj potrošnikov. Vemo tudi, da je obstoječa direktiva povzročila neenakopravne pogoje v počitniški industriji, saj direktiva za nekatere organizatorje velja, za druge pa ne, čeprav prodajajo podobne proizvode.

Poleg tega je minimalna uskladitev direktive povzročila pravno razdrobljenost v državah članicah. To pomeni, da obstoječa zakonodaja morda ni posodobljena.

Zato je Komisija sprožila postopek ocene učinka, da bi se pripravila na možno revizijo direktive o paketnih potovanjih lansko leto. V okviru dela pri pripravi ocene učinka je Komisija novembra 2009 objavila raziskavo o škodi za potrošnike na področju tako imenovanih „dinamičnih paketov“.

Obenem je Komisija sprožila javno posvetovanje o reviziji direktive. To posvetovanje je bilo zaključeno 7. februarja 2010. Komisija zdaj preučuje več kot 170 prispevkov, ki bodo vključeni v oceno učinka. Obseg možne revizije bo odvisen od izida ocene učinka.

Toda dovolite mi, da na kratko pojasnim vodilna načela tega dela. Prvič, visoka stopnja varstva je ključna, če želimo zagotoviti, da potrošniki zaupajo svojim nakupom počitniških proizvodov. Drugič, izboljšati moramo delovanje notranjega trga za potovanja, zlasti zato, ker so čezmejni nakupi tako pogosti na tem

področju. To pomeni, da obstaja dober razlog za večjo uskladitev zadevne zakonodaje v državah članicah. In končno, mislim, da je treba ustvariti bolj enakopravne pogoje za podjetja, ki prodajajo paketna potovanja.

Komisija namerava predstaviti svoj predlog v začetku leta 2011. Ključni izziv pri reviziji bo opredelitev obsega direktive. Komisija bo preučila možnosti za razširitev obsega direktive, da bi slednja zajemala širšo paleto potovalnih aranžmajev, vključno z „dinamičnimi paketi“. To bi lahko pripomoglo k temu, da bi se trend, namreč upadajoče število zaščitnih potrošnikov na počitnicah, obrnil.

Morali bomo posodobiti različne zahteve glede informacij ter razjasniti obveznosti in odgovornost strokovnih pogodbenih strank. In končno, Komisija bo preučila stroške in koristi uvedbe standardizirane oznake paketnega potovanja, ki bi se morala nahajati na vidnem mestu pri prodaji počitniških paketov, da bi tako izboljšala ozaveščenost potrošnikov.

Vzporedno s tem delom Komisija preučuje možnosti povečanja varstva pred stečajem za potnike, ki kupijo posamezne letalske vozovnice, kar je pred kratkim zahteval Evropski parlament.

V začetku leta 2009 je Komisija objavila neodvisno poročilo, ki je preučilo različne možne načine za obravnavo posledic stečaja. Sprožili smo tudi javno posvetovanje o prihodnosti pravic letalskih potnikov dne 15. decembra 2009. Ti elementi bodo predstavljali podlago za oceno učinka. Naš cilj je Parlamentu predstaviti najustreznejše zaščitne ukrepe v primeru stečaja pred koncem leta 2010.

Andreas Schwab, v imenu skupine PPE. – (DE) Gospod predsednik, v imenu moje skupine bi se rad najprej zahvalil komisarju Dalliju za njegove obljube in pojasnila, da v letu 2011 načrtuje revizijo direktive o paketnih potovanjih iz leta 1990. Kar zadeva časovno usklajenost, se točno ujema z zdajšnjim časovnim oknom, ki ga moramo uporabiti, kajti na področju paketnih potovanj je cela vrsta primerov, ko potrošniki niso ustrezno obveščeni o svojih pravicah. Na primer, na številnih spletnih straneh jih zvabijo k rezervaciji dodatnih ponudb prek dodatnih povezav, čeprav za te ponudbe ne veljajo enaki zaščitni mehanizmi kot za prvotne. Tu govorimo predvsem o ponudbah nizkocenovnih letalskih družb.

Drugič, v večini držav članic Evropske unije te nizkocenovne letalske družbe onemogočajo vročanje sodnih dokumentov, zato je varstvo potrošnikov precej ovirano, točno tam, kjer se potrošniki dejansko želijo pravno zaščititi. To je vsekakor treba spremeniti z novih predlogom direktive.

Tretjič, moramo se vprašati, ali bi bilo treba pravice letalskih potnikov in pravice, ki so v veljavi skladno z obstoječo direktivo o paketnih potovanjih, dolgoročno prenesti v skupen dokument, da bi odpravili protislovja med elementi obeh zakonodaj.

Četrtič, mislim – in to ste vi izpostavili –, da ocena dela potovalnih agentov, ki je od države do države drugačna, pomeni tudi, da je čezmejno zagotavljanje blaga in storitev zelo otežkočeno tudi za potovalne agente. V nekaterih državah nosijo potovalni agenti enako odgovornost kot organizatorji paketnih potovanj; v drugih državah, na primer v moji, pa so potovalni agenti samo posredniki. Bilo bi zaželeno, da bi se na evropski ravni uspeli dogovoriti vsaj o načelih, da bi olajšali čezmejno delo teh potovalnih agentov.

Ker potrošniki vse več uporabljajo internet, bi morala biti paketna potovanja na internetu v prihodnosti označena kot takšna, da tudi tu ne bi obstajala možnost zlorab.

Alan Kelly, v imenu skupine S&D. – Gospod predsednik, ta razprava je ravno na pravi stični točki za turizem, letalsko industrijo in varstvo potrošnikov.

Poleti se nam je zdelo, da je polovica Evrope obtičala na počitnicah, saj so letalske družbe in potovalni agenti vsepovprek bankrotirali, potrošniki pa so obtičali proč od svojih bližnjih, v tujih državah. Jasno je bilo, da naši zakoni niso uspeli ustrezno zaščititi potrošnikov. Prejeli smo poročila več potnikov, ki niso dobili nobenih informacij o tem, kdaj bodo lahko prišli domov, ni bilo jasno, kdo je tehnično odgovoren za njihove razmere, niso imeli telefonske številke, kamor bi lahko poklicali za informacije in niti najmanj niso vedeli, kje iskati popravo krivice, ko so prišli domov.

Zato pozdravljam to pravočasno razpravo in prizadevanja Komisije, da se loti te zadeve, saj smo vsi mi pustili, da se to vleče predolgo. Številne težave glede direktive o paketnih potovanjih so bile ugotovljene skoraj pred 10 leti v parlamentarnem poročilu, toda od takrat se je premaknilo zelo malo. Vem, da bo nekatera vprašanja obravnavala direktiva o pravicah potrošnikov, toda čezmejni letalski prevoz potrebuje več evropskih zakonov za varstvo potrošnikov.

Že samo dejstvo, da se zakon imenuje direktiva o paketnih potovanjih, kaže, kako zastarel je. Večina potrošnikov ne uporablja več paketnih potovanj, če najdejo cenejši način, da gredo na počitnice in vidijo svet. V moji državi, na Irskem, štirideset odstotkov potnikov ne uporablja paketov in vem, da je enako v mnogih drugih državah članicah. Ljudje so večinoma sami svoji potovalni agenti, ko opravijo rezervacijo prek spleta na straneh, ko je Tripadvisor, kjer učinkovito postanejo sami svoji potovalni agenti. Naši zakoni morajo odražati to spremenjeno vedenje potrošnikov.

Eno izmed najpomembnejših vprašanj, ki mora izhajati iz vsake revizije, je jasen prikaz potrošniku, kdo je odgovoren v primeru takšnih zamud in odpovedi. Potovalne agencije morajo biti obvezane zagotoviti zelo jasne informacije. Potrošnikom je treba povedati, kje lahko dobijo te informacije in seznanjeni morajo biti s svojimi pravicami v okoliščinah.

(Predsednik je prosil govornika, naj zaradi tolmačev govori počasneje)

V obstoječi zakonodaji odgovornost ni jasno razmejena. Ali je v primeru nesreče odgovorna letalska družba? Ali potovalni agent? Ali letališče ali železniška postaja? Na koga naj se potrošnik obrne za informacije? Ponavadi v takih razmerah pride do množice informacij iz različnih virov, nihče pa ne ve, ali odhaja ali prihaja.

Če se trudimo zgraditi evropsko gospodarstvo na podlagi čezmejne trgovine, morajo potrošniki poznati svoje pravice ter kako se le-te uveljavljajo in sporočajo. Vem, na primer, da je izjemno težko najti oddelek za pritožbe pri letalski družbi. Kako lahko dobiš odškodnino, če ne veš, kam se obrniti ali kje vprašati?

Pozival bom – in upam, da bo Komisija to sprejela –, k temu, da se osnovna načela varstva potrošnikov vključijo v jasno predstavljeno zakonodajo, ki bo razumljiva vsem in preprosta. Posodobitev tega zakona ni dovolj. Države članice morajo biti obvezane seznaniti državljane z novo zakonodajo, ko je o njej sklenjen dogovor.

Za konec naj omenim še eno zamisel, o kateri bi Komisija lahko razmislila: koliko stane let? Vsi vemo, da oglaševana cena ne vključuje davkov in taks: imamo takso za prijavo, takso za dodatne kose prtljage, takso za tako rekoč vse. Revizija te direktive je primeren trenutek, da potovalne agencije in letalske družbe prisilimo k večji preglednosti, in to priložnost moramo izkoristiti.

Gesine Meissner, v imenu skupine ALDE. – (DE) Gospod predsednik, komisar Dalli, najprej bi vas rada tople pozdravila v imenu skupine ALDE. Dejali ste že, da načrtujete revizijo direktive, o kateri govorimo.

Zares smo lahko veseli, da živimo v Evropi, saj lahko v Evropi v Evropskem parlamentu razpravljamo celo o tem, kako lahko potujemo z belimi dihurji in drugimi hišnimi živalmi. To je bil predmet prejšnje razprave in vesela ter ponosna sem, da sem Evropejka, ker lahko uredimo celo nekaj takega za varstvo potrošnikov in živali.

Vendar zdaj govorimo o potovanju ljudi. To je pomembna pravica v Evropi. Želimo mobilnost in svobodo gibanja ljudi ter razmislili smo, kako lahko to zagotovimo. Pred dvajsetimi leti smo imeli direktivo, ki ureja paketna potovanja, tako da ste si lahko rekli „lahko grem raziskovat dežele, pogledat lepoto drugih držav v Evropi in točno vem, da bom zaščiten s svojimi pravicami“. Vnaprej bom obveščen, kaj lahko pričakujem, ne bodo me zavedli, informacije so gotovo točne in če bo šlo kaj narobe, bom prejel odškodnino. To je bilo pred 20 leti.

Kot ste dejali, komisar, se je od takrat veliko spremenilo. Zdaj ljudje pogosto sami opravljajo rezervacije prek interneta in to vodi do vrzeli v sistemu. Pred šestimi meseci smo v Odboru za promet zastavili vprašanje komisarju za promet, saj je v primeru SkyEurope na Slovaškem prišlo do tega, da so bili potniki nizkocenovnih letov ujeti in jim ni bil na voljo prevoz naprej. V tem primeru je šlo dejansko za majhno vrzel, ki je prizadela le tiste, ki so naredili rezervacijo prek interneta brez kreditne kartice, vendar želimo, da bi se lahko ljudje svobodno gibal v Evropi, tako da bi lahko dejansko uživali na svojih počitnicah in bili obenem zaščiteni.

To pomeni, da če imamo vrzeli v sistemu, kar zadeva varstvo potrošnikov, in če želimo visok standard varstva potrošnikov v Evropi, potrebujemo revizijo te direktive o paketnih potovanjih, razmisliti pa moramo tudi, ali je potreben – kot je že omenil moj kolega – poseben predpis za letalske potnike. O tem moramo še razpravljati in tega se veselim z velikim pričakovanjem, saj želimo, da nam je omogočeno prijetno in varno potovanje, ne samo z živalmi, temveč seveda tudi z našimi družinami.

Frieda Brepoels, v imenu skupine Verts/ALE. – (NL) Gospod predsednik, komisar, gospe in gospodje, kot je že povedal naš novi komisar, zakonodajni okvir ni več primeren za današnjo realnost, ko je trg potovanj

precej drugačen, kar je privedlo do zelo številnih težav in precejšnje nezadovoljnosti, ne le med potrošniki, temveč tudi med potovalnimi agenti in organizatorji potovanj. Jasno je, da je število ljudi, ki so še vedno učinkovito zaščiteni v skladu z obstoječo direktivo, dramatično upadlo, čeprav več ljudi potuje.

Dejansko Evropski parlament že leta poziva k reviziji direktive. Kot ste dejali, so točke razhajanja in možne rešitve dobro znane. Ravno kar je bilo zaključeno še eno posvetovanje. Po mojem mnenju je res skrajni čas, da se podamo v to. Pozdravljam izjavo Komisije, toda rada bi le opredelila več posebnih točk, ki so za nas zelo pomembne.

Prvič, obseg direktive je vsekakor treba pojasniti in celo razširiti. Kot smo že slišali, vse več potrošnikov samih sestavi dinamična paketna potovanja ali rezervira ločene potovalne storitve. Pred kratkim smo zaradi težav z Eurostarom bili priča tisočem turistov, ki so naleteli na težave, ker niso prejeli nadomestila za hotele ali gledališke vstopnice, ki so jih rezervirali. To je nesprejemljivo.

Po mojem mnenju je treba pravicam potnikov nameniti tudi jasno mesto v direktivi. V zadostni meri moramo upoštevati zelo različne trge potovanj in počitniške navade potrošnikov v različnih državah članicah ter seveda nacionalne sodne prakse, toda uskladitev je potrebna, saj se nekateri koncepti zelo razlikujejo, na primer organizator potovanja, agent in višja sila. V posvetovanju Komisije leta 2007 sem prebrala, da so industrija in zainteresirane strani dejansko posredovali zelo podrobne povratne informacije, zato se sprašujem, v čem je težava. Zakaj odločitve ne sprejememo zdaj? Bili so tudi pozivi k nekakšni „oznaki varnega potovanja“. Rada bi slišala mnenje komisarja o tem.

Moja druga točka se nanaša na vlogo in odgovornost potovalnih agentov. To je treba mnogo jasneje opredeliti, saj se potrošnike zasipa z informacijami prek interneta, vendar so te daleč od zanesljivih in lahko celo povzročijo precejšnjo škodo: v skrajnih primerih so ljudje plačali najemnino za počitniško nastanitev, ki sploh ne obstaja. Zato je treba vlogo potovalnih agentov precej točneje urediti.

O stečajih smo že razpravljali. V svoji resoluciji je ta parlament zelo jasno pozval k boljši zaščiti prizadetih potnikov. Ker živim v obmejni regiji med Flandrijo in Nizozemsko, želim posebno pozornost usmeriti tudi v čezmejno prodajo, saj je varstvo pogosto zagotovljeno samo s pogodbo o potovanju, sklenjeno z zadevno državo članico.

Moja zadnja točka zadeva informiranje potrošnikov o cenah. V večini sektorjev morajo biti cene storitev, ki se prodajajo, fiksne in vseobsegajoče, to pa bi moralo veljati tudi za potovalne storitve. Ali se strinjate s tem mnenjem? Zanima me vaše stališče o tem. Pravice potrošnikov je treba razjasniti ter veljati morajo strožje in bolj specifične zahteve glede informiranja tudi v primeru višje sile in spremembe obsega potovalnih storitev, ki se zagotavljajo. Morda bi morali razmisliti tudi o uvedbi sankcij v novi direktivi. Upam, da se bo Komisija tega kmalu lotila in nam predstavila nov predlog za razpravo v tem parlamentu.

Adam Bielan, v imenu skupine ECR. – (PL) Gospod predsednik, direktiva EU o paketnih potovanjih, o kateri razpravljamo danes, je iz leta 1990, torej 20 let stara, se pravi iz časov, ko je bila najbolj priljubljena oblika počitnic dvotedensko paketno potovanje, ponavadi rezervirano pri potovalni agenciji in izbrano izmed ponudb, ki so preostale v katalogu.

Direktiva zagotavlja osnovna sredstva za varstvo potrošnikov v primeru te vrste paketa, kar načeloma zajema jasne informacije o paketih, ki so na voljo, pravici do umika iz potovanja, nadomestila za storitve nižjega standarda, kot je bilo dogovorjeno, in zadeve, povezane z nesolventnostjo potovalnih agencij. Težava je v tem, da je v zadnjih 20-ih letih prišlo do popolne spremembe tako poslovnega modela kot vzorca vedenja potrošnikov. Jaz rezerviram večino počitniških potovanj prek interneta in mnogi ljudje na Poljskem naredijo enako, v celi Evropski uniji pa je delež ljudi, ki rezervirajo svoje potovanje na ta način, dosegel 23 %. Obstajajo države, kot sta Irska in Švedska, kjer je ta delež kar 40 %, medtem ko skoraj dve tretjini ljudi, ki kupijo svoje počitnice na ta način, ne vedo, da so njihovi interesi bistveno manj zaščiteni kot interesi ljudi, ki še vedno kupujejo počitniške pakete na tradicionalen način. Proti temu se moramo boriti. Vesel sem, da je Evropska komisija končno izpostavila to vprašanje. Mislim, da je 20 let absolutno predolgo.

Upam, da bomo danes od Komisije slišali točno, kdaj bo direktiva revidirana in v kateri smeri bo šla revizija. Ne sme se namreč zgoditi, da v Evropskem parlamentu ali drugih institucijah EU spodbujamo državljane Unije, da uporabljajo storitve e-trgovine in kupujejo storitve tudi v okviru čezmejne trgovine, obenem pa ne ponudimo enake zaščite ljudem, ki to počnejo.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Gospod predsednik, paketna potovanja v zvezi z drugimi državami članicami so bila do zdaj težavna ne le zaradi razlik v varstvu potrošnikov, temveč vsekakor tudi zaradi jezikovnih

razlik. Petnajst let je že, odkar je Evropska unija ustvarila osnovno temeljno varstvo in skupne postopke. Po mojem mnenju nam revizija teh postopkov ne sme uiti iz rok, tako da bi bili splošno standardizirani v imenu svobode zagotavljanja storitev. Potrebe po potovanjih se lahko razlikujejo med državami. Na splošno se mi zdi nevarno meriti vse z enakim merilom in zagovarjati vsiljeno skladnost povsod.

Če želimo, da potovalni agenti prevzamejo večjo odgovornost kot potovalni posredniki, se moramo zavedati, da ima lahko to resne gospodarske posledice. Če se želimo izogniti propadu majhnih lokalnih potovalnih agentov sočasno z nenadzorovanim porastom spletnih potovanj, mora primarno odgovornosti nositi organizator potovanja.

Upamo, da bo razmeroma zadovoljivo varstvo v primeru počitniških paketov pomirilo tiste turiste, ki jih skrbijo zdajšnji negativni naslovi v tisku o Grčiji. Dodatne objave stavk in protestov bi lahko povzročile večje izogibanje drugim mediteranskim državam in padec cen v zvezi z Grčijo. Kriza te države zaradi dolga jamči, da bo to kritično leto za grški turizem, to že vemo. Lahko pričakujemo dodatne stavke in proteste. Upam, da nam bo prizaneseno z ugotavljanjem, kako deluje varstvo na potovanju v primeru nacionalnega stečaja.

Ádám Kósa (PPE). – (HU) Pozornost svojih kolegov bi rad usmeril v odličen cilj, ki ga je med zaslišanjem omenil novi komisar za promet, Siim Kallas. Moram reči, da je tisto, kar sem slišal, name naredilo vtis kot odlično načelo: prost pretok ljudi je ena od najpomembnejših svoboščin. V ta namen je treba pravice glede različnih načinov prevoza vključiti v eno celovito listino. Potrebujemo pregledne sisteme. Rad bi omenil, da je ta tema vključena med prednostne naloge španskega predsedstva. Zakaj je to tako pomembno? Zato, ker 20 let stara direktiva v nobenem pogledu ne upošteva pravic invalidov, ko potujejo, tudi če potujejo v skupinah. Invalidi nimajo sploh nobene priložnosti. Zato pridemo nazaj do moje prvotne pripombe. Celovita lista o pravicah potnikov bi vsem – tudi invalidom – omogočila uporabo prevoznih storitev, vključno s storitvami skupinskih potovanj. Ko to postane realnost, bomo res lahko rekli, da lahko v Evropski uniji vsak potuje svobodno.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Direktiva o paketnih potovanjih poleg drugih sorodnih storitev, ki se zagotavljajo prek počitniških paketov, zajema tudi storitve prevoza in nastanitve. Opredeljuje tudi pravice potrošnikov ter odgovornosti distributerjev in ponudnikov turističnih storitev.

Direktiva iz leta 1990 ne upošteva novih trendov, kot sta kupovanje počitniških paketov in plačevanje prek interneta. Zaradi povečane uporabe interneta in pojava nizkocenovnih prevoznikov je 23 % evropskih turistov in 20 % evropskih gospodinjstev kupilo prilagojene počitniške pakete prek specializiranih spletnih strani.

Direktivo je zato treba revidirati, da se vanjo vključi tudi ponudnike „dinamičnih“ počitniških paketov. Potrošniki morajo biti popolnoma obveščeni o svojih pravicah in o tem, kako so te pravice zajamčene z vsako ponudbo, ki je na voljo, tako za cel počitniški paket kot za vsak posamezen element.

Mislim tudi, da je pomembno, da so spletne strani, ki nudijo storitve potovanja, akreditirane. To bo pomagalo zagotoviti identifikacijo ponudnika turističnih storitev in posledično bo jasno, kdo prevzema odgovornost za posredovane informacije in storitve.

Raziskava, ki jo je Komisija objavila januarja 2009 o počitniških paketih, organiziranih na željo potrošnika, imenovanih „dinamični paketi“, kaže, da se je delež počitniških paketov, kupljenih prek spleta, povečal za 12 % v letu 2009, čeprav njihova vrednost predstavlja samo 25 % skupne vrednosti prodanih turističnih storitev. 66 % transakcij prek spleta je neposrednih nakupov prek spletnih strani letalskih družb, potovalnih agentov ali specializiranih spletnih strani, ki nudijo potovanja v zadnjem trenutku (last-minute).

Turistom so ljubši dinamični paketi, ker nudijo večjo prilagodljivost, nižje cene v primerjavi s tradicionalnimi počitniškimi paketi in višjo kakovost storitve ali ker ne morejo najti tradicionalnih počitniških paketov, ki bi izpolnjevali njihove zahteve. Poleg tega se lahko za dinamične počitniške pakete plača samo prek spleta.

Toda okoli 70 % pritožb, ki jih je lansko leto prejela mreža evropskih potrošniških centrov v zvezi s turističnimi storitvami, se je nanašalo na nepravilno in nepopolno posredovanje informacij pred in med potovanjem, storitve, ki so bile slabšega standarda, kot je bilo oglaševano, odpovedi ali zamude letov ter celo nezagotavljanje kupljenih storitev.

Mislim, da je zato pomembno in potrebno revidirati to direktivo.

Hvala.

Malcolm Harbour (ECR). – Gospod predsednik, rad bi se toplo zahvalil komisarju, v imenu naše skupine in kot predsednik Odbora za notranji trg in varstvo potrošnikov, ker se je pojavil tako pravočasno nocoj pred nami in tudi zato, ker je tako hitro odgovoril na ustno vprašanje mojega odbora 3. decembra, ki se dotika številnih področij, na katerega je odgovoril zelo celovito.

Mislim, da imamo zdaj, ko Komisija zbira zamisli, na voljo nekaj časa, ko bosta moj odbor in, prepričan sem, tudi Odbor za promet, čigar predstavniki so tudi tu, želela skupaj razmisliti o mnogih vprašanjih, ki ste jih izpostavili, in o tem, kako bo to potekalo naprej.

Mislim, da mora biti glede na naravo in spremembe celotne zadeve v zvezi s potovanji in počitnicami ter številna vprašanja, ki so jih nocoj izpostavili kolegi, nova direktiva očitno primerna tudi za prihodnost, toda to pomeni, da ne sme biti pretoga, kar zadeva prizadevanja, da bi predvideli potrebe potrošnikov.

Mislim pa, da o nečem Komisija mora razmisliti, namreč o tem, da obstajajo drugi vidiki, ki jih morajo upoštevati spletni potrošniki, ko kupujejo potovanja; vprašanje varnosti hotela, če imajo majhne otroke, varnega plavalnega bazena, na primer, ali požarne varnosti v hotelu, v zvezi s čimer je moj odbor že opravil obsežno delo. Pri tem potrebujemo nekaj ustreznih kazalnikov in označevalcev, kar lahko dosežemo s prostovoljnim sporazumom, vendar mislim, da mora biti to obsežen in ambiciozen predlog. Dozdeva se mi, da bi to radi naredili in mislim, da bi vam moj odbor nudil polno podporo pri predložitvi takega predloga.

Philip Claeys (NI). – (NL) Gospod predsednik, to je eden izmed dokumentov, kjer lahko Evropska unija dejansko zagotovi oprijemljivo dodano vrednost, tako da nudi nekakšno zaščito milijonom ljudi v EU, ki gredo na počitnice v Evropo in tam kupijo storitve potovanj. Čezmejne težave narekujejo čezmejno strategijo in pristop.

Vsi tukaj se strinjamo, da je direktiva iz leta 1990 brezupno zastarela. Pred dvajsetimi leti je večina ljudi izbrala potovanje iz kataloga potovanj in nato uredila rezervacijo pri lokalni potovalni agenciji. Zdaj pa si vse več ljudi samih sestavi počitnice in rezervira potovanja prek interneta. Poleg tega obstajajo razmeroma novi pojavi, kot so nizkocenovni letalski prevozniki in naraščanje industrije križarjenj.

Kaj so torej po mojem mnenju nujni elementi te nove direktive? Prvič, opredelitev obsega direktive; na kratko, katere vrste paketnih potovanj so zajete? Drugič, natančna opredelitev pravne odgovornosti in nenazadnje dolgoročno varstvo potrošnikov v primeru stečaja organizatorja. Samo če bodo te zadeve urejene z brezhibnimi pravili, bo revizija uspešna in boljše varstvo zagotovljeno milijonom potrošnikom v EU.

David Casa (PPE). – (MT) Rad bi izkoristil to priložnost in izrekel dobrodošlico komisarju Dalliju na njegovem prvem zasedanju v tem parlamentu. Kot je bilo že rečeno, so v zadnjih letih rezervacije potovanj prek potovalnih agencij znatno upadle, nakup paketnih potovanj prek spleta pa se je povečal. Vendar potrošniki ne razumejo, da paketna potovanja, kupljena prek spleta, nudijo omejeno zaščito, ki je mnogo manjša, kot jo zagotavljajo potovalne agencije. Po drugi strani pa paketi, ki jih nudijo agencije, prinašajo dodatne stroške zaradi zagotavljanja skladnosti s to direktivo, medtem ko tisti, kupljeni prek spleta, teh stroškov ne nosijo. Zato menim, da ta direktiva ne ščiti potrošnikov in je že ustvarila neravnovesje med organizatorji v potovalni industriji. Če naj se to nadaljuje, pozivam Komisijo, da zagotovi enako zaščito pri vseh paketih, ne glede na to, kje so kupljeni, ter da tako zaščiti pravice potrošnikov, ki vem, da so izjemno pomembne za komisarja. Zato je treba v okviru revizije direktive zagotoviti, da so opredelitve pojmov in terminologija razjasnjeni in posodobljeni; to zajema opredelitev potrošnika, prodajalca, organizatorja in tudi bistvenih pogodbenih pogojev v okviru same direktive, kot je bilo navedeno prej. Mislim, da bi morala obveznost upoštevanja direktive veljati samo za organizatorja, ne glede na to, kako se proda paket, bodisi neposredno ali preko agencije. Organizator bi moral biti subjekt, ki prodaja ali nudi za prodajo najmanj eno storitev, vključeno v paket v lastnem imenu, in ki na kakršen koli način zagotavlja dostop do drugih storitev, vključenih v paket. Mislim, da je to nazoren primer, kako bo po mojem mnenju delal komisar John Dalli v naslednjih letih; tu imamo jasen dokaz, kako bodo potrošniku dodeljene vse pravice, ki si jih zasluži.

Olga Sehnalová (S&D). – (CS) Komisar, gospe in gospodje, revizija direktive o paketnih potovanjih mora odgovoriti na niz novih izzivov na področju turizma, zlasti v povezavi z razvojem novih tehnologij, ki so vplivale na način obveščanja o storitvah in njihove prodaje. To zadeva predvsem prodajo prek interneta, ki je med drugim omogočila dramatično rast nizkocenovnih letalskih družb. Vsak izziv ima svoje priložnosti in tveganja. Priložnosti zajemajo večjo prožnost in dostop do storitev za potrošnike, medtem ko obstaja možnost tveganja za nezadostno varstvo potrošnikov.

Pred nekaj meseci je Odbor za promet in turizem zaslíhal Komisijo v odziv na niz stečajev nizkocenovnih letalskih družb. V teh okoliščinah smo bili priča razmeram, ko so potniki ostali ujeti na letališčih brez denarja

in si prizadevali drugače urediti povratne lete. To je le eden izmed primerov nezadostnega varstva potrošnikov/potnikov letalskih družb. Komisija bi morala v bližnji prihodnosti najti rešitev, ki bo učinkovito obravnavala razmere, da bi pomagala potrošnikom in povečala zaupanje v sektor. Počitnice se bodo začele čez nekaj mesecev in vsekakor ne želimo ponovno imeti težav, podobnih propadu podjetja SkyEurope lansko leto.

Toda posvetovanje s Komisijo o tej direktivi je razkrilo tudi druga vprašanja. Njihov skupni imenovalec je potreba po okrepitvi varstva potrošnikov, zlasti s pomočjo večje ozaveščenosti potrošnikov o pravih pogojih in ceni storitev.

Rada bi zaključila s pripombo, ki se na splošno nanaša na javna posvetovanja z Evropsko komisijo o različnih temah. Zdi se mi pomembno, da ta posvetovanja potekajo v jezikih vseh držav članic EU, če želimo res odkriti široko paleto stališč o določeni temi. V tem smislu so državljani EU tiste stranke, ki so upravičene do informacij in za katere želimo revidirati direktivo o paketnih potovanjih.

Jacqueline Foster (ECR). – Gospod predsednik, rada bi samo podala opazko o tretji točki nocojšnjega ustnega vprašanja o stečaju letalskih družb.

Nedavna resolucija v tem parlamentu je pozivala k oblikovanju jamstvenega sklada, ki bi se uporabil za izplačevanje odškodnin potnikom v primeru stečaja letalske družbe. Vendar pa bi vzpostavitev takšnega sklada morali obvezno financirati potrošniki, kar pomeni, da bi se od potnikov zahtevalo, da plačajo še več za vozovnice. Na tej stopnji je ta korak nepotreben in bi samo povečal dolg seznam obstoječih letaliških pristojbin, pristojbin za varovanje in drugih dajatev, ki so jih že prisiljeni plačevati.

Poleg tega bi morala Komisija zagotoviti, da nacionalni organi za letalstvo in regulatorji izpolnijo obstoječe obveznosti, kot je redno preverjanje finančnega položaja letalskih družb in uveljavljanje pravice odvzema operativne licence letalskim družbam, preden pride do likvidacije. Komisijo prosimo, da si odločno prizadeva za to ukrepanje.

Na koncu bi rada Komisijo pozvala k uveljavljanju drugih možnosti, ki bi lahko zaščitile potnike v tem smislu, vključno z obveznim posredovanjem informacij o tveganju, možnostih zavarovanja in drugih zaščitnih mehanizmih.

Jim Higgins (PPE). – Gospod predsednik, mislim, da smo vsi zaploskali, ko je prejšnji komisar za potrošniške zadeve 29. avgusta 2009 objavil, da je obstoječa direktiva povsem zastarela in ni kos izzivom ali zahtevam sodobnih potnikov.

Zakaj je zastarela? Razlogi so bili naštet nocoj, vendar jih je vredno še enkrat preučiti. Ob svojem času je bila v redu, toda zdaj vsekakor ni primerna kot odgovor na sodobne izzive potnikov.

Ne upošteva, da potrošniki sami sestavijo svoj počitniški paket, kar se dogaja vse pogostejše. Ne zajema potrošnikov s sedežem v eni državi, ki kupujejo od potrošnikov s sedežem zunaj pristojnosti Evropske unije. Ne zajema letalskih družb z rednimi poleti in število ljudi, ki si sami urejajo svoje počitniške pakete, narašča, saj imajo preprost dostop do interneta.

Dejansko je v zadnjih nekaj letih delež letnih dopustov, ki so zaščiteni, padel z okoli 90 % na približno 60 %. Z drugimi besedami, obstoječi ukrepi ne zajemajo spletnih potovalnih družb, ki prodajajo počitnice v tujini z letalskim prevozom in hotelsko nastanitvijo kot ločenima elementoma, kar se v industriji imenuje „dinamičen paket“.

Ponašamo se z mnogimi uspehi v EU in hvalimo se – povsem upravičeno – z našimi dosežki, toda če pogledamo obstoječo situacijo v zvezi z varstvom na potovanju, ima Evropska unija največji integriran trg za storitve potovanj od vseh sodobnih trgovinskih blokov.

Poleg tega je precej zmešnjave okrog tega, kdo sprejema odgovornost in kdaj je potrošnik zaščiten. Na primer, dodatno zavarovanje lahko dobi nekdo z uporabo kreditne kartice, toda ne če se storitev zaračuna na primer v moji državi, v Republiki Irski.

Zaradi raznolikosti proizvodov na današnjem trgu se je zabrisala meja med letalskimi družbami, organizatorji potovanj, organizatorji križarjenj, agencijami itd., zato je nujno potrebna nova zakonodaja.

Potrebujemo precej izboljšanj, sodoben tehnološki element, pridobljen s pomočjo izvajanja nove direktive, ki bo zajemal vse primere. Potrebujemo razjasnitev, gotovost in potrebujemo varstvo potrošnika.

Jacek Olgierd Kurski (ECR). – (PL) Podpiram revizijo direktive o paketnih potovanjih. Direktiva je stara 20 let in ne odraža današnje realnosti.

Danes več kot polovica vseh potrošnikov organizira svoja potovanja v lastni režiji, pogosto z uporabo interneta in ponudb poceni letalskih družb. Poslanci, ki so govorili pred mano, so govorili o tem. Toda niso vsi opozorili na dejstvo, da je treba obseg direktive jasno opredeliti. Ne smemo dovoliti situacije, v kateri ne bi vedeli, kaj direktiva zajema. Takšna situacija ni dobra ne za potrošnike ne za podjetja.

Poleg tega mislim, da ni nujno razširiti obsega direktive in vanjo vključiti posamezne proizvode ali pakete, sestavljene iz proizvodov, kupljenih pri različnih dobaviteljih, saj bi razširitev zahtev direktive, tako da bi zajemala dinamične pakete ali prodajo tujih proizvodov („affiliate sales“), pomenila, da bo potrošnik na koncu plačal dražjo vozovnico. Ne predstavljam si, da bi, na primer, spletni nakup hotelske nastanitve prek WIZZ Hotels takoj po nakupu vozovnice pri WIZZ Air predstavljal paket, na katerega bi se nanašale zahteve direktive. Potrošniki morajo pri posameznem potovanju vedeti, če in v kolikšni meri jih štiti pravo EU. Vse ostalo je stvar prostega trga.

Dobro bi bilo s posebnim evropskim logotipom označiti potovanja, na katera se nanaša direktiva.

Hella Ranner (PPE). – (DE) Gospod predsednik, jaz sem iz Avstrije, države, kjer turizem in turistično gospodarstvo še vedno igrata zelo pomembno vlogo. Skoraj vsak izmed nas tako ali drugače sodeluje na področju turizma. Zato je to vprašanje precej pomembno za našo državo in zelo sem vesela, da se je Komisija tega vprašanja lotila pravilno že na začetku zakonodajnega obdobja – in v zvezi s tem bi se rada zahvalila komisarju.

Svoboda potovanja in možnosti potovanja pomenijo, da je v povsem količinskem smislu pomembnost na zelo drugačni stopnji, kot je bila morda pred dvajsetimi leti ali več. Možnosti, ki jih nudi internet, so privedle tudi do povsem drugačnega vedenja, kar zadeva potovanja. Toda zato je še toliko bolj pomembno, da se naši državljani lahko vrnejo s počitnic zadovoljni, če si lahko med krizo privoščijo prave počitnice. Če bi imeli na potovanju težave, bi jim moral biti povrnjen vsaj del njihovega težko prisluženega denarja.

Seveda je mamljivo narediti rezervacijo prek interneta; to vemo in tudi ceneje je. Toda nobenega potnika ne moremo prepričati, da bo obravnavan povsem drugače, če bo hotel rezerviral prek potovalnega agenta, kot nekdo, ki je rezervacijo naredil prek interneta, in da bodo konec koncev morebitni odškodninski zahtevki obravnavani povsem drugače.

Obstaja pa še ena majhna težava. Očitno nihče ne vidi, da obstajajo odstopanja v jamstvu, ki organizatorja potovanja obravnavajo povsem drugače kot letalsko družbo. Slednja je odgovorna samo, če ji je dokazana krivda. Vsak, ki je že izkusil to težavo, ve, da je to velik problem, ki ga lahko običajno rešuješ samo z zelo dobro pravno podlago.

Zato močno upam, da nam bo Komisija predložila predlog, ki upošteva te težave, in predvsem ima v mislih naše državljane, ki imajo pravico do brezskrbnih počitnic, zlasti v teh časih.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Gospod predsednik, res je, da široko razširjena uporaba interneta dandanes potrošnikom omogoča, da spremenijo način načrtovanja, celo počitnic. Z drugimi besedami, zaradi interneta imajo možnost, da ne kupijo pripravljenega paketa, kot smo bili navajeni v preteklosti, ter da izberejo, kako želijo načrtovati svoje počitnice. Zdaj, ko je vpletenih več strani, se seveda pojavi vprašanje, kdo je odgovoren v primeru, da pride do težave s storitvijo, in od koga bo potrošnik na koncu terjal odškodnino. Kolegi poslanci so upravičeno izpostavili to zadevo in moramo najti odgovore ter posodobiti direktivo, ki smo jo uporabljali do zdaj.

To je ključno tudi za Grčijo, ki je, kot veste, turistična destinacija, in čim jasneje opredelimo, kdo je odgovoren v posameznem primeru (grški hotelir ali potovalna agencija ali kdor koli, vpleten v postopek), tem bolj se bomo lahko zanesli na vsakogar, ki trguje v turističnem sektorju.

Rad bi zaključil z besedami, da je pravno varstvo evropskih državljanov ključno. Obenem, komisar, pa smo dolžni obvestiti vsakogar, ki se odloči za počitnice v evropski državi, o pravicah, ki jih ima do zdaj, in, še pomembneje, o vrzelih in izboljšanjih, ki jih želimo izvesti. Vse to je pomembno, toda državljani morajo za to vedeti, da lahko uveljavljajo svoje pravice.

PRESEDSTVO: GOSPOD SCHMITT*podpredsednik*

Sylvana Rapti (S&D). – (EL) Gospod predsednik, skoraj vse je bilo povedano. Vendar bi se rada osredotočila na štiri točke. Ta direktiva je stara dvajset let. Za žensko je dvajset odlična starost. Za direktivo pa dvajset pomeni, da potrebuje lifting obraza.

Razlog za to je, da so štiri stvari vstopile v naša življenja: prva je internet. Zdaj, ko je v naša življenja stopil internet, lahko izbiramo počitnice v najbolj oddaljenem kotičku sveta, ne da bi o tem dvakrat pomislili. Toda ko prispemo tja, lahko ugotovimo, da bi morda morali pomisliti dvakrat.

Druga so cene. Potrošniki so dolžni in upravičeni vedeti, ali so cene, med katerimi izbirajo, zakonite, ali obstaja nelojalna konkurenca.

Tretja je kakovost. Nastanitev, ki morda velja za izjemno v eni državi članici, ima lahko državljani druge države članice za povprečno.

Nazadnje je tu še vprašanje varnosti. Ker ljudje delajo zelo trdo, da prihranijo za počitnice, jim moramo zagotoviti občutek varnosti. To želimo od nove direktive.

Seán Kelly (PPE). – Gospod predsednik, mnogi kolegi so izpostavili potrebo po tej reviziji, čim prej, tem bolje. Posebej so omenili vrednost za potrošnika – in to je povsem pravilno –, toda če bo imela korist za potrošnika, ne pomeni, da bo imela vpliv na industrijo: koristi lahko tako industriji kot potrošniku.

V mislih imam zlasti dejstvo, da bo v naslednjih nekaj letih dva milijona ljudi v Evropski uniji prešlo 60. leto starosti. To industriji zagotavlja krasno priložnost, da ugotovi, kaj si želijo ti ljudje, kar zadeva potovanja, zlasti potovanja brez neprijetnosti. Če je ta direktiva vseobsegajoča in zagotavlja popolno zaščito, predstavlja odlično priložnost za industrijo, da se osredotoči na prebivalce Evropske unije, starejše od 60 let, kar bi jim bilo v veliko korist. Zato mislim, da je na to mogoče gledati kot na položaj, ki prinaša koristi tako za potrošnika kot za industrijo, kot direktiva o časovnem zakupu.

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Gospod predsednik, komisar, sem mati velike družine in v mnogih letih sem se naučila preučiti kataloge. To je velik izziv, izziv, ki mu včasih tudi zaposleni v potovalni agenciji niso kos. Zato bi rada, da mi kot potrošniku nova direktiva zagotovi pravo svobodo izbire. Svobodno izbiro bom imela samo, ko bo mogoča primerljivost, ko bom imela merila, po katerih bom lahko primerjala različne ponudbe med seboj.

Zame je eno od teh meril starost otrok. Ne glede na organizatorja potovanj so cene za otroke fiksne. To včasih zadeva šestletnike, nato desetletnike, zatem dvanajstletnike. Pri nekaterih organizatorjih prvi otrok ni vreden toliko kot drugi, tretji in četrti pa sploh ne obstajata. Za varstvo potrošnikov – in za varstvo potovalnih agentov in organizatorjev potovanj – je pomembno, da kot potrošnik vem, kaj kupujem, tako da imam občutek, da sem bila predhodno dobro obveščena, in da imam primerljiva merila.

Catherine Stihler (S&D). – Gospod predsednik, podpiram, kar so kolegi povedali o pravicah invalidnih potnikov, kar je povedala gospa Kadenbach glede otrok, vprašanje požarne varnosti v hotelih, predvsem pa vprašanje varnosti protipožarnih brizgalk v vseh hotelih EU in potrebo po preverjanju, kako se bo ta novi predlog obnesel v prihodnosti. Kdo bi lahko predvidel takšen obseg sprememb, kot smo mu bili priče v zadnjih 20 letih? Obstajata pa dve vprašanji, ki ju želim izpostaviti.

Slišali smo o vprašanju bremenitve kreditnih kartic, prav tako pa je tekla razprava o skritih stroških. Letalske družbe in potovalne agencije izkoriščajo dejstvo, da več ljudi uporablja kreditne kartice za rezervacije ravno zaradi zaščite, ki so je deležni pri uporabi, s tem ko zaračunavajo dvojne provizije za plačilo s kreditnimi karticami za vsak del potovanja ali s tem ko potnikom zaračunavajo provizijo za plačilo s kreditnimi karticami za eno rezervacijo preko spleta. Mogoče imate eno rezervacijo prek spleta, vendar vam štirikrat zaračunajo za uporabo kreditne kartice, saj potujejo štirje potniki. Komisar, ali bi lahko preučili to zadevo, da bi bili ljudje zaščiteni?

Tu je tudi vprašanje stečaja. Na Škotskem smo bili priče propadu družbe Globespan in zagotoviti moramo, da bodo ljudje prejeli odškodnino in da ne bo nihče prikrajšan. Gre namreč za največji letni proračunski strošek številnih družin in pričakujejo, da jih bomo zaščitili. Narediti moramo več in hvala vam komisar.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) V zadnjih dvajsetih letih se je trg potovanj zelo dramatično razvil. Vedno več ljudi se odloči za lastno organizirajo svojih turističnih aranžmajev in kupuje storitve pri najrazličnejših

operaterjih in ponudnikih storitev. Vendar pa določbe trenutno veljavne direktive ne veljajo za te nove potovalne pakete, kar pomeni, da naši državljani potujejo brez ustrezne zaščite. Menim, da je med ponovnim pregledom direktive treba natančneje opredeliti njeno področje uporabe in ne smemo dopustiti, da bi bili naši državljani zaradi neprožnih pravil brez ustrezne zaščite. Poleg tega je treba razrešiti vprašane odgovornosti v primerih, ko gredo letalski prevozniki ali organizatorji potovanja v stečaj. V zadnjem desetletju je šlo v stečaj več kot 70 letalskih prevoznikov in pri tem pustilo potnike na cedilu. Menim, da bi morali ob ponovnem pregledu določb direktive jasno izpostaviti to zadevo.

John Dalli, član Komisije. – Gospod predsednik, z zanimanjem sem prisluhnil stališčem spoštovanih poslancev. Številni ste potrdili usmeritev Komisije. Drugi ste izpostavili in poudarili številna stališča, za katera menimo, da jih je treba obravnavati v razpravah o tej reviziji direktive. Rad bi vam zagotovil, da Komisija to vprašanje zelo resno obravnava in je odločena najti najboljše rešitve tega problema.

Smo sredi posvetovalnega postopka. Analiziramo povratne informacije, ki smo jih dobili pri nedavnem javnem posvetovanju na spletu. Sodelovali so potrošniki, podjetja, organizacije in države članice. Poleg tega vas lahko obvestim, da bo Komisija 22. aprila 2010 organizirala delavnico za interesne skupine. Ta delavnica bo osredotočena na politične možnosti za revizijo direktive o paketih potovanj, vključno z vsemi vprašanji, ki so bila v razpravi omenjena. Poudariti moram, da je sedaj še prezgodaj, da bi se odločili o poti naprej. Upoštevati je treba postopek presoje vplivov. Vendar vztrajam pri tem, da mora vsak ukrep biti namenjen zagotavljanju visoke ravni zaščite državljanov EU.

Preden zaključim, se želim še enkrat zahvaliti vsem prisotnim, ki ste prispevali k razpravi. Hvala lepa.

Predsednik. – Razprava je zaključena.

17. Obdavčitev finančnih transakcij (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je razprava o vprašanju Komisiji za ustni odgovor gospe Sharon Bowles v imenu Odbora za ekonomske in monetarne zadeve o obdavčitvi finančnih transakcij (O-0025/2010 - B7-0019/2010)

Edward Scicluna, avtor. – Gospod predsednik, Odbor ECON je to vprašanje in resolucijo izpostavil zaradi tega, ker je potreben pozoren razmislek. Lani je odbor o finančnih transakcijah razpravljal s komisarjem Kovácsom, ki se mu je tako, kot mnogim drugim zdela ideja zanimiva in takrat smo jasno povedali, da bi bilo dobro preučiti, kako bi to delovalo, vključno s potrebno infrastrukturo.

Od takrat Komisija preučuje zadevo, mi pa izpostavljamo širok spekter vprašanj, na katera je treba odgovoriti. Prišlo je do pozivov, vključno v G20 prejšnji september, da mora finančni sektor plačati za vzpostavitev stabilnostnih skladov in poplačati škodo, ki so jo povzročili realnemu gospodarstvu. Predsednik Barroso je predlagal uporabo globalne finančne dajatve za financiranje okoljskih projektov. Prav tako je ponovno oživila izvorna zamisel Tobinovega davka o uporabi obdavčitve finančnih transakcij za razvojno pomoč.

Namen te resolucije ni izvajanje kakršnega koli pritiska, razen za namene iskanja odgovorov in presoje vplivov, seveda pa številni močno zagovarjajo obdavčitev transakcij, medtem ko imajo drugi ravno tako močne pomisleke glede tega. Danes je pobiranje davka na transakcije zelo verjetno enostavnejše, tudi na mednarodni ravni, glede na to, da so številne transakcije izvedene elektronsko, hkrati pa ni mogoče prezreti dejstva, da obstaja več alternativnih možnosti za uvedbo kakršnega koli davka.

Ena izmed idej v zvezi z davkom je ta, da ga nihče ne bi opazil, saj je v vsakem primeru tako majhen. Spet drugi predlagajo, da bi ga morali uporabiti za odvrčanje od prekomernega števila transakcij. Moj odbor je mnenja, da če bo končni zbrani znesek velik – in zneski kažejo na to – potem bo nekdo nekje resnično plačeval. Številne finančne transakcije so vmesne, ne kot končna prodaja, tako da bodo davek nosili posredniki – banke in podobni. Vendar pa bodo dodatni stroški – za to dejansko gre – gotovo enostavno preneseni na končne uporabnike. Nekateri lahko porečejo, da to ni važno. Vendar pa so tudi drugi načini za obdavčitev v okviru finančnih storitev.

Potem je tu vprašanje, kdo bo pobiral davek in kdo bo odločal, kako naj se porabi. Tu je tudi vprašanje „nobene obdavčitve brez zastopanja“. Če bo davek pobran v Londonu za transakcijo z izvedenimi finančnimi instrumenti, ki za nekoga drugega v svetu stroškovno ni ocenjena, kdo bo odločil, kako naj se porabi? Na to vprašanje je lažje odgovoriti, če gre za zadevo finančne stabilnosti v kateri očitno sodelujejo plačniki, kot pa če je izven finančne sfere, na primer za okoljske projekte ali razvojno pomoč. Vse te zadeve vključujejo

mednarodni element, tako na plačilni strani, kot tudi na strani porabe. Verjetno ne moremo uresničiti vseh teh stvari in biti deležni vseh teh ugodnosti, tako da se bo treba odločiti glede tega, kaj skušamo popraviti, glede metode, s katero bomo to dosegli in glede glavnega namena davka.

Ali smo upravičeni mešati zakonodajo s pobiranjem davka? Ali se ti dve stvari resnično dopolnjujeta?

Algirdas Šemeta, član Komisije. – Gospod predsednik, z veseljem prispevam k tej pomembni razpravi o inovativnih finančnih instrumentih in podam odgovor na to vprašanje za ustni odgovor.

Glede možnosti uvedbe splošnega davka na finančne transakcije namerava Komisija, kot je bilo navedeno v njeni strategiji EU 2020, prispevati k razpravi o inovativnem financiranju na globalni ravni.

Trenutno dela na opredelitvi in ocenjevanju različnih pristopov, pri čemer je eden izmed njih splošen davek na finančne transakcije (FTT). Drugi so „nadomestilo za odgovornost v gospodarski krizi“ v ZDA in „stabilnostno nadomestilo“ na nekatera sredstva bank, kot je to uvedla Švedska.

V zvezi s FTT je jasno, da se danes možnosti razlikujejo od prvotnih razprav o Tobinovem davku, saj bi pokrival širše področje finančnih produktov.

V zvezi s prednostmi in pomanjkljivostmi uvedbe splošnega FTT je Komisija mnenja, da se je pri ocenjevanju različnih instrumentov treba izogniti zbiranju pobud, ki bi lahko negativno vplivale na finančni sektor in zagotoviti, da zaradi novih pobud ne bo prišlo do prenosa transakcij v druge regije, kar bi imelo negativne posledice na konkurenčnost Evrope.

V zvezi z možnostjo izvajanja splošnega FTT v EU, če naši glavni partnerji takšnega davka ne bodo uvedli, vas želim opozoriti, da tudi MDS vzporedno z delom Komisije preučuje možnosti, vključno z globalnim davkom na finančne transakcije.

To dokazuje, da gre za zadevo globalne narave in Komisija verjame, da je iskanje globalnih in usklajenih rešitev najboljši način za rešitev tega vprašanja. To je naša prva in zelena možnost.

Glede uporabe davka kot dopolnjujočega regulatornega orodja v sklopu reform finančnega trga lahko potrdim, da Komisija preučuje dopolnjujoče lastnosti med davkom in regulatornimi instrumenti in bo pozornost namenila skupnemu vplivu teh dveh oblik instrumentov na sposobnost finančnega sektorja, da podpreta oživljanje gospodarstva.

Glede možnosti vzpostavitve finančnega sistema, ki bi bil dolgoročno usmerjen z uvedbo splošnega FTT, Komisija nima jasnih podatkov ali študij o odnosu med takšnim davkom in strukturo zapadlosti finančnega posredništva.

V zvezi z razporejanjem prihodkov, nastalih iz naslova FTT, ker analiza inovativnega financiranja še vedno poteka, menim, da bi bilo pripravljane kakršnih koli sklepov glede delitve prihodka in prerazporejanja preuranjeno. Naj kljub temu poudarim, da bi bili morebitni prihodki iz naslova splošnega FTT zelo nesimetrični, verjetno locirani le v manjšem številu držav, ki imajo največja finančna središča. Ta nesimetričnost kaže na potrebo po globalnih rešitvah, vključno z delitvijo in prerazporejanjem prihodka.

Na koncu naj omenim časovni načrt različnih pobud. V prvem koraku službe Komisije trenutno preučujejo vprašanje vseh inovativnih finančnih instrumentov. Komisija bo prav tako upoštevala ugotovitve naših glavnih mednarodnih partnerjev, da bi tako identificirala možnosti z največjim potencialom. V drugem koraku bo ravno na tej podlagi mogoče pripraviti konkretne predloge s podrobno presojo vpliva, ki bodo usklajeni s standardnim pristopom Komisije k boljšemu vodenju.

Jean-Paul Gauzès, v imenu skupine PPE. – (FR) Gospod predsednik, komisar, gospe in gospodje, finančna kriza s katero se soočamo, je državne organe prisilila, da finančno posredujejo z uporabo javnega denarja.

Glede na te okoliščine je mamljivo razmišljati o uvedbi davka na finančne transakcije. Prihodek od davka bi se na primer uporabil za financiranje okrevanja in razvoja trajnostnega gospodarstva, na začetku pa bi lahko zmanjšal stroške krize, ki jih nosita realno gospodarstvo in davkoplačevalec. Ta davek bi bil dodan predpisom, ki urejajo finančni sektor, odpravo davčnih oaz ali celo prepise, ki se trenutno pripravljajo za izvedene finančne instrumente.

V tej fazi bi bilo priporočljivo ovrednotiti učinke davka na finančne transakcije. To je glavni namen vprašanja za ustni odgovor: spodbuditi Komisijo, da praktično preuči različne točke, navedene v osnutku resolucije, da bi tako lahko podala mnenje o smiselnosti in pravočasnosti takšnega davka.

Komisar, kar ste pravkar povedali, predstavlja korak v pravo smer. Vendar pa je treba poudariti – kar ste tudi storili –, da bo treba k temu ukrepu pristopiti na realen in pragmatičen način. Tak davek ne sme škoditi evropskemu gospodarstvu ali konkurenčnosti evropske finančne industrije.

Na splošno je pomembno izpostaviti posledice izvajanja tega davka le v Evropski uniji, kot to zagovarjajo nekateri, če ne bi bil mogoč sporazum na globalni ravni. Menimo, da tovrstne, izključno evropske rešitve ni mogoče podpreti.

Udo Bullmann, v imenu skupine S&D. – (DE) Gospod predsednik, komisar, najprej želim dodati nekaj vprašanj glede tega, kar je gospod Scicluna povedal v imenu odbora. Komisar, če bi bilo 70, 80, 90 ali 100 krat toliko finančnih transakcij v svetu, kot znaša bruto nacionalni proizvod in če bi to dogajanje postalo še bolj dramatično, ali bi potem rekli, da so špekulativni elementi v veliki meri povezani z eksplozijo finančnih produktov? Če to drži, kako jih nameravate omejiti, ali kaj bi lahko prispevalo k njihovemu omejevanju? Če se kratkoročne finančne transakcije vse bolj povečujejo relativno na bruto nacionalni proizvod v svetu, ali se potem strinjate z nami, da moramo okrepiti dolgoročni pristop v realnem gospodarstvu, v katerem ljudje delajo, zaslužijo in izdelujejo proizvode, ki jih lahko porabimo in jim lahko uporabljamo. Če ste tega mnenja, s kakšnimi sredstvi in na kakšen način bomo to lahko dosegli?

Komisar, če lahko davek na finančne transakcije prispeva k temu – to želimo preučiti –, kakšen bi bil časovni okvir za pogajanje z mednarodnimi partnerji pri tem? Zdi se nam, da se finančni instrumenti, ki so bili vzpostavljeni v svetu, sedaj uporabljajo za špekulacije proti evrskemu območju, evru in za ukrepanje proti najšibkejšim državam članicam. Ali ni že skrajni čas, da se spoprimemo s tem in določimo evropski pristop?

Komisar, ne razumem ene stvari in sicer, zakaj pozivamo države članice, da dvignejo davek na dodano vrednost za tri ali štiri ali celo več odstotne točke, medtem ko bi davek na transakcije v višini 0,01 ali 0,05 odstotne točke domnevno uničil konkurenčnost in oslabil položaj Evrope. Ne verjamem. Ukrepite. To želi Parlament.

Carl Haglund, v imenu skupine ALDE. – (SV) Gospod predsednik, kot smo slišali v Parlamentu, je bil s tako imenovanega Tobinovega davka pred kratkim pobrisan prah in spet je bil izvlečen na plano zaradi gospodarske krize in vse bolj zaskrbljenih razprav o podnebnih spremembah.

Prav tako smo slišali, da so velika pričakovanja glede tega davka, ki je med drugim namenjen tudi vzpostavitvi varnosti na finančnih trgih in zagotavljanju dobička, ki ga je mogoče uporabiti za financiranje najrazličnejših utemeljenih področij, kot sta razvojna pomoč in boj proti podnebnim spremembam.

Menim, da so ta pričakovanja precej naivna in močno dvomim, da bi bilo mogoče uvesti davek na finančne transakcije, ki bi resnično deloval. Na eni strani spadam med tiste, ki dvomijo ali bo sploh mogoče uvesti davek v praksi. Na drugi strani pa ne verjamem, da bo imel takšen učinek, kot nekateri pričakujejo. Med drugim sem povsem prepričan, da noben davek na svetu ne more preprečiti finančne krize, ki jo doživljamo v zadnjih letih.

Osebo sem prav tako kritičen do ideje o obdavčitvi nečesa in uporabi tega zbranega davka za namene, ki nimajo nič skupnega z dejavnostjo, ki je obdavčena. Verjamem, da to ni logično in da ne gre za posebej zdravo davčno politiko.

Ne razumite me narobe. Želim si, da bi bilo na voljo več sredstev za razvojno pomoč. Kritičen sem do lastne države, ki ji ni uspelo doseči stopnje 0,7 BDP, ki se pogostokrat obravnava kot minimalna vrednost.

Odbor za monetarne in ekonomske zadeve je na to temo pripravil uravnotežen dokument. Dobro je, da se izvaja ustrezna preiskava na ravni EU glede tega, kako bi lahko takšen davek deloval. Upam, da bo po tem na voljo več dejstev in manj političnih mnenj v tej razpravi. Drugače tvegamo, da se bomo zapletli v razpravo o davku, ki ga ni mogoče uvesti v praksi, hkrati pa nam ne bo uspelo najti priložnosti in rešitev za zagotovitev zadostnih sredstev, namenjenih razvojnemu delu in našim prizadevanjem v boju proti podnebnim spremembam.

Najslabše kar se lahko zgodi je, da bi EU skušala na silo in zaradi ideoloških razlogov uvesti takšen davek, ne da bi to hkrati naredil tudi preostali svet. To lahko pripelje le do gospodarskega poloma v Evropi, kar si v tako težkih časih, kot so sedaj, vsekakor ne želimo. Ne smemo pozabiti tega. Upam, da bo ta preiskava resna in učinkovita.

(Govornik se je strinjal, da bo vprašanje zastavil z uporabo modrega kartona v skladu s členom 149(8))

Catherine Stihler (S&D). – Gospod predsednik, uporabila bom novo pravilo, ki ga imamo zato, da lahko uporabimo modri karton.

Z zanimanjem sem poslušala prejšnjega govornika, ko je govoril o svoji državi, o zadržkih, ki jih imajo, prav tako pa so govorili o 0,7 % BDP in Tobinovemu davku.

Očitno se Tobinov davek precej razlikuje od davka na finančne transakcije in prav pri tem se večkrat pojavi zmeda. Popolnoma prav imate, ko pravite, da potrebujemo jasnost, vendar želim, da bi se nekoliko poglobili v razlog, zakaj ne izpolnjujemo 0,7 %, pa tudi kaj skušamo doseči v zvezi z davkom na transakcije, ki dejansko deluje.

Carl Haglund (ALDE). – Gospod predsednik, ta nov način razprave je dejansko precej zanimiv. Omogoča nam, da se dogovarjamo.

Žal je Finska država, ki 0,7 % svojega BDPja ne namenja za razvojno pomoč, kar ni dobro. Gre za nekaj, kar moramo v naši državi politično obravnavati. Škoda je, da naša vlada tega ni bila sposobna narediti.

Ko govorimo o Tobinovemu davku in davku na finančne transakcije imate prav: gre verjetno za nekaj, kar se ne ujema popolnoma s tem, kar si je prvotno zamislil gospod Tobin. Še vedno močno dvomim, ali lahko resnično imamo davek na globalni ravni, ki bi ga uvedle vse države, saj bi le tako dejansko deloval, ne da bi se pri tem kapital preselil v druge konce sveta.

Vendar bomo videli in ravno zaradi tega Komisija proučuje to zadevo. Zelo zanimivo bo.

Pascal Canfin, v imenu skupine Verts/ALE. – (FR) Gospod predsednik, komisar, naše javne finance so v kriznih razmerah in vemo, da je del rešitve lahko v zmanjševanju nekaterih izdatkov, hkrati pa tudi, da velik del rešitve leži v spodbudnosti držav članic, da zberejo več sredstev.

Zaradi tega je torej treba vedeti, katero vrsto davka je mogoče povečati, katero vrsto davka je treba povečati in kakšne posledice bodo imela ta povečanja davkov. Skupina Zelenih/Evropske svobodne zveze ocenjuje, da bi bilo težko znatno dvigniti davke, ki jih plačujejo mala podjetja in ki ustvarjajo večino delovnih mest. Težko je povečati davke, ki jih plačujejo družine – z morebitno izjemo tistih najbogatejših – saj v večini primerov so ti že tako dovolj visoki, predvsem v Evropi.

Vprašanje se torej glasi: katere davke moramo povečati? Če davki za mala in srednje velika podjetja ne bodo povišani, prav tako pa tudi ne DDV, bo nedvomno treba poiskati druge rešitve. Ocenjujemo, da je davek na finančne transakcije za evropsko gospodarstvo še najmanj boleč davek. Gre za davek z najmanj negativnimi posledicami za globalno konkurenčnost evropskega gospodarstva.

Stroški finančnih transakcij so se v zadnjih desetih letih gromozansko zmanjšali, tako zaradi določenega števila tehničnih izboljšav – če lahko to tako imenujemo –, kot tudi zaradi evropske uredbe.

Dejansko so to zmanjšanje stroškov v celoti absorbirale banke in finančna industrija. Ne bi bilo popolnoma neupravičeno, če bi z davkom na finančne transakcije del dobička, ki so ga pridobile banke zaradi teh manjših stroškov, šel nazaj k državnim organom, ki so jih rešili.

Kot običajno Parlament to spreobrne v razširjeno ideološko razpravo, čeprav je dokaj tehnične narave. Transakcijski stroški so obstajali tudi prej; vendar so se zmanjšali. Danes predlagamo, da se ponovno zvišajo, da bi tudi državni organi, ne le zasebni akterji, imeli koristi od teh tehničnih izboljšav.

Seveda se zastavlja vprašanje, ali lahko Evropska unija sama izvede ta korak. Vsem je jasno, da bi bilo bolje, če bi se to izvedlo v mednarodnem okviru. Če nam drugi – predvsem Združene države Amerike – ne bodo sledili, se zastavlja naslednje vprašanje: ali je potem možnost Evropske unije, da to doseže, izključena?

Nekatere izjave – na primer izjava gospoda Gauzèsa – nakazuje na to, da je skupina Evropske ljudske stranke prepričana, da Evropa tega ne more sama storiti. Te okoliščine seveda ne bi bile idealne in vsekakor bi bilo treba premagati ovire. Ali to pomeni, da se mora Evropska unija zadovoljiti z najnižjim skupnim imenovalcem, da mora imeti najmanj verjetno uredbo in se mora uskladiti z najmanj ambicioznim akterjem? Za nas to ne predstavlja okoliščin, ki bi okrepile vodilni položaj Evropske unije v svetu.

Prav tako si je mogoče predstavljati, da bi Evropska unija sama uvedla to transakcijo. Preprosto zaradi tega, ker se kapitalski tokovi, ki nas zanimajo, iztekajo iz Evropske unije, se lahko nato preselijo drugam, samo zaradi tega, da bi se potem spet vrnili v Evropsko unijo.

Ko ti tokovi zapustijo in se vrnejo, imamo priložnost zahtevati, da jih je mogoče slediti in vedeli, ali so bili obdavčeni s tem davkom na finančne transakcije. Če so bili, nobenih problemov. Če ne, lahko odbijemo vstopni ali izstopni davek. To v realnem gospodarstvu že več let počnemo s skupno zunanjo tarifo. Finančna globalizacija od nas zahteva, da to počnemo v finančni sferi gospodarstva in je s tehničnega stališča vsekakor možno. Potrebujemo politično voljo.

Kay Swinburne, v imenu skupine ECR. – Gospod predsednik, zaradi trenutnih pretresov na globalnih finančnih trgih po svetu akademiki, politiki in Nobelovi nagrajenci za ekonomijo upravičeno iščejo načine, kako pridobiti nazaj denar, ki je bil porabljen za reševanje finančnih institucij. Davki na finančne transakcije v različnih oblikah so le ena izmed številnih predlaganih zamisli, EU in njenim državam članicam pa ne smemo omejevati orodij, ki so jim na voljo, da preučijo eno izmed teh zamisli. Biti moramo ustvarjalni in kar se da široko iskati rešitve, kje se lahko najbolj odzovemo na finančno krizo in okrepimo naše nacionalne finančne sisteme. Koncept predsednika Obame o obdavčitvi finančnih institucij bi lahko imel nekaj dobrih lastnosti.

Vendar je ta predlog zelo specifičen in ne upošteva vseh ostalih oblik finančnih davkov in dajatev. Kot je komisar povedal, MDS glede na navodila s strani G20 trenutno opravlja študijo morebitnih finančnih davkov, pa vendar se s to resolucijo skuša najti odgovore še preden bo ta študija končana.

Ne razumem logike pri poskusu izvedbe rešitve EU za globalni problem. Naivno in nesmiselno je misliti, da če bo EU uvedla davek na transakcije brez podpore vseh ključnih globalnih akterjev, da ne bomo izgubili v primerjavi z ostalimi državami.

Zaradi resolucije o obdavčitvi finančnih transakcij v trenutni obliki sem še bolj zaskrbljena.

Prvič, ne moremo podpreti ukrepa, ki skuša EU podeliti pristojnosti za dvigovanje davkov. Temeljnega pomena za suverenost naših držav članic EU je, da ohranijo pravico do nadzora svojih davčnih sistemov. Zato bi bilo koristno, če bi pojasnili ali je ta predlog namenjen usklajenemu višanju davkov posameznih držav članic – da se ohranja in uporablja na tej ravni – ali gre v resnici za davek EU.

Drugič, povišani davki za stabilizacijo finančnih sistemov po mojem mnenju postajajo podaljšek proračunske postavke EU. Obstajajo številne pobude EU in držav članic ter programi porabe, namenjeni boju proti podnebnim spremembam na pametne načine. Postavili smo ambiciozne cilje glede denarja, ki bo porabljen v državah v razvoju. Ne moremo podpreti nekaj, kar bi dejansko prispevalo k zviševanju davkov za druge namene.

Miguel Portas, v imenu skupine GUE/NGL. – (PT) Gospod predsednik, tehnična razprava, ki jo moramo opraviti, je nedvomno zelo pomembna, vendar ne sme prikrivati dejstva, da je izbira, s katero smo soočeni, politične narave. Zaradi tega je sklicevanje in priprava celotnega argumenta na tehnični podlagi, da bi se s tem izognili sprejetju politične odločitve, nekoliko neupravičeno.

Gospod Haglund je na primer pojasnil, da se tudi z uvedbo Tobinovega davka ne bi mogli izogniti finančni krizi. Strinjam se z njim, vendar bi imeli v naših gospodarstvih in najbolj prikrajšanih sektorjih evropskega prebivalstva na voljo veliko več sredstev za boj proti posledicam finančne krize.

Za to vprašanje gre. In drugi vidik ... ravno zaradi tega me odgovor komisarja Šemete ni prepričal, ne z vidika časovnih razporedov, ne z vidika temeljnega vprašanja. Komisar Šemeta, pa tudi gospod Gauzès, nam zatrjujeta, da je davek privlačna in zelo zanimiva zamisel, ki pa je ne moremo uporabiti na ravni Evrope. Uveljaviti jo je treba na svetovni ravni.

Bodimo jasni. S takšnimi izjavami sporočamo ljudem, da Tobinov davek ne bo nikoli obstajal na globalni ravni. Zato nima nobenega smisla zavajati ljudi. Sporočilo se glasi, da bo obstajal na globalni ravni, ali pa sploh ne bo obstajal. Sporočilo se glasi, da ne bo obstajal. Moje stališče je povsem drugačno. Verjamem, da je Evropska unija dovolj močan finančni trg za uvedbo splošnega preostalega davka na vse transakcije, ne da bi zaradi tega kapital zbežal.

Predvsem pa bi našim državljanom sporočili nekaj izjemno odločilnega: da mora v tej krizi, vsaj na preostali ravni, finančni kapital, ki nas je pripeljal v to krizo, vsaj na preostali ravni, plačati. In da je to bilo predvsem in posebej namenjeno boju proti lakoti in revščini na globalni ravni in vzpostavitvi načina financiranja socialnega stebra v evropskem projektu, steber, ki ga pogrešamo in ki ga nimamo.

Državljeni bi to zelo dobro razumeli.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Gospod predsednik, pred enajstimi leti sem bil eden izmed redkih poslancev, ki so soustanovili medstrankarsko delovno skupino o Tobinovem davku, našim sestankom pa so se številni zaničevalno posmehovali. Z vidika prehoda v novo tisočletje smo se vedno znova sklicevali na navidežno razumnost trga, ter s tem ogrožali konkurenčnost in morebiten nastanek vrzeli v globalizaciji.

Ni dobro, če danes še naprej izpostavljate te argumente. Pravkar smo se izognili velikemu sesutju, ki ne stane le izjemno veliko denarja, ampak tudi veliko zaupanja. Če mislite, da lahko zadeve nekoliko upočasnimo s takšnim davkom na finančne transakcije, potem imajo spekulanti – kot jih bom poimenoval – s katerimi imam osebno dobre odnose, povedano z drugimi besedami, upravljavci investicijskih skladov, kot jih evfemistično imenujemo, povsem drugačen pogled, saj še hitreje in intenzivneje opravljajo svoj posel vzdolž te ločnice.

Ravno zaradi tega nisem prepričan, da bi z davkom na finančne transakcije na obseg davčnih transakcij lahko dosegli kaj več, kot le ublažili te ogromne spekulativne valove. Resnično želim, da bi vsi vi iz Komisije in nacionalnih vlad pozorno prisluhnili predvsem besedam naših kolegov Zelenih, pa tudi besedam gospoda Bullmanna z leve. Gre za politično vprašanje; tehnične vidike lahko hitro razrešimo, saj za to obstajajo strokovnjaki.

Gunnar Hökmark (PPE). – Gospod predsednik, postavlja se vprašanje z upravnega vidika, ali je mogoče uvesti davek na finančne transakcije oziroma ali je politično mogoč, sam pa menim, da se mora temeljno vprašanje glasiti: ali je dober? Ali je davek na finančne transakcije uporaben za gospodarski razvoj? Saj to pomeni, da bomo imeli davek na naložbe; na čezmejni ravni bomo imeli davek na naložbe v države, kjer je manj kapitala, kot v drugih.

Ali bo to koristilo mednarodni trgovini ali pa jo bo zmanjšalo, če vpliva na to?

To sprašujem zaradi tega, ker obstajata dva primera, ki bi ju lahko v razpravi na to temo obravnavali. Prvič, zahvaljujoč dobro delujočim globalnim finančnim trgom smo imeli 30 let izjemne gospodarske rasti. Potem smo bili priče posledicam krize, zaradi katere je prišlo do kreditnega krča. Menim, da potrebujemo širše in boljše delujoče globalne finančne trge, ne pa da skušamo čim bolj približati kreditnemu krču.

Saj je davek na transakcije, tako kot vsak davek, namenjen zmanjševanju obsega tistega, kar je obdavčeno in v zmanjšanju obsega mednarodne trgovine ne vidim nobene koristi, saj smo videli kakšne so posledice, ko se je to zgodilo. Mislim, da ni koristno, če naložbe v revne države postanejo dražje.

Obdavčevanje finančnih transakcij ne bo oviralo finančnih transakcij. Omejilo ne bo niti tistega, kar včasih imenujemo spekulativne naložbe. Omejilo bo velik tok normalnih naložb in trgovino, ki jih potrebujemo.

Komisar, menim, da obstaja zelo dober razlog za previdnost in oklevanje pri obravnavi te teme.

Pervenche Berès (S&D). – (FR) Gospod predsednik, komisar, zdi se, da ste ravno vi dogovorni za obdavčitev, komisar, in da bo vaš prispevek k strategiji 2020 na tem področju ravno predlog o inovativni vrsti davka. Priprava inovativnih vrst obdavčitve zahteva pogum in ne bi smeli potisniti na stran celotnega inteligentnega in konstruktivnega dela vaših predhodnikov. Opažam, da strategija 2020 ne omenja niti usklajevanja davka od dobička; mogoče ste ga pustili kje v predalu. Predlagam, da si to nekoliko pobližje ogledate.

Če pa pokažete enak pogum v zvezi z obdavčitvijo finančnih transakcij, ne bomo prišli zelo daleč. Zdi se, da znotraj Evropske unije in Komisije, katere del sedaj ste, sklepi skupine G20 veljajo za sveto resnico. Obdavčitev finančnih transakcij se odraža v sklepih G20, zato vas prosimo, da jih izvedete. Ne predstavljajte nam argumenta, da moramo storiti vse, kar storijo drugi, saj ko predsednik Obama, pod vplivom Paula Volckerja, predlaga reformo bančnega sistema Združenih držav Amerike, s tem obrača hrbet sklepom G20!

Zakaj bi izključili metodo, ki bi lahko bila dobra za Združene države Amerike? Tudi zaradi tega, komisar, ker je vaš kolega gospod Barnier povedal, da bi to reformo bilo mogoče dobro prilagoditi predvsem ameriškim razmeram in nima nič skupnega z Evropo; da mora Evropa slediti svoji poti na področju obdavčitve finančnih transakcij. To drži. Pričakujemo vaše pogumne in inovativne predloge, komisar.

Louis Michel (ALDE). – (FR) Gospod predsednik, komisar, če sem odkrit – in vsi vedo, da v celoti podpiram Komisijo – se zdijo vaši predlogi premalo ambiciozni. Noben izmed njih ne izraža želje po politični ambicioznosti glede teme, ki se mi zdi zelo pomembna.

Naj vas spomnim, da soglasje iz Monterreya 2001 in konferenca, namenjena pregledu izvajanja monterrejskega soglasja v Dohi 2008 priporočata inovativno in alternativno financiranje na področju razvoja. Prav tako ne verjamem, da bi lahko ta obdavčitev finančnih transakcij urejala svetovni finančni sistem; temu ni namenjena. Verjamem, da mora Evropska unija – vsekakor skupaj z G20 – sprejeti pobudo pri uvedbi obdavčitve mednarodnih finančnih transakcij, ki bi lahko bila določena, kot je že bilo omenjeno, nekje med 0,01 % – koliko denarja! – in 0,1 % vrednosti transakcije. Pričakovan prihodek se očitno spreminja na podlagi teh dveh koeficientov. Izbirate lahko med 20 milijardami USD ali 200 milijardami USD.

Lahko je globalne in splošne narave. Vendar pa se glede ene točke z vami ne strinjam: ne verjamem, da bi bili za uvedbo potrebni sporazumi med vsako državo na svetu, ampak le med ključnimi gospodarskimi akterji. Ne smemo čakati, da cel svet sprejme ta davek, saj zelo dobro vemo, da bi to dejansko uničilo že samo idejo o davku.

Davek bi bil uveden na državni ravni, najprej na prostovoljni osnovi, kar bi ideji vsekakor dalo zakona. Usklajevati ga morajo ključni gospodarski akterji, predvsem G20. Ko se sprašujete, za kaj bi ga bilo mogoče porabiti, ena izmed alternativnih možnosti je vplačilo v globalni ali celo evropski sklad; Evropski razvojni sklad bi sredstva resnično lahko porabil za zagotavljanje javne razvojne pomoči. Kot alternativo bi ga lahko države porabile tudi v svojih razvojnih politikah.

Prav tako imam pomisleke glede še ene stvari, še več, zdi se, da se stvari razvijajo ravno v to smer. Jasen znak bi na primer bil, če bi slišal direktorja mednarodnega denarnega sklada, kako opušča filozofijo Tobinovega davka, ali davka na finančne transakcije, kot neke vrste prevleke za predvidevanje ali pokrivanje tveganj finančnega sveta – kar imenujem finančni žongler. Ne gre za to! Ne želim predlagati, da se ta davek uporablja za pokrivanje tveganj finančnega sveta. To mora biti plačano na drugačen način. To je nezakonita prisvojitve, ki je ne morem sprejeti.

Rad bi vas opozoril, da bo celoten napredek, zabeležen v zadnjih nekaj letih v določenem številu držav v razvoju – tudi v najboljših – verjetno izbrisan, kar preprečuje, da bi bili doseženi razvojni cilji tisočletja. Zato sem vnet zagovornik obdavčitve finančnih transakcij.

Vicky Ford (ECR). – Gospod predsednik, očitno obstajajo številni dobri razlogi, da pozovemo finančne institucije k temu, naj prispevajo več davčnih prihodkov po finančni krizi in sramotno je, da ta resolucija obravnava le davke na transakcije, ne pa tudi primere, kot obdavčitev Obame.

V povezavi z obdavčitvijo transakcij vidim tri problematična področja.

Prvič, vpliv finančnih storitev na končne uporabnike. V Združenem kraljestvu kolkovina, ki obstaja že mnogo let, nesorazmerno vpliva na manjše vlagatelje in podjetja, ki iščejo kapital.

Drugič, posledice, če se EU odloči, da bo ukrepala sama. Vemo, da so finančni trgi globalni in se zelo hitro spreminjajo. Očitno obstaja tveganje, da izrinemo transakcije iz EU, kar ne bi bilo dobro.

Moj tretji pomislek se nanaša na moralni hazard: če bo ta denar vložen v sklad za finančne injekcije. Ne verjamem, da morajo vsako neuspešno finančno institucijo avtomatsko reševati davkoplačevalci. Banki mora biti dopuščeno, da propade, medtem ko so stranke še vedno zaščitene. Strokovnjaki so opozarjali Odbor za ekonomske in monetarne zadeve in poseben Odbor za finančno, gospodarsko in socialno krizo, da bi lahko takšen sklad spodbujal neodgovorno tveganje. Ne želimo še bolj tvegati in to je treba preiskati.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Gospod predsednik, nobenega dvoma ni o tem, kako je nedavna finančna kriza pokazala, da sta liberalizacija finančnih trgov in vztrajanje na svobodi trga dopustila finančnemu sistemu, da se je nevarno razširil v primerjavi z realnim gospodarstvom in da je več let deloval na podlagi ogromne dobičkonosnosti, neodgovornosti in brez predpisov, kar je pripeljalo do krize.

Zato bi lahko predlog o obdavčitvi finančnih transakcij omejil obseg finančnega sistema, nekatere spekulativne možnosti pa bi postale nedonosne. Vendar pa bo ta ukrep mrtva črka na papirju, če ga sočasno ne bo spremljal tudi celovit načrt za urejanje finančnega sistema, da bi tako bilo mogoče kar najbolj omejiti protipravne politike, ki jih izvajajo banke, spekulacije hedge skladov in bonitetnih hiš, ki poslabšujejo in izkoriščajo gospodarske probleme v številnih državah.

Kljub temu kakršen koli takšen ukrep ne bi smel biti mišljen le kot začasni ukrep. Banke morajo odplačati ogromne pakete pomoči, ki so jih prejele od evropskih vlad, pakete, ki v teh državah povečujejo finančni primanjkljaj. Te države si morajo sedaj sposojati ravno od teh istih bank, ter jim s tem plačujejo dvakrat.

Bodimo jasni. Banke morajo svoje dolgove odplačati vladi. Prav zaradi tega, poleg vsega ostalega, moramo uvesti davek na finančne transakcije, prvič da bi omejili velikost tega finančnega sektorja in drugič, da bi prihranili sredstva za nove socialne in razvojne politike.

Markus Ferber (PPE). – (DE) Gospod predsednik, komisar, gospe in gospodje, o čem se torej sploh pogovarjamo? Vprašanje se glasi, kako lahko finančni trgi pomagajo zmanjšati stroške držav, družb in gospodarstva? To je ključno vprašanje, na katerega moramo odgovoriti.

Mislim, da smo skupaj pripravili zelo uravnovešeno besedilo. Prav tako sem hvaležen komisarju za način, kako ga je ubesedil. Na eni strani se ne moremo pretvarjati, da je Evropa otok blaženih, kjer lahko počnemo, kar se nam zljubi, ne da bi se globalni finančni trgi na to odzvali. Zadeve je treba usklajevati mednarodno. Na drugi strani pa moramo prav tako zagotoviti, da bo sektor ustrezno prispeval k premagovanju krize.

Zato želim opozoriti na to, da si moramo nehati izmišljevati vsak teden nove zadeve, s katerimi lahko rešimo vse probleme v svetu. Pred nekaj meseci je šlo za dodatno obdavčitev letalskih vozovnic, s katero naj bi rešili vse naše probleme, sedaj je obdavčitev finančnih transakcij, naslednji mesec pa se bo nekdo spomnil nekaj drugega. To gre predaleč. Gre za vprašanje vključevanja finančnih trgov na mednarodno usklajen način. Če lahko Komisija pripravi razumno rešitev in jo vključi v mednarodna pogajanja, potem bomo na pravi poti.

Prav tako moramo biti odkriti sami do sebe. Tisti, ki pravijo, da lahko s takšnimi inštrumenti preprečimo špekulacije, jasno zavajajo sami sebe. Želimo, da bi špekulanti prispevali k tveganju in premagovanju tveganja. To je pravi pristop. Komisar, pri tem imate našo popolno podporo.

Catherine Stihler (S&D). – Gospod predsednik, v Združenem kraljestvu trenutno poteka kampanja z imenom Kampanja Robina Hooda, kjer sodelujejo nevladne organizacije, cerkve in civilna družba, ki jo vodi igravec Bill Nighy. Komisar, če si niste ogledali njihove spletne strani, vam priporočam, da to storite, kot del te razprave. Osnova kampanje je obdavčitev finančnih transakcij v višini 0,05 %, s katero verjamejo, da bi lahko v regiji zbrali okoli 37 milijard GBP.

Obdavčitev finančnih transakcij torej ne pomeni, da gredo ljudje na gotovinske točke in dvignejo denar: gre za nejavne transakcije in gre za to, da tisti, ki so prispevali k finančni krizi, nekaj vrnejo. Če pogledamo stvari v pravi luči, pred tremi tedni sem poslušala ekonomista Johna Kaya; prišel je na Škotsko in če bi bila Škotska neodvisna država in bi naše banke propadle, bi vsak moški, ženska in otrok na Škotskem dolgoval 750 000 GBP. Ne smemo dovoliti, da se to v prihodnosti ponovi. Hvala bogu se to sedaj ni zgodilo, ker je Škotska del Združenega kraljestva, vendar pa moramo v prihodnje resno obravnavati davek na finančne transakcije in pogledati, kako bi ga bilo mogoče uvesti.

Kampanja Robina Hooda je zanimiva in menim, da bi se morala delitev opraviti v razmerju 80:20; 80 % za javne službe in 20 % za zagotavljanje, da bomo imeli na voljo sklad, s katerim bo mogoče zagotoviti, da se bančna kriza ne bi več ponovila.

Hvala, komisar in z veseljem pričakujem vaš predlog. Mogoče lahko navedete časovni okvir v katerem boste pripravili mnenje. Vem, da bo EU 2020 pripravljena v aprilu, vseeno pa bi bilo dobro slišati vaš časovni okvir.

Patrick Le Hyaric (GUE/NGL). – (FR) Gospod predsednik, komisar, v trenutni krizi sta pred nami le dve izbiri. Prva je, da poskrbimo naj, ljudje plačajo krizo, kot smo to počeli sedaj: prek varčevalnih načrtov, brezposelnosti in dvigovanja davkov, kot nedavni dvig DDV v Grčiji. Druga je obdavčitev pretoka špekulativnega kapitala in finančnih transakcij. To bi ustvarilo znaten prihodek za evropsko gospodarstvo in verjamem, da bi bilo orožje v boju proti finančni krizi, s katero se trenutno soočamo. Prav tako bi bilo treba zbrati pogum in odpraviti davčne oaze.

Ta predlog vsekakor ni revolucionaren, saj je že vključen v sporazume G20. O nekaterih izmed teh načel smo razpravljali in glasovali tudi tu, vendar moramo storiti več, kot le dajati brezciljne razglase. Te nevarne špekulacije moramo nemudoma zaustaviti. Dejansko številni ekonomisti verjamejo, da bi Evropski uniji bilo na voljo dodatnih 500 milijard EUR, če bi uveljavili nizko davčno stopnjo 0,5 % na finančne transakcije. Gre za denar, ki bi ga lahko uporabili za okrevanje na podlagi dela, usposabljanja, raziskav, plač in novih okolju prijaznih, industrijskih in kmetijskih politik.

Zato moramo začeti ukrepati. Imeti moramo dovolj poguma pri glasovanju za načelo takšnega davka in ga potem tudi uvesti.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Gospod predsednik, komisar, gospe in gospodje, v avstrijskem parlamentu in avstrijski zvezni vladi, kot tudi v moji stranki, Avstrijski ljudski stranki, obstaja široka politična volja za podporo obdavčitve finančnih transakcij. Finančna in gospodarska kriza ima globalne posledice, kot tudi vzroke, ki jih ni mogoče omejiti le na eno celino.

Ne potrebujemo le mehanizmov globalnega vodenja; potrebujemo mehanizme globalnega nadzora, mehanizme globalnega regulatornega usmerjanja, pa tudi virov financiranja. Vendar pa vprašanje virov financiranja ni dovolj. Enako pomembni so tudi učinki usmerjanja.

Najprej potrebujemo skupno evropsko voljo, evropski projekt, da bomo lahko uspešni tudi globalno. Vprašanje Komisiji in resolucija, za katero upam, da jo bo Parlament v sredo sprejel z veliko večino, izražata skupno politično voljo za pripravo in uvedbo – po možnosti na globalni ravni – modela za obdavčitev finančnih transakcij. Z veseljem pričakujem zelo konkreten predlog Komisije, ki bo prispeval k tej solidarnosti v Evropi in pričakujem, da bo Komisija čim prej predstavila ta predlog, kot tudi odgovore na naša vprašanja.

Kakšen vpliv bo takšna obdavčitev finančnih transakcij imela na realno gospodarstvo in na konkurenčnost gospodarskega in finančnega položaja Evropske unije? Kaj naj bo obdavčeno, kako visoka naj bo obdavčitev, kdo bo uvedel obdavčitev in kdo bo prejel denar? Ali naj bodo sredstva namenska? Rekel bi da, vendar za kaj? Razrešiti moramo vsa ta vprašanja. Z današnjo razpravo in glasovanjem v sredo, bomo začrtali smer. Prosim, da hitro odgovorite na naša vprašanja.

Magdalena Alvarez (S&D). – (ES) Gospod predsednik, komisar, kriza je pokazala, da Evropska unija nima na voljo instrumentov, ki so potrebni za odpravljanje učinkov krize in za vzpostavitev ustreznega okvira za oživitev gospodarstva.

Zato je treba oblikovati skupen odgovor. To ne vključuje le usklajevanja strategij držav članic, ampak tudi zagotavljanje ustreznih instrumentov, ki bodo Uniji omogočili izvedbo smiselnega ukrepa ter tako zagotoviti takojšen in globalni odgovor.

Prvi cilj mora biti zagotoviti Uniji daljnosežnejše in učinkovitejše gospodarsko vodenje, ki poziva k večji finančni avtonomiji. V tem kontekstu bi lahko bila obdavčitev finančnih transakcij, namenjena uresničevanju trojnega namena, v veliko pomoč. Okrepiti moramo sposobnost Unije, da razvije svoje lastne politike, izboljšati moramo gospodarsko stabilnost z omejevanjem špekulativnega delovanja, prav tako pa moramo zagotoviti informacije, potrebne za spremljanje stanja in razvoj finančnih trgov. Poleg tega je treba med oblikovanjem tega davčnega instrumenta zagotoviti, da bo finančni sektor prispeval k odpravi škode v realnem gospodarstvu in kril stroške in izdatke umirjanja bančnega sistema.

Komisar, ali nam lahko sporočite časovni okvir za to?

Diogo Feio (PPE). – (PT) Gospod predsednik, Evropski parlament je upravičen zastaviti vprašanja o tej zadevi in do tega, da ne poda končnega stališča o novi obdavčitvi finančnih transakcij.

Za to obstajajo številni razlogi. Prisluhniti morate le temu, kar nam pripovedujejo neomajni zagovorniki tega davka. Govorijo, da gre za politični problem, da tehnične rešitve niso pomembne.

Prvič, nadaljujemo z davkom, potem pa bomo videli, kako bo uveden. To je napaka. Problema finančne krize ni mogoče rešiti z ideologijo.

Drugič, pravijo, da gre za davek, ki bi lahko bil v pomoč najbolj prikrajšanim, neke vrste davek Robina Hooda, saj bodo tisti z najugodnejšim položajem premagali svoje težave z rastjo gospodarstva.

Vprašanje evropske ali globalne ravni sploh ni pomembna. Prav tako se izogiba reševanju vprašanja. Kaj bi se zgodilo, če bi le Evropa imela tovrstni davek?

Upoštevati je treba številne elemente. V času krize nobenega problema ni mogoče rešiti s pomočjo novega davka. Težav javnih financ ne bomo rešili z nobenim novim davkom. Ne z novim davkom, ki deluje kot nekakšen kazenski davek, davek, namenjen kaznovanju tistih, ki so dogovorni za krizo.

Zaradi novega davka bodo trpeli končni potrošniki. Zaradi novega davka bodo trpeli tisti, ki potrebujejo kredit.

Drugič, obravnavati je treba številne tehnične probleme. Tiste, ki niso pomembni. Ali obstaja vsaj en evropski upravni sistem, ki bi lahko uvedel takšen davek, kot je ta? Ali nam lahko kdo pove, kakšni bodo stroški te

uvedbe? Ali nam lahko kdo pove, kakšen bo njegov vpliv na likvidnost in kreditiranje? Kako se bo uveljavljal globalni davek glede na časovne razlike in transakcije, ki se izvajajo v sekundah? Kako je to mogoče nadzirati?

Na vsa ta vprašanja še vedno ni odgovorov. Menim, da bi se morali iz krize nekaj naučiti in prilagoditi stališča. Dvomim, da je novi davek prava rešitev.

PRESEDSTVO: GOSPOD LAMBRINIDIS

podpredsednik

Anni Podimata (S&D). – (EL) Gospod predsednik, komisar, razprava o uvedbi davka na mednarodne finančne transakcije mogoče ni nova, je pa danes zelo aktualna, saj je osnovna lekcija krize v globalnem gospodarstvu, predvsem v evrskem območju, ki so ga špekulanti nedavno sistematično napadli, ta, da imata pretekla neodgovornost finančnih trgov in pomanjkanje osnovne finančne regulacije in vodenja opazne in takojšnje negativne posledice na realno gospodarstvo, smiselnost javnega gospodarstva in na socialno stabilnost.

V tem okviru je uvedba davka na mednarodne finančne transakcije zelo pomembna, saj je ena izmed ključnih točk dolgo pričakovanega preoblikovanja mehanizmov finančnega nadzora. Vsekakor ni rešitev, da uvedemo še en evropski davek, ki bo imel dvomljive posledice na konkurenčnost evropskega gospodarstva, ampak da oblikujemo ambiciozen predlog, ki bo predložen skupini G20.

Sirpa Pietikäinen (PPE). – Gospod predsednik, finančni trgi so globalni, prav tako pa so globalna finančna podjetja; finančna industrija je trenutno največji globalni sektor. Ker so tudi naše potrebe globalne – kot so razvojna agenda, razvojni cilji novega tisočletja ali boj proti podnebnim spremembam – se mi zdi povsem normalno, da obdavčitev finančnih transakcij predstavlja prvi poskus globalne obdavčitve.

Politika ni globalna; kot vemo, prav tako ni last Evropske unije. Nekdo mora prevzeti vodstvo pri reševanju problema in povsem naravno je, da to mesto vodilnega prevzame Evropska unija. Običajno ima tisti, ki prevzame vodstvo – razvije mehanizme, modele, ima intelektualno lastnino – zaradi tega tudi prednost.

Čeprav majhno brzdanje najbolj špekulativnih transakcij prinaša nekaj malega koristi, se po mojem mnenju največje koristi nanašajo na vstop na novo področje obdavčevanja, globalnega mehanizma in zbiranja sredstev – ne toliko v finančnem sektorju, ampak predvsem za naše evropske in globalne razvojne in okoljske potrebe.

Da bi bila Evropska unija aktivna pri tem vprašanju, mora razmišljati trezno, imeti moramo enotno stališče in ravno zaradi tega želim, da bi komisar kmalu predstavil predlog, kako bi lahko FTT deloval.

Edward Scicluna (S&D). – Gospod predsednik, minilo je že 40 let, ko smo kot študenti razpravljali o novem mednarodnem gospodarskem redu, del katerega je vseboval predlog MDS o uporabi posebnih posojil SDR (s posebnimi pravicami črpanja) in vključitev posebnega davka nacionalnih vlad, ki bi bil namenjen pomoči revnim državam. To, kot vemo, se ni uresničilo.

Mnogo let kasneje se je stvarnost spremenila: zaradi globalizacije, skupaj z napredkom tehnologije in močnejšo politično voljo, je nekatere načrte mogoče lažje uresničiti. Število ciljev globalne politike pa se je povečalo. Poleg revščine, ki je žal še vedno med nami, nas skrbijo tudi globalni okoljski problemi, kot so podnebne spremembe, sedaj pa govorimo o neki vrsti globalne zavarovalne premije, s katero bi odškodovali žrtve socialnih in gospodarskih težav, ki so posledica finančne katastrofe.

Ko se soočamo s številnimi cilji, moramo biti zelo previdni. Predlagam, da upoštevamo to modro navodilo ter zagotovimo, da za vsak cilj potrebujemo ločen instrument. Naj bo Komisija drzna, vendar pa moramo zagotoviti, da bo davek na finančne transakcije zelo osredotočen in uresničljiv. Ne prizadevajmo si, da bi postal rešitev za vse težave ljudi.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Prepričana sem, da nam uvedba obdavčitve finančnih transakcij nikakor ne bo v pomoč. Ne bo nam pomagala priti iz finančne krize, ne bo nam pomagala preprečiti nove krize, prav tako pa ne bo prispevala k stabilnosti finančnih trgov. Ta ukrep bi imel za posledico le povečanje stroškov kapitala in kreditov, hkrati pa bi zaustavil naložbe.

Preden Evropska komisija uvede nov davek, mora zelo pozorno preučiti prednosti in slabosti, ki jih bo prinesel. Če bo sprejeta odločitev o uvedbi obdavčitve finančnih transakcij, lahko to globalno vpliva na

konkurenčnost evropskega gospodarstva. Prav tako se je treba izogniti dvojni obdavčitvi, kot tudi vzpostavitvi ovir, ki bi preprečeval prost pretok kapitala.

Stroškov, ki izhajajo iz takšnega davka, ne smejo nositi navadni državljani. Prav tako bi bilo vredno razmisliti o uvedbi tovrstnega davka v državah, kjer prihaja do nalaganja špekulativnega kapitala, kar ima za posledico kratkoročne zunanje dolgove. Ta ukrep bi lahko preprečil nalaganje špekulativnega kapitala.

V 2009 je Švedska uvedla letno stabilnostno nadomestilo, ki velja za banke in kreditne institucije, in znaša 0,036 % vsote nekaterih obveznosti. Vendar pa uvedba takšnega davka v Romuniji ni utemeljena. V sklopu pogajanj, ki potekajo med romunsko vlado, MDSOM in Evropsko komisijo, so bile dogovorjene zakonodajne spremembe o posebnem upravnem postopku, ki bo Nacionalni banki Romunije omogočil hitro in učinkovito posredovanje, če se bo kreditna institucija znašla v težavah.

Na podlagi tega želim Evropsko komisijo vprašati o kakšnih mehanizmi ali formulah razmišlja za zaščito držav pred nalaganjem špekulativnega kapitala in ali razmišlja tudi o drugih ukrepih za urejanje in nadziranje finančnega sistema.

Hvala.

Seán Kelly (PPE). – Gospod predsednik, pri obravnavi te teme pomislim na dve besedi: gre za latinski besedi *festina lente* ali „hiti počasi“, saj je očitno, da je ta tema precej sporna, tako kot so vsi davki. Predvidevam, da je še posebej privlačno govoriti o uveljavitvi obdavčitve finančnih institucij, da bi postale bolj osveščene glede tveganja in tako mogoče plačale za svoje grehe, vendar pa so finančne transakcije globalne in nimajo le evropske razsežnosti, torej moramo preučiti vse možnosti, kot je izpostavil gospa Swinburne.

Poglejmo, kam gresta MDS in G20, potem pa mogoče ukrepajmo še sami, vsekakor pa moramo to preučiti zelo pozorno. Pravim torej, *festina lente*, hitimo počasi, dobro premislimo in se dobro posvetujemo z vsemi, potem pa bomo mogoče morali ukrepati, z ali brez pomoči Robina Hooda.

Kriton Arsenis (S&D). – (EL) Gospod predsednik, komisar, čeprav so razvite države odgovorne za 80 % emisij toplogrednih plinov, države v razvoju danes plačujejo najhujšo ceno. Te skrajno drastične posledice prizadevajo najrevnejše države, države, ki niso z ničemer prispevale k nastanku toplogrednih plinov.

Trenutno je dvajset milijonov okoljskih beguncev. Če ne bomo takoj ukrepali, jih bo do leta 2050 petsto milijonov. Do teh držav imamo resno obveznost v zvezi s podnebjem, ocenjeno v višini 100 milijard EUR letno. Od tega znaša pošten delež Evropske unije 35 milijard EUR.

Ključnega pomena je, da nemudoma uvedemo davek na finančne transakcije, s tem pa bomo lahko financirali obveznosti, povezane s podnebjem. Istočasno pa nam bo ta davek omogočal, da bomo poravnali dolg zanamcev, povezan s podnebjem s tem, ko bomo financirali energetska neodvisnost od premoga.

Enrique Guerrero Salom (S&D). – (ES) Gospod predsednik, komisar, predlog, ki pred dvema desetletjema ni bil uresničen, je zaradi finančne in gospodarske krize ponovno tema razprave in razglabljanja. Predloga ne zagovarjajo več le akademiki in manjšina ali opozicijske skupine. Sedaj uvedbo tega davka predlagajo G20, Mednarodni denarni sklad in nekateri voditelji najrazvitejših držav v svetu. Izkoristiti moramo priložnost, saj je sedaj pravi trenutek.

Kot član Odbora za razvoj, podpiram stališče, da če bo davek uveden, mora biti del prihodka namenjenega financiranju razvoja. Če bi se prihodek uporabljal izključno za financiranje zavarovanja depozitov ali le za ekonomske namene, finančni sektor ne bi pošteno prispeval k globalni pravičnosti. V skladu s tem mora biti del tega prihodka namenjen razvojni pomoči.

Algirdas Šemeta, član Komisije. – Gospod predsednik, zelo sem vesel, da ste namenili čas tej pomembni razpravi. Ideja davka na finančne transakcije je do sedaj pritegnila veliko pozornosti. Kot sem pojasnil, Komisija trenutno preučuje inovativno financiranje na globalni ravni in je še posebej pozorna na naslednja vprašanja.

Prvič, analizo vidika konkurenčnosti. Finančne transakcije so tako mobilne, finančni trgi pa tako konkurenčni, da se zdi tveganje prenosa dejavnosti na druge trge zelo visoko. To pomeni, da je na mednarodni ravni potreben skupen pristop, nenazadnje pa tudi dobro sodelovanje.

Drugo vprašanje se nanaša na skupni vpliv različnih pobud, ki ne smejo zmanjševati možnosti finančnega sektorja, da bi podprl oživitve gospodarstva.

Tretjič, analizo moramo pravilno pripraviti. Komisija bo kmalu objavila svojo analizo različnih možnosti. Povedati moram, da to ni tako enostavno. Izvajamo analizo in analiziramo različne instrumente. Ti instrumenti niso povezani samo z davkom na finančne transakcije, ampak tudi z morebitno obdavčitvijo sredstev banke, obdavčitvijo bank in tako dalje. To analizo moramo opraviti zelo temeljito, da bi pripravili prave zaključke v zvezi z možnostmi, ki so najboljše.

Komisija bo primerjala ugotovitve z ugotovitvami enega izmed njenih mednarodnih partnerjev. Na podlagi tega bodo izbrani obetavni instrumenti, ki jih bo Komisija nato še podrobneje ocenila.

Prav tako želim povedati, da sta v strategiji EU 2020 večkrat omenjena „obdavčitev“ ali „davki“, kar se močno razlikuje od prejšnjih strateških dokumentov. Mislim, da Komisija posveča izjemno pozornost vprašanju, ki se nanašajo na razvoj na področju obdavčevanja.

Na koncu želim poudariti, da Komisija spodbuja in zagovarja poglobljeno globalno analizo morebitnih prednosti in slabosti različnih inovativnih finančnih instrumentov, vključno z obdavčitvijo finančnih instrumentov. Parlamentu se želim zahvaliti za zanimanje in sodelovanje v tej temi.

Predsednik. Prejel sem en predlogov resolucije⁽¹⁾ v imenu Odbora za ekonomske in monetarne zadeve, s katerimi se v skladu s členom 115(5) Poslovnika zaključijo razprava.

Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo ob 12.00 v sredo, 10. marca 2010.

Pisne izjave (člen 149)

Proinsias De Rossa (S&D), v pisni obliki. – Že dolgo časa podpiram davek na finančne instrumente (FTT), ali kot ga v ZDA imenujejo zagovorniki – davek na finančne spekulacije (FST). James Tobin je bil eden izmed prvih, ki je idejo zagovarjal kot sredstvo za stabiliziranje globalnih finančnih trgov, med samim procesom pa hkratno zbiranje znatnih količin denarja za razvojno pomoč. Močni finančni spekulanti, kot tudi močne vlade, so jo zavrnila kot neizvedljivo. Zaradi krize sedaj MDS proučuje njeno izvedljivost in vztrajati moramo pri tem, da na poročilo strokovnjaka ne bo vplivalo lobiranje iz ozadja, zaradi česar bi bilo neuporabno. V Evropi imamo sedaj na voljo orodja, na primer klirinški sistem SWIFT, s katerim bi lahko uvedli davek. Kljub temu pa se v nasprotju z raziskavami še vedno pojavljajo lažni argumenti; „lahko se mu izognemo, za potrošnike bi predstavljal breme“. Finančno krizo, ki so jo sprožili brezvestni finančni spekulanti, ki še naprej neizmerno bogatijo in katerih dejavnosti so spravile svetovno gospodarstvo na kolena, moramo zavezati. Za vse večjo podporo FTT si mora prizadevati javno mnenje, da bi vlade tako ukrepale, ne pa da se predamo ljudem, katerim pohlep ne zadostuje.

18. Enotno območje plačil v eurih (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je vprašanje za ustni odgovor Komisiji (O-0025/2010) o enotnem območju plačil (SEPA), ki ga je postavila Sharon Bowles.

Sharon Bowles, avtorica. – Gospod predsednik, moj predhodnik v vlogi predsednika Odbora Parlamenta za ekonomske in monetarne zadeve je 12. marca 2009 v Parlament prinesel resolucijo o SEPA. Od takrat se ni veliko spremenilo in sedaj, maja 2010, prinašam svojo. Naj povem, da resnično pričakujemo napredek pred 15. marcem 2011.

Komisija je v svojem časovnem načrtu SEPA iz septembra 2009 dosegla napredek. Strinjamo se z ukrepi na šestih prednostnih področjih, vendar pa je velika večina anketirancev pri posvetovanju znotraj Komisije povedala, da je treba določiti končni datum, da bi s tem prepričali vse tiste, ki imajo pomisleke. To je sporočila Komisija sama. Stvari ni mogoče povedati bolj jasno in predlagamo, da se končni datum določi in sicer ne najkasneje, kot 31. decembra 2012.

Živimo v času, ko se število čezmejnih nakupov in pogodb vse bolj povečuje. Skupni standardi za ta čezmejna plačila, prenos kreditov in direktne obremenitve predstavljajo pomemben del za zdravje in rast skupnega trga. Za potrošnike je veliko bolje, če jih ni treba preverjati, ali v vsaki posamezni državi obstajajo različne ureditve ali pa jih prekršijo ravno zaradi tega, ker obstajajo.

⁽¹⁾ Glej zapisnik

Potrošniki nimajo negativnega mnenja o tem projektu, vendar pa mora biti zagotovljena njihova varnost in obstaja skrb, ali obstaja dovolj zaščitnih ukrepov za upravljanje in preverjanje veljavnosti direktnih bremenitev. Plačilni sistemi predstavljajo do ene tretjine stroškov poslovanja bank, torej si močno prizadevajo, da poskrbijo za pravilni SEPA, vendar ne more biti vse po njihovo. Evropski svet za plačila se mora zavedati, da so potrošniki zaskrbljeni zaradi prevar in zvijač, povezanih z zaupanjem in tem, kdo skrbi zanje. Nekateri zaposleni ljudje mogoče ne bodo opazili nove transakcije, predvsem če gre za običajen znesek. Zaradi tega morajo obstajati možnosti, ki potrošniku zagotavljajo dodatne varnostne ukrepe, povezane z vzpostavitvijo direktnih bremenitev. Ni dobro trditi, da bodo banke pobrale vsa sredstva. Banke niso prevzele praks ponarejenih čekov. V Franciji so na primer bile težave s prevarami pri čekih, potrjenih na zadnji strani, izdanih bankam in plačanimi na račun tretjih strank. To se je zgodilo štiri leta po tem, ko je oblast za finančne storitve v Združenem kraljestvu odpravila to vrzel. Ni dovolj, da se ti problemi rešujejo z dodatki ali dodatnimi ponudbami storitev, ki nobenega ne ščitijo. To je načrt prevarantov. Ni dobro, da se to izvaja po posameznih državah. To je načrt čezmejnih prevarantov.

Komisar, pričakujemo torej, da boste odločni, da boste odpravili te probleme in do 30. septembra 2010 pripravili rešitve za SEPA direktne bremenitve.

V tem letu bi morali državi organi močno povečati uporabo SEPA, torej je pravi čas za napredek, predvsem pri pozivanju držav članic, ki niso pripravile načrtov sodelovanja v raziskavah. Prav tako pozivamo, da tiste – oziroma mogoče gre samo za eno – države članice, ki niso rešile problemov nadaljnje pravne veljavnosti obstoječih mandatov direktnih bremenitev, ta rešijo problem Drugo oviro verjetno predstavlja večstransko nadomestilo za uporabo kartic in tudi to je treba rešiti na način, ki je v skladu s konkurenčno politiko.

Komisar, gre za pomembna vprašanja in menimo, da je sedaj čas za odločno ravnanje in določitev datuma izteka, da bomo lahko uspešno prešli na SEPA in resnično poskrbeli – kar je zelo pomembno za enotni trg – za zagon tega projekta.

Michel Barnier, član Komisije – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, veseli me, da vas ponovno vidim in najprej želim izraziti soglašanje s tem, kar je gospa Bowles pravkar povedala in sicer, da potrošniki potrebujejo varnost. To odraža prizadevanje, ki sem ga izrazil med zaslišanjem v Parlamentu, da potrošniki prek posebnih projektov ponovno pridobijo domač trg. Eden izmed teh je enotno območje plačil v evrih (SEPA). Gre za zahteven projekt, vendar njegov cilj – enostaven prenos finančnih sredstev znotraj Evrope – opravičuje naše ukrepanje.

Gospa Bowles, gospe in gospodje, Parlamentu se želim zahvaliti, ker je podprl SEPA in se konkretno odzval na pet točk, ki jih je omenila gospa Bowles, in ki pravilno povzemajo probleme, ki jih moramo rešiti. Prav tako sem pozoren na opravljeno pripravljeno delo ter na izjemno pozitivna in zanimiva poročila gospe Berès in gospoda Gauzès o zadevah, ki so povezana s SEPA.

Gospa Bowles, drži, da bi lahko časovni rok dal projektu SEPA nekaj potrebne spodbude. To je moje prepričanje. Datum prenehanja veljavnosti bi resnično imel kar nekaj pozitivnih posledic. Pravni položaj bi postal jasnejši, omogočeno bi bilo načrtovanje potrebnih naložb, prav tako pa bi prenehala obstajati dva plačilna sistema – nacionalni in evropski – kar ima sedaj za posledico nepotrebne stroške.

Časovni rok predpostavlja zakonodajo. Moje osebje trenutno analizira različne možnosti, njihove analize pa bodo končane naslednjo pomlad. Na podlagi tega se bomo odločili za najučinkovitejši potek ukrepov. Potrdim vam lahko, da bo temeljil na zakonodaji.

Sedaj, ko govorim z vami – v začetku marca – je še prezgodaj, da bi objavil datum izteka. Zabeležil sem si vaš predlog o 2012, gospa Bowles in ne bom pozabil naj. Kakor koli že, operaterjem bomo morali dovoliti prilagoditveno obdobje, na primer 12 mesecev za prenose in vsaj 24 mesecev za dvige. Druga prednost zakonodajne pobude bi lahko bila reševanje nekaterih vprašanj, ki izhajajo iz resolucije, ki ste jo pripravili vi in Svet za ekonomske in finančne zadeve, da bi tako izboljšali kakovost proizvodov SEPA za uporabnike.

Gospa Bowles, moje drugo stališče je, da potrebujemo pojasnilo glede večstranskega nadomestila za uporabo kartic. Gre za pomembno vprašanje za namene financiranja, s tem pa tudi za razvoj kartic SEPA in dvigov. V 2009 je Komisija objavila gradivo za razpravo, ki je vključevalo nove podatke, pa tudi mnenja različnih vrst uporabnikov glede tega vprašanja. Rezultatov javnega posvetovanja se bomo kmalu dotaknili. To vprašanje je seveda treba analizirati na podlagi njegove skladnosti s konkurenčno politiko, za katero je odgovoren moj kolega gospod Almunia.

Kljub temu želim dati nekaj pripomb. Do novembra 2012 je v veljavi kratkoročni prehodni sistem za dvige, ki dopušča večstranskega nadomestila za uporabo kartic vse do 8,8 %. Vendar opažam, da se sedaj v Evropi

izvede več kot 70 % dvigov brez kakršnega koli večstranskega nadomestila za uporabo kartic pri transakcijah. Zdi se, da večstransko nadomestilo za uporabo kartic ni edini mehanizem financiranja in niti ni najučinkovitejši.

Kot veste je Komisija za kartice sprejela odločitev proti čezmejnemu večstranskemu nadomestilu za uporabo kartic MasterCard. Enako smo storili za kartice Visa. Glede postopka v zvezi s podjetjem MasterCard je bila na Sodišče Evropske unije vložena pritožba. Kot del tega postopka, specifično v zvezi z obsegom in vrsto teh nadomestil, je Evropska komisija že pojasnila pravila igre. Končne ugotovitve sodišča bi morale prispevati k trdnejši pravni podlagi.

Tretjič, kot sem že imel priložnost omeniti na zaslišanju, podpiram vzpostavitev evropske pobude o karticah. Pripravlja se vrsta pobud v zasebnem sektorju, na primer projekt Monnet, PayFair in Pobuda Evropskega združenja za plačilne sheme. Gospa Bowles, gospe in gospodje, kmalu se bom sestal z glavnimi akterji na tem trgu, da bi skupaj ocenili njihovo pripravljenost za nadaljevanje in morebitno usklajevanje njihovih pobud ter določili okvir ukrepov. Istočasno bo Komisija analizirala, s stališča predpisov konkurenčnosti, argumente, ki izhajajo iz kartičnih sistemom, da bi utemeljila njihov finančni sistem.

Četrta točka se nanaša na prihodnost vodenja. Kot veste SEPA ni vključena v vseevropski sistem vodenja. Zaradi tega je bila pripravljena skupna pobuda z Evropsko centralno banko za vzpostavitev sveta SEPA, ki združuje omejeno število predstavnikov plačilne industrije in uporabnikov na visokem nivoju. Cilj ni sprejemanje odločitev, ampak spodbujanje dialoga, s katerim bo mogoče zagotoviti, da bo projekt SEPA pravilno izveden. Prvo srečanje bo potekalo spomladi.

Gospa Bowles, gospe in gospodje, osebno bom seznanjal Parlament o delu sveta SEPA, predvsem ko bom spregovoril pred Odborom za gospodarske in denarne zadeve.

Moja zadnja točka se nanaša na spoštovanje interesov uporabnikov, na temo, ki ste jo izpostavili, gospa Bowles. Žal industrija bančnih plačil pogostokrat precej z odporom upošteva pomisleke uporabnikov. Mogoče je doseči izboljšanje načina vodenja Evropskega sveta za plačila, ki bi spodbujal preglednost in upoštevanje pomislekov uporabnikov. Svet SEPA bo predstavljal dobro platformo za doseganje teh izboljšav.

Prav tako nameravam bolj neposredno ukrepati pri specifičnih točah, predvsem je treba doseči izboljšave sistema dvigovanja denarja. Komisija in Evropska centralna banka bosta zelo kmalu pisali Evropskemu svetu za plačila in zahtevali, da pri odzivanju na pomisleke potrošnikov vključijo nekatere spremembe. Ne morem izključiti možnosti, da bo Komisija sprejela ukrepe, če bo opazila ovire, ki to preprečujejo in s tem upoštevala pomisleke potrošnikov.

Gospod predsednik, gospa Bowles, gospe in gospodje, razumeli boste, da sem odločen ukrepati in zagotoviti, da bo v januarju SEPA že delovala, kot sem povedal. Seveda se bom zanašal na podporo Parlamenta in vašo odločnost, da pride do teh izboljšav.

Jean-Paul Gauzès, v imenu skupine PPE. – (FR) Gospod predsednik, komisar, ne dvomim v vašo odločnost, v svojih točkah, ki ste jih pravkar izpostavili, pa ste že odgovorili na večino vprašanj, ki smo jih nameravali zastaviti in ki izhajajo iz te resolucije.

Spomnil vas bom na to, da težave te teme izhajajo iz dejstva, da je enotno območje plačil v evrih (SEPA) pobuda plačilnih institucij, predvsem bank. Namen direktive o plačilnih storitvah, za katero sem imel čast biti poročevalec, je bil posebej oblikovan, da bi nam omogočil določiti in opredeliti pravne instrumente, potrebne za vzpostavitev tega evropskega plačilnega sistema. Drug namen direktive je bil izboljšati konkurenčnost na področju plačil in naslov II vsebuje določbe za vzpostavitev plačilnih institucij, ki naj bi razbile monopol bank.

Ta zapleten začetek vsekakor pojasnjuje del zamude, vsekakor pa je tudi res, kot ste povedali, da so ponudniki plačilnih storitev – se pravi, banke – pokazali nekaj odpora pri izvajanju tega mehanizma. Obstaja razlaga: strošek. Prepričan sem, da to že veste, vendar želim ponazoriti: V Franciji je na primer strošek izvajanja SEPA višji od stroška zamenjave v evro.

Obstaja tudi zadeva nadomestila za uporabo kartic, ki jo moramo obravnavati. Pojavljata se dve vprašanji. Prvo, kot ste omenili, je vprašanje skladnosti s pravili konkurenčnosti, vendar pa se drugo vprašanje, ki ga ne smemo zanemariti, nanaša na to, da so plačilne storitve komercialna dejavnost za plačilne institucije, ki morajo biti pošteno plačane. Obsojena je bila možnost enostranskega, samovoljnega določanja medbančnih marž brez možnosti posvetovanja, kadar se upravičeno zdijo previsoke.

Komisar, računamo na to, da boste zagotovili, da bo napredek, ki smo ga dosegli z vzpostavitvijo enotnega plačilnega trga lahko pripeljal do hitre izvedbe evropskih orodij za nakazila in direktne bremenitve.

Udo Bullmann, v imenu skupine S&D. – (DE) Gospod predsednik, komisar, enotno območje plačil v evrih je pomemben, osrednji instrument evropskega enotnega trga. Zahvaljujoč gospodu Gauzèsu je bil dosežen napredek. Moja skupina ga popolnoma podpira in želi, da bi dobro delovalo. Tudi osebno nimam nič proti, da določimo rok za prehod in tu zame ne gre toliko za vprašanje ali bo trajalo tri, štiri ali pet mesecev, kot za vprašanje, da bo resnično delovalo.

Ali bo dejansko delovalo, je odvisno od dveh zadev. Prvič, privlačnost za industrijo, ki mora biti prijazna do končnega uporabnika. V teh dneh si ne moremo privoščiti nobenih govoric, skrivnega odpora, hrepenenja po starem sistemu. Zato mora delovati pravilno, tudi ob spoštovanju tistih, ki ga morajo uporabljati.

Drugič, prav tako mora biti v korist gospodarstvu. Tu želim izpostaviti eno točko, ki je še vedno kamen spotike in sicer kako se bo izračunavala direktna bremenitev. Tu gospodarstvo še ni zmožno predlagati razumnega modela. Še vedno obstajajo prepreke, še vedno obstajajo odprte zadeve in če gospodarstvo ne more predstaviti skupnega modela, ki deluje znotraj Evropske unije, potem mora Komisija – kot je predlagano v tem predlogu resolucije – predstaviti konkreten predlog v določenem časovnem roku, recimo pred koncem leta. Ne sme se zgoditi, da se soočimo z gospodarstvom in zahtevamo časovni rok za prehod, pri tem pa ne zgrabimo pobude za odpravo odpora, katerega ponudniki plačilnih storitev očitno niso sposobni sami rešiti. Da bi lahko celotna stvar delovala, potrebujemo pobudo skupnosti. To je naš pristop k razpravi.

Martin Ehrenhauser, samostojni poslanec (NI). – (DE) Gospod predsednik, dobro je, da imamo evro. Majhne države, kot je Avstrija, bi se drugače znašle pod ogromnim pritiskom v času finančne krize 2007.

Druga stran evrskega kovanca pa je pomanjkanje doslednosti in pomanjkanje odgovornosti, pojavljajo pa se tudi nekatera vprašanja za Komisijo. Prvič, kdo je odgovoren za neustrezen nadzor v evrskem sistemu? Drugič, kdo je odgovoren za dejstvo, da te napačne proračunske številke iz Grčije niso bile prej ugotovljene? Tretjič, ali ne gre za to, da ko danes govorimo o Grčiji, resnični problem predstavlja Španija? Četrto, ali lahko Evropska komisija jamči, da Španija ne bo predložila napačnih proračunskih vrednosti in kaj počne v zvezi s tem?

Zahtevam jasnost in preglednost, predvsem pa da tisti ljudje, ki so odgovorni za to, tudi odgovarjajo. Šele potem, ko bodo ti ljudje prevzeli odgovornost, lahko jamčimo, da se bodo pravila igre dosledno upoštevala.

Markus Ferber (PPE). – (DE) Gospa predsednica, komisar, gospe in gospodje, prav je, da skupni postopki sovpadajo s skupno valuto. Prav je, da obravnavamo, kako bi lahko bolje uveljavili te skupne postopke, ki do sedaj še niso bili izvedeni povsod v enotnem območju plačil v evrih.

Na drugi strani bom povsem jasno povedal, da moramo pravilnik na določenih mestih še vedno prilagoditi. Sam prihajam iz države, kjer je postopek direktne bremenitve zelo razširjen postopek, da bi bilo mogoče spodbuditi obdelavo nekaterih rednih plačil.

Postopek, ki je trenutno predviden v pravilniku, je zelo birokratski, zelo zapleten postopek in zato bi bil zelo vesel, komisar, če bi bilo to področje v zvezi s končnim datumom – nekaj, kar vsi želimo – ponovno obravnavano. Na eni strani ne sme biti ranljivosti za prevare – to je problem na čezmejnem področju – vendar pa mora na drugi strani prav tako biti možno, da zadevna podjetja bremenijo lokalne stroške in jih za vsako naročnino na revijo, vsako zavarovalno premijo, vsak račun za prenosni telefon in tako dalje, poberejo z enostavnim postopkom.

To je moja zahteva, v našem predlogu resolucije o tej zadevi pa obstaja tudi ustrezen razdelek, s katerim bomo lahko prispevali k temu, da bo mogoče postopke, ki so se izkazali za uspešne v državah članicah prav tako zagotoviti tudi po končni uvedbi enotnega območja plačil v evrih.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, verjetno se vsi odobravamo odgovore, ki jih je podal komisar na vprašanje in smo za to hvaležni. So v skladu s cilji Evropskega parlamenta.

Drugič, povedati želim, da je metoda samoregulacije na bančnem področju, ki smo jo izbrali za SEPA, metoda pri kateri organi dobro delajo, v zelo kratkem času pa se je območju SEPA pridružilo več sto bank. SEPA je del enotnega trga, je večja od evrskega območja, vendar ni popolna. Zelo sem naklonjen doslednemu, pravno zavezujočemu končnemu datumu, saj upam, da bomo s takšnim datumom povečali pritisk na reševanje odprtih vprašanj in da bo prišlo do napredka pri doslednem izvajanju pravnih obveznosti. To bo vsem sodelujočim omogočilo, da še enkrat predstavijo vse, kar je še treba storiti. Skupni datum je ključnega pomena

za kar se da hitro in učinkovito izvedbo območja SEPA in za zagotavljanje kar največje ustreznosti za enotni trg.

David Casa (PPE). – Gospod predsednik, SEPA je hvalevredna pobuda, ki bo nedvomno veliko pripomogla k izboljšanju učinkovitosti čezmejnih plačil in spremenila razdrobljene nacionalne trge plačil v evrih v enotni domači trg, s tem ko bo strankam omogočila, da bodo izvajale brezgotovinska plačila na vseh lokacijah na območju z uporabo enega bančnega računa in enotnim sklopom plačilnih instrumentov.

Druga velika prednost bo posledica zmanjšanja celotnih stroškov za evropsko gospodarstvo pri premikanju kapitala po regiji, ki je danes ocenjeno na dva do tri odstotke skupnega bruto domačega proizvoda. Ne smemo pozabiti, da je bil končni cilj SEPA vzpostaviti resnično okolje domačega plačilnega prometa po vsej Evropi in razumljivo je, da uresničevanje takšnega ambicioznega cilja ni lahka naloga, predvsem če upoštevamo nujno potrebno iskanja kompromisov med pogosto nasprotujočimi si interesi vseevropske bančne skupnosti.

Gospodarska kriza je le ovirala postopek izvajanja standardov SEPA; gre za drag postopek, banke pa so v zadnjih časih razumljivo imele druge, pomembnejše prednostne naloge. Treba je izvesti analizo trenutnih razmer in čim prej določiti realistični časovni okvir.

Sedaj je ključnega pomena, da se določi pravno zavezujoč rok za prehod na uporabo instrumentov SEPA, kot je pravkar povedal moj kolega gospod Karas. Nesprejemljivo je, da do sedaj ni bil pripravljen noben konkreten načrt. Opomba, da bi morali dovoliti vzporedno uporabo domačih standardov s SEPA, je neučinkovita in neproduktivna.

Zato vas pozivam, komisar, pa tudi Komisijo, da v tem že tako krhkem sektorju zagotovite gotovost in poskrbite, da bo končno določen pravno zavezujoč datum izteka za prehod na instrumente SEPA.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Seznaniti vas želim, da moja država, Romunija opravlja nekatere pomembne korake v zvezi z izvajanjem in preходом na SEPA. Oktobra 2009 je bila v romunsko zakonodajo prenesena Direktiva 64/2007/ES o plačilnih storitvah na notranjem trgu. Leta 2007 je Romunsko bančno združenje, član Evropskega sveta za plačila, prevzelo vlogo podporne organizacije za pridruževanje shemam SEPA. Dejansko bo prehod na bančno nakazilo SEPA končan do datuma, ko bo Romunija prevzela evro, medtem ko se trenutno v naslednjih letih namerava shemi direktne bremenitve pridružiti le pet bank.

Javna uprava ima ključno vlogo pri obdelavi prehoda na SEPA. Javne ustanove, skupaj s storitvami, telekomunikacijskimi operaterji in zavarovalnicami, lahko zagotovijo kritično maso, potrebno za spodbuditev procesa prehodna na SEPA. Romunski minister za javne finance je najavil, da se bo Romunija priključila shemam SEPA, ko bo sprejela evro.

Hvala.

Michel Barnier, član Komisije – (FR) Gospod predsednik, rad bi se zahvalil vsem, ki so prispevali k razpravi. V uvodnem govoru gospe Bowles me je najbolj presenetilo dejstvo, da je celoten Parlament izrazil enoglasno podporo uvedbi enotnega območja plačil v evrih (SEPA), kot se je v preteklosti že večkrat pokazalo. To potrjuje osnutek resolucije. Gre za projekt, ki je star dve leti in menim, da ga je treba sedaj uresničiti. Še enkrat ponavljam, da me je presenetila pred kratkim izražena enotnost glede potrebe po določitvi časovnega roka.

Zato potrjujem svojo zavezanost določitvi tega časovnega roka. Dovolite mi, da si vzamem nekaj tednov časa – verjamem, da gre za dobro porabljen čas –, da se sestanem z vsemi ključnimi akterji v bančnem sektorju. Opravi bom kratka posvetovanja – na to in na druge teme, ki se nanašajo na ustrezno izvedbo SEPA – potem pa bom hitro sprejel odločitev, kot je zahtevala gospa Bowles.

SEPA bo uspešna le, če bo povsem uresničila pričakovanja potrošnikov in ljudi, ki jo bodo uporabljali. Govorim o podjetjih, predvsem malih podjetjih, potrošnikih in državnih upravah. Komisija upa – in delovala bo v tej smeri –, da bodo pri izvedbi SEPA prav tako upoštevani pomisleki uporabnikov. Gospe Băsescu želim povedati, da bom posebno pozornost namenil tudi prizadevanjem novih držav članic – in vem, da takšna prizadevanja potekajo v vaši, pa tudi v drugih državah – da bi bile v celoti vključene v projekt SEPA, kar je v interesu vseh.

V zvezi s karticami, ki sem jih omenil v zaslišanju, se zdi, da potrebujemo več jasnosti. Še enkrat, potrebujem nekaj tednov ali največ nekaj mesecev, v tem času pa bom organiziral srečanja, da bi tako razjasnil namere ključnih akterjev in določil obseg njihove pripravljenosti za usklajevanje ali združevanje njihovih naporov v zvezi z modelom financiranja morebitnega vseevropskega kartičnega sistema. Pri konkurenčnem okviru, znotraj katerega bi moral delovati, gre za vprašanje, ki ga bom izpostavil ključnim akterjem bančnega sektorja.

Želim se vam zahvaliti gospa predsednica, gospe in gospodje, za konstruktivno in skrbno podporo, ki ste jo ponovno izkazali projektu SEPA. Ujema se z zavezanostjo Evropske unije.

Predsednik. – Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo ob 12 popoldne v sredo, 10. marca 2010.

19. Letni računovodski izkazi posameznih vrst družb v zvezi z mikrosubjekti (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je poročilo (A7-0011/2010) gospoda Klause-Heinerja Lehneja v imenu Odbora za pravne zadeve o letnih računovodskih izkazih posameznih vrst družb v zvezi z mikrosubjekti (COM(2009)0083 - C6-0074/2009 - 2009/0035(COD)).

Klaus-Heiner Lehne, poročevalec. – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, to poročilo govori o projektu, za katerega si Parlament prizadeva že več let in ki je sedaj verjetno en korak bližje uspehu.

Želeli smo osvoboditi mikrosubjekte – in tu govorimo o podjetjih, ki so zelo majhna, z nekaj zaposlenimi, minimalnim prometom in dobičkom in ki poslujejo samo v regionalnem, lokalnem območju, na primer pek ali pleskar in dekorater – računovodskih obveznosti. Parlament je v sodelovanju s Svetom – četrta direktiva, o kateri govorimo in ki je bila večkrat spremenjena – to skušal že večkrat izvesti. Zadnji poskus je bil znotraj okvira poročila, ki ga je pripravila gospa van den Burg konec leta 2008. Takrat v pogajanjih s Svetom tega nismo uspeli doseči. Rezultat je bil ta, da je decembra 2008 Parlament sprejel resolucijo, skoraj soglasno, v kateri je Komisijo pozval, da z zakonodajnega stališča doseže napredek pri osvoboditi mikrosubjektov. V tem času se je zgodilo ravno to. Komisija je pripravila predlog in je s tem storila točno to, kar je želel Parlament. Poleg tega je odbor, ki ga je sklicala Evropska komisija – in sicer skupina gospoda Stoiberja, ki se ukvarja z zmanjšanjem birokracije – prav tako podal svoje stališče glede tega problema in izrazil mnenje, da bi bil to ključni element pri manjšanju obremenitev za mikrosubjekte v Evropi. Govorimo o morebitnih prihrankih, ki bi skupaj znašali približno 6,3 milijarde EUR. Istočasno pa je treba opozoriti, da mikrosubjekti nosijo še posebej veliko birokratsko breme.

Ta predlog Komisije je na nek način paradni konj boja proti birokraciji in politike boja proti birokraciji v Evropski uniji ter je tako osrednjega in velikega pomena. Obstaja cela vrsta dobrih razlogov, zakaj gre za pravi predlog. Direktiva o kateri razpravljamo, je iz leta 1978. Namenjena je bila velikim in srednje velikim podjetjem. Nikoli ni bila namenjena mikrosubjektom. Dejstvo, da morajo mikrosubjekti izpolnjevati obveznosti, ki izhajajo iz te direktive, se pravi pripravljati izkaze, ki so glede njihove sestave in elementov, ki jih vsebujejo, enaki, kot izkazi, ki jih morajo pripravljati velika podjetja, ne upošteva dejstva, kaj je dejansko potrebno in potreb mikrosubjektov. Če takšen mikrosubjekt potrebuje kredit, ta bilanca stanja nima nobene vrednosti. Rekel bi celo, da večina teh mikrosubjektov – to je potrdila tudi raziskava Komisije – ne razume svojih izkazov. Še enkrat bom poudaril, da praktično nimajo nobene vrednosti. Za pridobivanje kreditov je pomemben denarni tok. Gre na primer za likvidnost, rezervacije, ki so bile vzpostavljene. Gre za stvari, ki načeloma niso razvidne iz bilance stanja v takšni obliki; ta izkazuje le časovne preseke in ne določa ali si takšno podjetje zasluži kredit, ali ne.

Prav tako ne gre za konkurenčnost, kot tu zatrjuje del lobistov. Praviloma ta podjetja ne tekmujejo na enotnem trgu v čezmejni dejavnosti. Delujejo le regionalno ali lokalno. Zato se ta problem ne nanaša na enotni trg. Poleg tega enotni trg ni namenjen samemu sebi. Pomembno in dobro je, da ga imamo. Vendar pa morajo njegova pravila veljati za delovanje enotnega trga, čezmejno trgovino, ne pa za vprašanja, ki se nanašajo interno samo na nacionalno gospodarstvo.

Glede na to moramo sedaj to nikoli končano zgodbo zaključiti. Sprejeti moramo to poročilo. To bi omogočilo Svetu, da ponovno razmisli o tej zadevi in morebiti odpravi obstoječo kvalificirano manjšino. To bi bilo dobro za najmanjša podjetja v Evropi.

Michel Barnier, član Komisije – (FR) Gospod predsednik, najprej se želim zahvaliti in pozdraviti delo dveh poročevalcev: gospoda Lehneja, predsednika Odbora za pravne zadeve, ki je pravkar govoril in gospoda Sterckxa. Želim vas spomniti, da ta predlog direktive s strani Komisije predstavlja odgovor na želje Parlamenta, kot je povedal gospod Lehne. Resolucija Parlamenta je z dne 18. decembra 2008. Komisijo poziva, da predstavi zakonodajni predlog, ki bi državam članicam omogočil, da izvzamejo mikrosubjekte iz obsega direktiv o računovodstvu.

Istočasno pa je predlog jasno podprla tudi skupina na visoki ravni neodvisnih partnerjev o zmanjševanju upravnega bremena, ki ji predseduje gospod Stoiber, kot je povedal gospod Lehne.

Tudi Evropski ekonomsko-socialni odbor je podprl ta predlog za poenostavitev računovodskih postopkov. Takšno je torej stanje.

Zakaj je ta ukrep pomemben? Z uvedb enotnega sistema poročanja bo ta predlog omogočil državam članicam, da poenotijo zahteve glede poročanja za vse mikrosubjekte in zagotovijo, da bodo doslednejše. Ta nov pristop bo omogočil znatno zmanjšanje stroškov, ki jih nosijo ti subjekti.

Gospod Lehne, govorili ste o nekaj milijardah evrov. Osebnost imam na voljo številko, ki mi jo je zagotovilo osebje in ki ocenjujejo, da bi lahko prihranki znašali največ 6,3 milijarde EUR. Tudi če so te številke nižje, je po mojem mnenju še vedno upravičeno, da nadaljujemo z razpravo o tem vprašanju, da bi tako spodbudili dejavnosti mikrosubjektov v Evropi. To je še dodaten razlog, zakaj pozivam k temu, da se predlog o mikrosubjekti hitro sprejme.

Če bi vključili ta predlog v splošnejši okvir pregleda direktiv o računovodstvu, kot želi Odbor za ekonomske in monetarne zadeve, bi to vsekakor trajalo dlje. Preden bi te uredbe stopile v veljavo, bi lahko minilo nekaj let.

Gospe in gospodje, sedaj slišim kritike, pripombe in predloge z obeh strani in rad bi se odzval oziroma vam ponovno dal zagotovilo o treh posebnih točkah.

Prvič, predlog daje državam članicam možnost, ki pa jo lahko ali pa ne izkoristijo. Povedano drugače, vsaka država članica, ki želi, lahko obdrži trenutna pravila, ne da bi morala spremeniti nacionalne predpise.

Drugič, poudariti želim, da je ta predlog namenjen poenostavitvi in subsidiarnosti. Da bi člani javnosti in podjetij razumeli in izkoristili domač trg, ne smemo uveljavljati pravil na evropski ravni, razen če ni to nujno potrebno. Menim, da bi v posebnem primeru mikrosubjektov trenutna pravila lahko bila prekomerna.

Tretjič, v nasprotju s tem, kar je bilo povedano, ni nujno, da ta predlog vključuje popolno izvzetje mikrosubjektov iz vseh računovodskih zahtev. Vem, da so nekatere države članice glede tega izrazile zaskrbljenost. V tej točki je kompromis, ki ga je predlagal Odbor za pravne zadeve, povsem jassen. Ta podjetja bodo morala še naprej imeti dokumente, iz katerih bodo jasno vidne opravljene transakcije in njihovo finančno stanje.

Preden zaključim s temi uvodnimi besedami in vam prisluhnem, želim osebno spodbuditi Parlament, da podpre ta predlog. Vključene strani pričakujejo to odločitev in menim, da je sedaj potrebno močno sporočilo Parlamenta, da bi lahko dosegli napredek pri tem vprašanju. Vsi smo naklonjeni poenostavitvam. Po mojem mnenju je ta predlog, ki ga predsednik Odbora za pravne zadeve goreče podpira, primer takšne poenostavitve in upam, da bodo mikrosubjekti kmalu lahko deležni prihrankov, predvidenih v tem predlogu.

Dirk Sterckx, pripravljaivec mnenja Odbora za ekonomske in monetarne zadeve. – (NL) Gospod predsednik, veseli me, da bo mogoče predstaviti tudi stališče Odbora za ekonomske in monetarne zadeve; to pred nekaj tedni ni bilo mogoče. Strinjam se z osnovno idejo Komisije, da je treba zmanjšati upravno breme za mala podjetja in da je treba – kot je povedal gospod Lehne – razlikovati med velikimi in malimi podjetji.

Vendar trenuten predlog ne izpolnjuje tega cilja, kar tudi pojasnjuje stališče Odbora za ekonomske in monetarne zadeve. Če ne bodo na voljo letni računovodski izkazi, bodo mala podjetja težje pridobivala informacije o kolegih. V različnih državah članicah trenutno opažamo različne razmere, ki jih ne pozdravljam, predvsem v primeru malih podjetij, ki niso usposobljena za takšne stvari. Zato želim pozvati kolege poslance, da podprejo naše stališče.

Pozivamo k celoviti presoji vplivov, ki ne bo obsegala samo pozitivnih posledic v višini 6,3 milijarde, ampak tudi negativne posledice; to je Komisija izpustila. Upravno poenostavitev bi bilo mogoče najbolje izvesti kot del revizije direktiv o pravu gospodarskih družb, saj bi tako enakomerno veljala za vse. Znotraj tega okvira je mogoče izvesti poenostavitve in vzpostaviti razlikovanje. Tretjič, dobili bi enotno direktivo za vse države članice, močnejši notranji trg in resnično upravno poenostavitev.

Tadeusz Zwiefka, v imenu skupine PPE. – (PL) Gospod predsednik, zelo dobro vemo, kako se mikrosubjekti razlikujejo od malih in srednje velikih podjetij, da ne omenjam velikih gospodarskih subjektov. Zato želim opozoriti na zunanje dejavnike, ki negativno vplivajo na dejavnosti teh podjetij. Vključujejo makroekonomske dejavnike, kot so zakonodaja, obdavčitev in birokracija, kot tudi mikroekonomske dejavnike, kot so težave

pri prizadevanjih za pozitivno poslovanje in slaba finančna likvidnost. Kakšne so posledice takšnih razmer? V zadnjih nekaj letih je to pomenilo, da se je delež mikrosubjektov, ki so preživel prvo leto poslovanja, gibal okoli 60 %. To pomeni, da je več kot eno tretjino novoustanovljenih mikrosubjektov propadlo že v prvem letu poslovanja na trgu. Če se poleg tega zavedamo, da v številnih državah članicah mikrosubjekti predstavljajo več kot 90 % vseh gospodarskih subjektov, potem postane razprava na temo o zmanjševanju pravnih bremen in drugih vrst bremen, predvsem v zvezi s knjigovodstvom, ključnega pomena.

Prav tako je pomembno, da razprave niso osredotočene le na poenostavitve, ampak tudi na vpliv zahtev za računovodstvo za tovrstna mala podjetja. Razprava o temi poenostavitve je na splošno osredotočena na stroške, medtem ko razprava o pomenu zahtev za računovodstvo obravnava prednosti finančnega poročanja in potrebe posameznih uporabnikov. Obstajajo številne značilnosti, zaradi katerih se ta podjetja razlikujejo od velikih podjetij in ki govorijo v prid uvedbe poenostavljenih predpisov. Prvič, vsekakor je manj prednosti pri uvedbi univerzalnih standardov, kot v primeru velikih podjetij. To vodi v neravnovesje donosnosti v zvezi z izvajanjem standardov. Vzpostavitev ustreznega ravnovesja donosnosti zahteva znižanje stroškov.

Drugič, poročanje o finančnem položaju ne igra pomembne vloge pri izpolnjevanju zahtev po podatkih za lastnike mikrosubjektov, saj gre praviloma za družinske člane. Ko govorimo o potrebi po spremembi v zvezi s finančno krizo, ne smemo pozabiti, da zanj niso bili krivi mikrosubjekti.

Françoise Castex, v imenu skupine S&D. – (FR) Gospod predsednik, komisar, gospe in gospodje, kot sta omenila tako poročevalec, kot tudi komisar, ta predlog direktive dejansko sledi glasovanju Parlamenta.

Kljub temu je Skupina naprednega zavezništva socialistov in demokratov v Evropskem parlamentu še vedno kritična do tega predloga, saj so tveganju izpostavljeni ravno tisti ljudje, ki jih želimo podpreti. S tem ko želimo razbremeniti podjetja, tvegamo, da jih bomo prikrajšali za preglednost in zaupanje, ki sta nepogrešljiva za njihovo vodstvo in za dinamiko njihovih dejavnosti.

Predvsem verjamem, da si moramo biti na jasnem glede mejnih vrednosti in kaj točno mikrosubjekt je. Je majhno ali srednje veliko podjetje z več kot 10 zaposlenimi in prometom, ki presega 1 milijon EUR. Katero koli državo članico pogledate, to predstavlja veliko večino podjetij.

Res mogoče drži, da so lokalna in da so le malo prisotna na trgu Skupnosti, vendar to ne pomeni, da bodo za njih odpravljena računovodska pravila. Vedno se bodo morala soočiti z računovodskimi pravili, ko bodo želela poslovati z bančnimi organi ali partnerji, ali se pogajati z davčnimi, gospodarskimi in socialnimi institucijami. Tako bodo za njih veljala računovodska pravila in mogoče bodo morali plačati višjo ceno, kot bi za običajno računovodstvo, da bi zadovoljili merilom, kar jim mogoče sploh ne bo uspelo.

Ne želim, da bi prišli do sistema, v katerem se obveznosti za pripravo letnih izkazov nalagajo izven skupnega okvira Evropske unije. Ne gre samo za problem konkurenčnosti. Enostavno gre za vprašanje gospodarskega povezovanja, zakonodaje Skupnosti in enake obravnave za vsa podjetja v Evropski uniji.

Ob tem je povsem jasno, da je poenostavitev računovodskih obveznosti za mala in srednje velika podjetja potrebna. Obstajajo tri pobude, ki si prizadevajo za ta cilj: predlog, ki ga danes obravnavamo; sistem Mednarodnih standardov računovodskega poročanja; in pregled četrte in sedme direktive o računovodstvu, glede katerega mora Evropska komisija kmalu pripraviti nekaj predlogov.

Glede na obljubo bi naj te predloge dobili v letu 2010. Zdi se, da je bilo obdobje podaljšano, vendar ne mislim, da je to podaljšanje dovolj dober razlog za hitenje in polovično opravljeno delo, saj ti trije predlogi, čeprav imajo enak namen, mogoče ne bodo razdeljena na enak način in komisar, zdi se mi, da bi bilo bolj zaželeno in jasneje za podjetja, če bi jim dali enojen, splošen odgovor, s katerim bi jih omogočili, da uskladijo poenostavitve obveznosti, ki si jih vsakdo želi v življenju malih podjetij, ki jih potrebujejo.

Trenutni problem je v tem, da Evropska komisija odlaša s predlogom pregleda teh direktiv, kar gre v škodo našim razpravam glede vprašanja. Zato pozivam Evropsko komisijo, da pospeši dialog o tem vprašanju izvzeta, ki trenutno razdvaja gospodarske institucije in gospodarske kroge v Evropi ter da pripravi presojo vpliva.

Alexandra Thein, v imenu skupine ALDE. – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, kot poročevalka v senci Skupine zavezništva liberalcev in demokratov za Evropo enostavno ne morem razumeti, kako lahko sploh kdo nasprotuje osvoboditvi mikrosubjektov – poudarjam mikrosubjektov, ne malih ali srednje velikih podjetij – pri obveznostih glede priprave letnih izkazov. Tu ne govorimo o izvozno usmerjenem srednje velikem podjetju iz Baden-Württemberga z več sto zaposlenimi, ampak o majhnih obrtniških podjetjih, cvetličarni, pekarni za vogalom, novo ustanovljenem podjetju na IT področju. Politiki že več let vedno znova

ponavljajo, tako na državni, kot tudi na evropski ravni, da je treba razbremeniti ravno te mikrosubjekte. S tem bodo razbremenjeni nepotrebnih stroškov, v tem primeru nepotrebnih stroškov za davčne svetovalce, ne pa drugače bistvenih stroškov – v Belgiji gre za odvetnike, ki izpolnjujejo te letne izkaze, v Franciji za revizorje – in razbremenjeni nepotrebnega obsega dela in upravnih obremenitev, kar je sedaj v trenutni gospodarski in finančni krizi potrebno bolj, kot kadar koli poprej.

Sedaj, ko je Komisija končno pripravila predlog, k čemur jo je Parlament že dolgo pozival, kar naenkrat skeptiki in tisti, ki so vedno proti, izražajo pomisleke. Le sedem odstotkov mikrosubjektov, o katerih govorimo, sodeluje pri čezmejnih dejavnostih. Zato ob upoštevanju načela subsidiarnosti na evropski ravni sploh ne bi smelo biti nobenega predpisa. Da bi bile stvari še slabše, so računovodska pravila še naprej osredotočena na potrebe velikih in srednje velikih podjetij in so popolnoma neprimerna za mikrosubjekte o katerih govorimo že od vsega začetka.

Slišim nasprotujoče argumente, prvič, da bi mikro podjetniki mogoče potrebovali kredit, a svoji banki ne bi mogli ničesar prestaviti. Vsakdo, ki pozna Basel II, ve, da za banko letna bilanca stanja v najboljšem primeru pomeni lep dodatek in ničesar več. Drugič, domnevna zaščita upnikov: upniki, ki se zanašajo na letno bilanco stanja, so v manjšini. V vsem času, ko delujem kot odvetnica, se kupec pri prodaji tako velikega podjetja ni nikoli zanašal na letne izkaze ne glede na to, v kakšni obliki so bili. Tretjič, južne države članice Evropske unije – da, točno te, ki so ravno sedaj predmet nenehnih neslavnih poročil v naših časopisih – želijo ohraniti stare predpise. To lahko storijo, saj je predpis opcijski. Vendar pa naj se države, ki od mikrosubjektov zahtevajo letne računovodske izkaze, ker nimajo učinkovite davčne uprave in ne izvajajo nobenega nadzora, razen da prejmejo letne računovodske izkaze, ne čudijo, če se soočajo z manjšimi davčnimi prihodki ali davčnimi utajami.

Zato pozivam vse poslance v EP, predvsem socialne demokrate, daodobrijo to razumno uredbo, predvsem zaradi tega, ker je gospod Lehne iz našega Odbora za pravne zadeve upošteval vse pomisleke v kompromisnih predpisih, glede katerih nakladno ni bilo predložen noben pomemben argument.

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – (*Zastavil vprašanje modrega kartončka v skladu s členom 149(8)*) Gospod predsednik, ali gospa Castex priznava, da je predlog, ki ga je predložila in sicer, da je treba predlog odložiti in izvesti presojo vpliva, dejansko enakovreden, kot bi rekli „ne“?

Françoise Castex (S&D). – (*Odgovor na vprašanje modrega kartončka v skladu s členom 149(8)*) Gospod predsednik, zelo dobro razumem vprašanje. Če bo ta predlog zavržen, se bo treba vrniti k načrtovanju in če se bo to zgodilo, lahko resnično predvidimo presojo vpliva.

Kot sem rekla, ne nasprotujemo poenostavitvi računovodskih pravil za mala podjetja, predvsem zaradi tega, ker se je nakopičilo toliko direktiv in ukrepov, da jih je treba preoblikovati in tako razjasniti razmere.

Mislino, da ta predlog namesto poenostavitve predstavlja negotovost za podjetja.

Kay Swinburne, v imenu skupine ECR. – Gospod predsednik, predlog izvzetja mikrosubjektov iz nekaterih računovodskih zahtev še zdaleč ni pošten in v Odboru ECON je moja skupina pri glasovanju podprla poročevalca ECON gospoda Sterckxa pri tem, ko poziva Komisijo, naj še v večji meri pomaga vsem mikrosubjektom ter malim in srednje velikim podjetjem v EU, da bi znatno zmanjšala njihovo obremenitev, s tem ko bi zavrnila ta predlog in pripravila močno potreben pregled celotne četrte in sedme direktive o pravu gospodarskih družb, kar bi zagotovilo bolj smiselni predlog s širšim področjem uporabe.

Prav tako vzbuja pomisleke tudi presoja vpliva, ki ga bo izvedla Komisija in njene trditve, kako dober je ta predlog. Zdi se, da je zelo omejen. Vendar pa v času gospodarske krize ne smemo pozabiti, da je dobrodošla vsaka, še tako majhna pomoč.

Upam, da bo vsaj eno malo podjetje v mojem volilnem okrožju Wales, če bomo podprli ta ukrep, imelo nekaj koristi od tega izvzetja. Ne bo čarobno rešil vseh problemov, ki jih je povzročila recesija, prav tako pa tega majhnega ukrepa ne smemo izpostavljati, kot naš velik dosežek. Če lahko s tem izvzetjem pomagamo tudi le nekaterim podjetjem, da bolje preživijo te težke gospodarske čase, potem tega ne smemo ovirati.

Cornelis de Jong, v imenu skupine GUE/NGL. – (NL) Gospod predsednik, praviloma sem vesel, ko Evropska unija občasno odpravi pravila, saj jih je že tako ali tako preveč ter bremenijo tako državljane, kot tudi podjetja. Pa vendar moramo izbrati prava, na primer pravila za oddajo javnega naročil, ki so po nepotrebnem neobhodna in zapletena.

Obveznost o objavljanju letnih računovodskih izkazov na drugi strani ni takšne vrste pravilo, ki bi ga morali odpraviti, niti za najmanjša podjetja (mikrosubjekte). Brez trdnega, preglednega finančnega vodenja, podjetja ne morejo pridobiti kredita, poslovanje pa na splošno postane veliko težje. Iz virov na terenu sem izvedel, da finančno vodenje mikrosubjektom pogostokrat predstavlja težave. Če letni računovodski izkazi ne bodo več obvezni in bo s tem izgubljen vir informacij, edino preostalo možnost predstavlja zahtevanje dokumentov, pripravljenih v davčne namene. Kdo lahko jamči, da so ti prav tako zanesljivi, kot potrjeni računovodski izkazi? Za objektivno ugotavljanje njihove zanesljivosti bi bilo potrebno revidiranje 100 % davčnih napovedi, pri tem pa bi bilo treba predati tudi vse spremljevalne dokumente. In ravno brez tega lahko živijo davčne uprave in majhna podjetja.

Zaradi tega se strinjam z Odborom za ekonomske in monetarne zadeve, ko predlaga zavrnitev predloga Komisije. Gre za ukrep, zaradi katerega bi lahko številna mala podjetja postala žrtve, to pa je nekaj, česar si Parlament ne želi imeti na duši, sedaj ko je tako pomembno, da mala in srednje velika podjetja ustvarjajo delovna mesta.

William (The Earl of) Dartmouth, v imenu skupine EFD. – Gospod predsednik, v Združenem kraljestvu je sedaj 2 460 000 brezposelnih. V Združenem kraljestvu je brezposelnost mladih 20 %. V Franciji je brezposelnost mladih 24 %. 25 % v Italiji in neverjetnih 39 % v Španiji. Velika podjetja z zadnjih dveh letih odpustčajo ljudi in s tem bodo nadaljevala tudi v prihodnje.

Največje upanje za brezposelne predstavljajo mala in mikro podjetja. Vendar pa direktive EU mikro podjetjem otežujejo uspešno poslovanje. Predpisi EU dušijo njihovo rast in enkrat za spremembo Komisija počne nekaj razumnega s svojim predlogom o izvzetju mikro podjetij iz nekaterih računovodskih predpisov. V Združenem kraljestvu imamo 1,7 milijona mikro podjetij. Če bi ta podjetja lahko zaposlila vsaj še eno dodatno osebo, bi bil s tem problem brezposelnosti v Združenem kraljestvu v veliki meri rešen.

Vsi smo prejeli okrožnico gospoda Sterckxa in njegovih prijateljev. Gospod Sterckx in njegovi prijatelji temu delno nasprotujejo na podlagi trditve, da je izvzetje zelo malih podjetij iz celotnega obsega direktiv EU o računovodstvu nekako v nasprotju z enotnim trgov. To je popolnoma nesmiseln argument, ki si ga lahko izmisli le belgijski poslanec skupine ALDE. Vem, da si v Parlamentu oglobljen, če kritiziraš Belgijo ali Belgijce, vendar vas želim spomniti na zgodovino. Pred devetinšestdesetimi leti je Britanija vstopila v prvo svetovno vojno, da bi zaščitila ozemelsko celovitost Belgije. Gospodu Sterckxu predlagam, da deloma odplača ta dolg s tem, ko preneha s poskusi uničenja Britanskega gospodarstva in Britanije, kot države.

(Govornik se je strinjal, da bo vprašanje zastavil z uporabo modrega kartončka v skladu s členom 149(8))

Dirk Sterckx (ALDE). – Gospod predsednik, naj se najprej zahvalim prejšnjemu govorniku za to, kar je Britanija pred mnogimi leti storila za nas.

Imam vprašanje zanj: Če od Komisije zahtevamo revizijo dveh direktiv, ki sta predvideni v tem letu in vzpostavimo celovit okvir, ali bo to res oviralo uresničitev zelenega cilja – upravno poenostavitev?

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – Gospod predsednik, odgovoril bom z eno besedo: da. Mala podjetja potrebujejo upravno poenostavitev zdaj.

Diogo Feio (PPE). – (PT) Gospod predsednik, najprej želim čestitati gospodu Lehneju za poročilo, ki nam ga je predstavil, za sposobnost dialoga in odprtost, ki ju je pokazal pri tem vprašanju in za njegovo prepričanje v zaščito mikrosubjektov.

Čeprav ima ukrep, o katerem danes razpravljamo, dolgo zgodovino, je še posebej pomemben z vidika boja proti krizi in zaradi tega, ker izvzema mala podjetja iz ukrepov, ki so dragi, birokratski in nebitveni za preglednost.

Za preglednost odnosov med podjetji in državo je ključnega pomena, da izpolnjujejo svoje davčne obveznosti. Podjetja, ki so popolnoma različna, ni mogoče obravnavati na enak način. Malih in velikih podjetij ni mogoče obravnavati na enak način.

Prav tako je sedaj čas, da zaščitimo mala in srednje velika podjetja ter preidemo od besed na dejanja. Sedaj je pravi čas, da zagovarjamo enostavnejše, manj drage ukrepe za mala in srednje velika podjetja, kar bo seveda vzpostavilo možnost za več delovnih mest in večjo rast.

Žal smo v Evropi priča zapiranju številnih malih podjetij in ravno zaradi tega ne smemo pripravljati ocen; zaradi tega moramo ukrepati.

In ravno to je stranka, ki jo tu zastopam, predstavila portugalskemu parlamentu. Zato sem mnoge portugalske poslance pozval, da glasujejo za ta ukrep in s tem pritisnejo na portugalsko vlado naj odpravi nasprotujoče stališče, ki ga žal zavzema tudi Svet.

Na koncu želim povedati, da gre za poročilo, ki lahko predstavlja temeljni korak, ne samo v boju proti krizi, ampak tudi k poenostavitvi in nižjim stroškom za mala podjetja, kar močno potrebujejo.

Evelyn Regner (S&D). – (DE) Gospod predsednik, namen zmanjšanja upravnega bremena za mikrosubjekte bi seveda moral biti deležen naše popolne podpore, kot tudi namen za preprečevanje enačenja mikro podjetij z velikimi akterji na področju računovodskega poročanja. Vendar ali je ta namen dejansko mogoče uresničiti s predlogom Komisije ali vašim poročilom, gospod Lehne, in kaj imamo v mislih, ko govorimo o mikrosubjekti? Gospa Castex se je tega že dotaknila. To želim še razširiti.

Mikrosubjekti pogostokrat niso tako majhni. V Avstriji na primer ne gre za vprašanje gotovinskega računovodstva, ampak za delniške družbe, d.d. in delniška komercialna partnerstva in korporacije. Samo za ponazoritev, skupaj predstavljajo 90 % vseh podjetij v Avstriji, ki zaposlujejo manj kot deset delavcev.

Slaba stran omejene odgovornosti je zaradi tega obveznost računovodskega poročanja, čeprav ne na enak način, kot za velika podjetja in kot je bilo prej že povedano, kljub temu pa ne bi smeli odpraviti obveznosti glede računovodskega poročanja. Namesto popolnega izvzetja mikrosubjektov iz četrte direktive, je treba jasno določiti in vzpostaviti zmanjšane zahteve za predpise znotraj okvira načrtovane revizije četrte in sedme direktive.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Trenutna gospodarska kriza nam je jasno pokazala, da je Evropi začela pojemati sapa in da ne more več držati tempa z dinamiko gospodarstev in gospodarskim razvojem drugih delov sveta, kot je Azija.

Organizacija našega poslovnega okolja je okorna in zastarela. Poglejte trgovce na Kitajskem in v Indiji. Ali lahko uganete, koliko časa pri svojem delu porabijo za izpolnjevanje vseh oblik poročil in izjav o svojih podjetjih? Nič! Pa pogledajte naše trgovce. V moji državi na primer zakonodaja sili lastnike podjetij, da pošiljajo iste podatke in poročila o svojem podjetju, z raznimi spremembami, štirim različnim vladnim ustanovam: davčnemu uradu, poslovnemu registru, zdravstveni zavarovalnici in statističnemu uradu. Če kar koli pozabijo, jih v najboljšem primeru čaka visoka kazen, v najslabšem primeru pa lahko organi oblasti podjetja zaprejo. Štiri državne ustanove živijo za to, da nadlegujejo podjetja in jim jemljejo tako čas, kot tudi vire, saj se celotno birokratsko božanstvo napaja iz davkov na delo, ki ga ta podjetja opravijo. Vsekakor bi lahko vse podatke za vlado zbiral le en urad in sploh ni treba, da bil velik.

Kako lahko pridemo do tega? Odpravimo neuporabne zakone, poenostavimo in racionalizirajmo našo upravo, večini naših uradnikov pa zagotovimo priložnost, da bodo prav tako lahko začeli delati kot pošteti trgovci, ali pa bomo končali, kot naši legendarni kraljevi namestniki, ki so jih maja 1618 nejevoljni Čehi vrgli skozi okna praškega gradu. Dobro bi bilo, če bi čim prej uresnili prvo stvar.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Gospod predsednik, komisar, gospe in gospodje, sem eden izmed predsednikov medstrankarske delovne skupine za mala in srednje velika podjetja. Številni izmed nas smo sodelovali pri Obrtnem zakonu. Upam, da si vsi želimo postaviti mala podjetja v ospredje in zato smo naklonjeni poenostavitvam in manjšim obremenitvam za mala in srednje velika podjetja.

To kar smo danes slišali, se seveda zdi zelo privlačno. Če je tako privlačno, zakaj potem ne slišimo aplavza z vseh strani? Zakaj je toliko različnih primerov, ki kljub tej „poenostavitvi“, niso deležni navdušenega aplavza? Za to obstajajo razlogi. Ali je nova uredba skladna z Basel II? Več let smo zagovarjali skupne računovodske postopke in sedaj jih kar naenkrat odpravljamo.

Želimo si evropskih rešitev in poenostavitev, ne pa nacionalnih rešitev in zakonodajne razdrobljenosti. Čezmejne dejavnosti mikrosubjektov bi bile ovirane. Odprava obveznosti glede priprave letnih računovodskih izkazov dejansko ne bi pomenila pomoči, saj moramo v številnih državah članicah tako ali tako zbirati enake podatke pod drugačnim imenom. Vendar pa bi bila otežena sposobnost spremljanja kreditne sposobnosti. Mala podjetja bi prav tako morala upoštevati standarde, ki se nanašajo na izkaze kakovosti podjetja. Drugače obstaja nevarnost, da izgubimo preglednost.

Ko podjetja rastejo, morajo upoštevati predpise, ki mogoče ne veljajo zanje kot majhne subjekte, prosta izbira držav članic pa v teh okoliščinah slabi enotni trg. Zaradi tega sem naklonjen reviziji četrte in sedme direktive o računovodskih izkazih družb, saj bo to imelo za posledico dosledno urejanje in pomoč.

Marianne Thyssen. – (NL) Gospod predsednik, komisar, gospe in gospodje, seveda je treba odpraviti birokracijo, seveda mora Evropa odigrati svoj del in seveda se to nanaša predvsem na mala in srednje velika podjetja, ki zaradi tega najbolj trpijo. Vendar to ne pomeni, da moramo skupaj z vodo iz banje vreči tudi dojenčka.

S potrditvijo predloga Komisije bi prišlo do različnih praks letnega poročanja, ki bi bile odvisne od kraja sedeža podjetja in mogoče tudi od tega, ali njegovo poslovanje vključuje tudi večji ali manjši obseg poslovanja znotraj Skupnosti. Tovrstno pravilo bi omejilo rast malih podjetij in predstavljajo oviro za čezmejno poslovanje.

Poleg tega bi – to bojazen so izrazili tudi drugi poslanci v Evropskem parlamentu – predvideno poenostavitev nadomestila druga upravna bremena, kot so zahteve o informacijah s strani davčnih organov, morebitnih ponudnikov kreditov in celo sindikatov, ki bi zahtevali preglednost. Prav tako ne smemo pozabiti, da morajo tudi podjetja sama imeti vpogled v svoje poslovanje, ki ga lahko zagotovi dobro računovodstvo, dobri letni računovodski izkazi in poročanje.

Čeprav se predvideva zmanjšanje bremen, je zelo verjetno povečanje in ravno tega se bojijo predstavniki organizacij majhnih in srednje velikih podjetij v številnih državah in na evropski ravni. Tudi jaz se bojim tega. Zato ob vsem spoštovanju dobrih namer Komisije in dela, ki sta ga opravila gospod Lehne in Odbor za pravne zadeve, tega poročila ne morem podpreti.

Podpiram pa pozive, ki izhajajo iz mnenja Odbora za ekonomske in monetarne zadeve, ki ga je pripravil gospod Sterckx, v zvezi s celovito presojo vpliva, ki bo opravljena pred splošno revizijo četrte direktive na področju prava družb, ki je bila najavljena. Najavljena je bila v tem letu in zaradi tega ne bi predstavljala velike zamude.

Hella Ranner (PPE). – (DE) Gospod predsednik, v govoru bom samo povzela stvari. Vse je bilo povedano, tako za, kot tudi proti tej direktivi v trenutni obliki. Verjamem, da nam nihče tu ne more nasprotovati, ker si želimo zmanjšati določbe, ki se nanašajo na računovodsko poročanje, da bi tako olajšali poslovanje mikrosubjektom. Vendar imam vtis, da smo se ustavili na pol poti, ali da se želimo ustaviti in nimamo poguma, da bi do konca izpeljali stvari.

Vsi vemo, da bomo potrebovali določbe o računovodskem poročanju in da bodo tudi najmanjša podjetja potrebovale evidence, s katerimi bodo pokazale in dokazale stanje svojega poslovanja. To je lahko Basel II, to so lahko davčne evidence, to je lahko veliko stvari. V prihodnje lahko pride do novih predpisov, ki bodo mogoče prišli iz drugih držav – iz ZDA ali kjerkoli – in jih bomo morali obravnavati. Vendar pa moramo imeti možnost stvari še poglobiti in razmisliti o tem, kako bomo v prihodnje obravnavali določbe o računovodskem poročanju. Na območju konkurence, kot je Evropa, mora biti enkrat za vselej možno zagotoviti resnično konkretne direktive in ne samo – to je bistvo moje izjave – za mikrosubjekte, ampak tudi za večja podjetja.

Prizadevanja –, ki jih kot odvetnica dobro poznam – potrebna za zagotavljanje zahtevanih evidenc in za njihovo obdelavo s pomočjo številnih kolegov, so ogromna tudi v večjih podjetjih. Vključujejo veliko dela in stanejo veliko denarja. Mala podjetja pa si tega sploh ne morejo privoščiti. Če se osredotočamo na ta podjetja in resnično želimo obravnavati določbe o računovodskem poročanju znotraj okvira četrte in sedme direktive, vas pozivam, da razmislite tudi o poenostavitvi upravnega bremena na splošno in tako pripravite razumne in trdne direktive.

Arturs Krišjānis Kariņš (PPE). – (LV) Hvala vam, gospod predsednik, komisar, če bi kdor koli izmed nas danes ustanovil podjetje, bi bilo vsaj na začetku mikro podjetje.

Vemo, da v Evropski uniji trenutno vladata kriza in brezposelnost. Da bi bilo mogoče rešiti problem brezposelnosti v Evropi, potrebujemo kar se da veliko podjetij. Iz tega sledi, da potrebujemo čim več novih mikro podjetij, torej moramo storiti vse, kar lahko, da bi pomagali pri brezhibnem delovanju mikro podjetij. Dejansko imamo priložnost, da to tudi storimo in sicer s predlogom Komisije o izvzetju mikro podjetij iz obveznosti po pripravi računovodskih izkazov, da bi tako lahko lažje delovala in bi jih bilo v praksi lažje ustanoviti. S tem bi rešili problem brezposelnosti v Evropi. Za to obstajajo številni razlogi. Prvič, razumeti moramo, kot sem že poudaril, da vsaj na začetku skoraj vsa nova podjetja spadajo med mikro podjetja. Če torej zmanjšamo obveznosti, zmanjšamo stroške, z zmanjšanjem strokov pa jim olajšamo delovanje. Drugič, prizadevanja, potrebna za pripravo računovodskih izkazov za takšna podjetja, niso sorazmerna z doseženimi prednostmi, tako za podjetje samo, kot tudi za državo. Če je treba zaprositi za bančni kredit, bo banka zahtevala posodobljeno poročilo, ki odraža trenutne razmere, ne pa razmere izpred pol ali celo enega leta.

Tretjič, to je praktičen način na katerega lahko uresničimo cilj Komisije o zmanjšanju obremenitev za mala in srednje velika podjetja za 25 % do 2020. Zato pozivam kolege poslance, da ne govorijo le o podpori za mala in srednje velika podjetja, ampak da dejansko preidejo od besed na dejanja s sprejetjem te resolucije za zmanjšanje bremena mikro podjetij. Hvala.

Lara Comi (PPE). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, čeprav imajo mala in srednje velika podjetja vse večji pomen v evropskem gospodarskem prostoru, jim še vedno ni na voljo dovolj spodbud.

Evropska komisija je pripravila in izvedla številne ukrepe, posebej namenjene zagotavljanju pomoči takšnim podjetjem. Načelo *misli najprej na male* je ustrezno in v skladu s tem je ključnega pomena in primerno, da najprej obravnavamo mala podjetja, da bi spodbudili njihov obstoj v podjetniškem okolju.

Zmanjšanje upravnih stroškov, poenostavitev postopkov in izboljšanje dostopa do trgov, ter s tem povečanje konkurenčnosti, so ključna sredstva za izhod iz krize. Mislim, da je predlog gospoda Lehneja o izvzetju mikrosubjektov iz zahteve o pripravi letnih računovodskih izkazov in s tem zmanjšanju upravne birokracije, pozitiven.

Prav tako podpiram zagotavljanje svobode državam članicam, čeprav le v omejenem obsegu, glede tega, kako bodo uveljavile takšno direktivo. Glede na to, da Evropska unija še ni dosegla popolne usklajenosti v pravnem sektorju, menim, da je treba pri vzpostavitvi izjem uporabiti vmesne korake.

Ko razmišljam o svoji državi, tako znani po prekomerni birokraciji, verjamem, da vsekakor mora priti do začetne poenostavitve računovodskih postopkov, kot se je v nekaterih pokrajinah že zgodilo, s pomočjo postopkov preko spleta, ki ne zahtevajo tehničnega svetovanja ali dodatnih stroškov. To bi moral biti prvi korak.

Monika Hohlmeier (PPE). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, osupla sem nad razpravo s strani kolegov poslancev, ki na eni strani govorijo o poenostavitvah za mala in srednje velika podjetja, ki pa so takrat, ko bi morali izvesti prvi korak za mikrosubjekte – in danes govorimo le o teh, ne o drugih podjetjih – že pripravljeni spet reči ne. Ne moremo vedno nekaj zahtevati, potem pa naknadno reči ne.

Pogovarjala sem se z mnogimi mikrosubjekti. Upajo in čakajo na to uredbo. Govorila sem z regionalnimi bankami, ki so zelo jasno poudarile, da za njih ne bi bil noben problem, če bi se računovodsko poročanje spremenilo; tako ali tako uporabljajo druge podatke. Poleg tega se z vidika preglednosti ne bo spremenilo popolnoma nič, saj – kot je pojasnil komisar – bodo ostali v veljavi predpisi, ki zagotavljajo preglednost. Trgovina ne bo prizadeta, saj mikrosubjekti nimajo vpliva na evropski trg v smislu poslovanja v Evropi.

Kolege poslance pozivam, da skupaj naredimo ta korak, hkrati pa se zahvaljujem gospodu Lehneju in odboru za odločno delo.

Jean-Paul Gauzès (PPE). – (FR) Gospod predsednik, komisar, strinjam se s številnimi argumenti, ki so jih izpostavili gospa Thyssen, gospod Karas in gospa Castex. Kljub temu si zastavljam naslednje vprašanje: ali res moramo blokirati to direktivo, ki predstavlja pozitivno sporočilo za poenostavitev za mikrosubjekte, po tem, ko nam je uspelo doseči kompromis in ko so še vedno na voljo nacionalne možnosti?

Komisar, rad bi podal nezavezujoč predlog. Predlagam, da Parlament podpre predlog gospoda Lehneja in da upošteva vse, kar je bilo pravkar povedanega o spreminjanju drugih direktiv. Tako bomo zelo hitro dosegli sporazum: računovodska pravila za mala podjetja in evropski sistem na tem področju.

Seán Kelly (PPE). – Gospod predsednik, tako kot številni moji kolegi, sem danes vstal ob štirih zjutraj, da bi prišel sem, kljub temu pa sem zelo zadovoljen, da sem čakal do konca razprave danes zvečer, saj me zadnji dve poglavji, ki smo jih opravili, navdajata z velikim upanjem.

Prihraniti 6,5 milijard EUR samo z zamahom roke je zelo pomembno dejstvo. Na drugi strani pa lahko trdimo, da dokazuje ravno to, kar so povedali številni kritiki in sicer, da je Evropska unija preveč birokratska, imamo pa vsaj pogum in integriteto, da se soočimo z dejstvom in izvedemo korektivne ukrepe – v nasprotju z bankami, ki do sedaj še niso pokazale obžalovanja ali krivde za svoje dejanja.

Prav tako pa kaže na to, da je še veliko druge birokracije, ki jo je treba pristriči, da bi lahko uresnili cilj 25 % in prej ko bomo to storili, bolje bo.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Gospod predsednik, smo sredi gospodarske krize in ni treba poudarjati, da je izvzetje mikrosubjektov iz zakonske obveznosti glede priprave in objave letnih računovodskih izkazov dobrodošel ukrep pri podpori malim in srednje velikim podjetjem in seveda se glede tega strinjam s

poročevalcem. Dejstvo je, da tovrstni ukrepi zmanjšujejo stroške poslovanja podjetij, povečujejo njihovo donosnost in pozitivno prispevajo k ohranjanju delovnih mest.

Vendar pa moramo biti skrajno previdni pri uporabi metod in sredstev, da bi tako zagotovili hitro in takojšnjo pomoč temu ranljivemu gospodarskemu sektorju in mislim, da ravno to skrbi številne poslance. Cilj mora biti zagotoviti pomoč, ne pa – ponavljam, ne pa – alibi za podjetja, da prikrivajo ali skrivajo svoj dejanski finančni status, z vsem, kar to pomeni za njihov nadaljnji napredek.

Zato menim, da moramo načeloma pozdraviti in močno podpreti predlog Komisije ter pri tem seveda ostati previdni, da ukrepi, ki jih bomo uvedli v prihodnje, ne bodo spremenili naših resničnih namenov, ki so zagotoviti podporo podjetjem.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Danes verjetno nihče ne dvomi, da je treba mikrosubjekte v celoti spodbujati in podpirati, hkrati pa menim, da najboljši način za to predstavlja kar največje zmanjšanje davkov v vsaki državi članici Evropske unije, kot tudi poenostavitev zahtev za registracijo in deregistracijo dokumentov in številnih drugih stvari. Ena izmed idej, ki je bila danes omenjena, se nanaša na to, da bomo še vedno morali predložiti nekatere informacije, ne pa samo izkaze, če bomo želeli do kredita na banki, kljub temu pa bomo morali banki predložiti nekatere dodatne informacije. Naklonjen sem temu, da vemo, kateri procesi potekajo in sem z vidika priprave izkazov še vedno prepričan, da jih je zelo pomembno poenostaviti, vendar na takšen način, da ne bomo kršili temeljnih zahtev glede preglednosti in načel podjetij.

Michel Barnier, član Komisije – (FR) Gospod predsednik, čeprav je pozno, razpravljamo o temi, ki je zelo pomembna, kot smo lahko slišali pred nekaj trenutki. Prislunil sem vsem govornikom in menim, da ni niti enega izmed vas, ki ne bi bil naklonjen potrebi po zmanjšanju obsega in celovitosti upravnega bremena za tako imenovane „mikrosubjekte“. Naj vas spomnim – ker sem preveril številke z mojim osebjem – da bi lahko predlog, ki ga obravnavamo, vplival skoraj na pet milijonov podjetij v Evropi.

Gospa Castex, kljub temu sem, ko sem slišal vaše govore, opazil, da obstajajo razlike in nestrinjanja glede načrta in/ali kako naj bo izveden. Še enkrat želim ponoviti svoje prepričanje. Pred Parlamentom sem izjavil –, ko ste zahtevali, da spregovorim pred vami –, da morajo javnost, potrošnik, predvsem pa, ko sem povedal, mala in srednje velika podjetja ponovno pridobiti enotni trg, se pravi evropski trg.

Zaradi tega lahko z veliko mero odločnosti še dodatno izboljšamo to besedilo v dialogu, ki ga bomo opravili s Svetom. Mislim – kot je povedal gospod Lehne –, da potrebujemo ta operativno sporočilo. Dobro se zavedam, da je Earl of Dartmouth Komisiji izrekel pohvalo – kar se zgodi precej poredkoma. Rekel je: „Enkrat za spremembo Komisija počne nekaj“. Zabeležil sem si vaše razumne pripombe. Sedaj, ko bomo morali sodelovati, upam, da vam bomo lahko pokazali, da Komisija pogostokrat počne stvari, ki so razumne, uporabne in konkretne, prav tako pa še vedno upam, da vas bom prepričal, da odločneje in pogostejše podprete prizadevanja Komisije. To je moje mnenje o Parlamentu: nekoliko utopične vendar vas bom še naprej prepričeval, da Komisija počne uporabne stvari, ob podpori, pogostokrat pa tudi na zahtevo Parlamenta.

Gospe in gospodje, menim, da ta konkreten, napreden in razumen predlog ponuja znatno poenostavitev bremena za najmanjša podjetja. Ta predlog ne bo odpravil knjigovodstva. Podjetjem ne bo preprečil, da bi posredovala informacije, ki jih potrebujejo številne vpletene strani. Nobenemu ne bo preprečil, da upošteva določbe direktive, če to želi. To je moj jasen odgovor na pomisleke, ki jih je izrazil gospod Sterckx.

Ta predlog bo zagotovil možnost sprejetja pravil glede objavljanja finančnih informacij na nacionalni in regionalni ravni. Računovodska pravila za zelo majhna podjetja je bolje sprejemati na ravni, na kateri delujejo; z drugimi besedami na lokalni ravni.

Prav tako menim, da je časovni okvir zelo pomemben. Ta predlog je mogoče hitro izvesti. Gre za priložnost, da pomagamo malim podjetjem, ki je ne smemo zapraviti. Jasno sem slišal gospo Castex, ko je omenila druge možnosti: Obveza glede izvedbe prihodnjega splošnega ponovnega pregleda direktiv o računovodstvu. Časovni rok, do katerega delamo – omenili ste konec leta 2010, vendar bo verjetno začetek 2011 –, je rok, ki ga ne želimo zamuditi. Prav tako sem jasno slišal priporočilo gospoda Gauzèsa, ki je bilo nezavezujoče in jasno. Prav tako bomo uporabili to orodje splošnega ponovnega pregleda direktiv o računovodstvu.

Vendar pa nam, z vašo pomočjo, to ne preprečuje, da bi dosegli takojšen napredek, ki ga predstavlja ta predlog o mikrosubjektih. Potem lahko dosežemo še dodaten napredek, ko bomo opravili splošen ponoven pregled direktiv o računovodstvu. Ne odlašajmo. Ta globalni ponovni pregled – povedal sem vam, da bo v začetku 2011 – bo zahteval precej časa.

Opazil sem izjemno natančne govore nekaterih: gospod de Jong, gospod Kariņš, gospod Feio, gospa Swinburne in drugi, ki ste omenili krizo in gospodarske težave, s katerimi se trenutno soočamo. Naši izračuni kažejo, da če želimo ponovno vzpostaviti notranji trg, kot to poskuša doseči predsednik Barroso in – kar je bistvenega pomena za moj mandat – če uspemo zagotoviti, da bo notranji trg izjemno učinkovit in prožnejši, lahko v Evropi zabeležimo dodatno rast med 0,5 % in 1,5 %.

Ras lahko iščemo tudi zunaj, v svetovni konkurenci, vendar bomo začeli doma. Menim – kot izhaja iz filozofije poročila gospoda Lehneja –, da lahko velik del rasti najdemo znotraj petih milijonov zelo majhnih podjetij v Evropi, če jim le želimo olajšati delo. To je filozofija, ki izhaja iz tega predloga.

Jasno sem slišal, da sta gospod Karas in gospa Ranner omenila minimalne zahteve ali minimalne standarde. Prav tako sem opazil, da poročilo gospoda Lehneja ne izključuje minimalnih zahtev. Za to je potreben čas. Videli bomo, kaj lahko glede tega storimo skupaj s Svetom. Pozivam vas, da to poročilo in predlog sprejmete zaradi tega, kar sta: konkreten napredek, faza in del delovanja, ki je potrebno, da se bo lahko pet milijonov zelo majhnih evropskih podjetij in milijoni delovnih mest, ki so povezana z njimi, razvijalo kljub trenutnim težavam.

Zaradi tega želim izkoristiti to priložnost in se zahvaliti gospodu Lehneju in mu zagotoviti, da bom, ko bo Parlament, upam, sprejel predlog, lahko zelo hitro začel delati s Svetom, da bi uresničili konkreten in praktičen napredek, ki smo ga dosegli pri podpori najmanjših podjetij na glavnem evropskem trgu.

Klaus-Heiner Lehne, poročevalec. – (DE) Gospod predsednik, rad bi se zahvalil vsem kolegom poslancem in komisarju za razpravo. Imam šest osnovnih pripomb.

Prva se nanaša na presojo vpliva. Komisija je predstavila obsežno presojo vpliva tega predloga Komisije, prav tako pa jo je predložila Odboru za pravne zadeve. Ko je bilo poročilo gospoda Sterckxa v Odboru za ekonomske in monetarne zadeve končano, smo v Odboru za pravne zadeve posebej vprašali, kakšno dodatno presojo vpliva je treba potem izvesti. Čakali smo več tednov, vendar odgovora nismo prejeli.

Drugič, popolnoma pravilno je, da kompromis zagotavlja minimalne določbe. Nikakor ne gre za odpravo vseh obveznosti, ampak za zmanjšanje obveznosti tam, kjer je to res potrebno, to kar podjetja resnično potrebujejo.

Tretjič, vsakdo, ki potrebuje takšne izkaze za bančno posojilo, ni z ničemer omejen, da jih ne bi mogel pripraviti. Če pa mikro podjetja ne potrebujejo bančnega posojila, potem je, gledano objektivno, povsem nedojemljivo, zakaj bi morala biti obremenjena s temi dodatnimi stroški za računovodje in davčne svetovalce.

Četrtič, določbe o davčni bilanci ostajajo nespremenjene in to na njih sploh ne vpliva. To se nanaša izključno na redne bilance stanja in dodatne stroške, ki nastajajo pri pripravi rednih bilanc stanja.

Petič, revizija četrte in sedme direktive ni enostavna naloga; gre za obsežno nalogo. Sedma direktiva se nanaša tudi na združitve. To je zelo celovito in zahtevno. Upal bi si napovedati, da če nam sedaj ne bo uspelo sprejeti te odločitve, potem obstaja veliko tveganje, da bodo mala in srednje velika podjetja pri obsežni reviziji četrte in sedme direktive potegnili kratko, saj ne bodo igrala pomembne vloge v tej razpravi, saj tudi njihov lobi ne bo sodeloval v tej razpravi. Prav zaradi tega je pomembno, da to odločitev sprejmemo sedaj in ne kasneje, ko ne bomo vedeli, ali bo sploh delovala.

Moja šesta pripomba se nanaša na stališče poslovnih združenj. Vem, da od velikih evropskih poslovnih združenj, ki zastopajo interese malih in srednje velikih podjetij, temu nasprotuje le eno. Vsa druga so predlogu naklonjena. Mislim, da moramo to sedaj še enkrat poudariti.

Predsednik. – Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo ob 12 popoldne v sredo, 10. marca 2010.

Pisne izjave (člen 149)

José Manuel Fernandes (PPE), v pisni obliki. – (PT) Napredek EU bo odvisen od uspešnosti malih in srednje velikih podjetij. EU in države članice morajo zato vzpostavijo okolje, ki bo naklonjeno tem podjetjem. Največja ovira, ki jo izpostavljajo mala in srednje velika podjetja, je skladnost z upravnimi formalnostmi. Mala in srednja podjetja nosijo upravno breme, ki je nesorazmerno v primerjavi z velikimi podjetji. Glede na ocene naj bi za vsak evro, ki ga velika podjetja porabijo za enega delavca pri izpolnjevanju zakonske obveznosti, malo podjetje porabilo tudi do 10 EUR. V tem predlogu Komisije je zamisel mikro podjetij razširjena in so opredeljena kot podjetja, ki na presečni datum ne presegajo dveh izmed naslednjih meril:

bilance stanja, ki skupaj znaša 500 000 EUR, neto prometa v višini 1 000 000 EUR in/ali povprečnega števila zaposlenih v poslovnem letu do 10 oseb. Države članice se lahko odločijo, da bodo izvzele ta mikro podjetja iz izvajanja Direktive skupnosti o letnih računovodskih izkazih. V vsakem primeru bodo mikro podjetja še naprej vodila svoje evidence o prodaji in transakcijah za namene vodstva in za namene davčnih informacij. Na Portugalskem bi se lahko to izvajanje nanašalo na 356 140 portugalskih podjetij.

Zbigniew Ziobro (ECR), v pisni obliki. – (PL) Zelo me veseli, da bomo s sprejetjem novih zahtev glede poročanja za mikrosubjekte, zmanjšali njihovo birokratsko breme. Z oviranjem podjetij z velikim številom predpisov je eden izmed razlogov, zakaj nismo uresničili ciljev lizbonske strategije. Birokratske omejitve so še posebej neprijetne za mala in srednje velika podjetja in v teh podjetjih so stroški pravnih storitev in računovodstva nesorazmerno visoka v primerjavi z njihovim prihodkom. Kako naj bo EU najbolj konkurenčno gospodarstvo v svetu, če za podjetja velja toliko predpisov? Sram me je povedati, da je avtor teh preštevilih predpisov, ki ovirajo podjetja, ravno Bruselj, ki s tem prispeva k še večjemu omejevanju gospodarske svobode. Pobuda Komisije torej zasluži vso podporo, tudi s sprejetjem sprememb, ki jih je predlagal Odbor za pravne zadeve, saj nima nobenega smisla, da bi ohranjali zapletene zahteve glede poročanja v primeru malih podjetij. Če naj se EU razvije s takšno hitrostjo, kot si vsi želimo, moramo izvesti dodatne korake za odpravo nepotrebnih ovir. Zato pozivam Evropsko komisijo, da strategiji EU 2020 doda jassen cilj v obliki zmanjšanja števila predpisov EU, ki ovirajo podjetja. Nujno je treba poiskati področja, ki so po nepotrebnem regulirana in odpraviti takšne predpise. Sicer bo Evropa ostala regija, ki se razvija počasneje, kot druga razvita gospodarstva v svetu.

20. Poročilo o politiki konkurence za leto 2008 (kratka predstavitev)

Predsednik. – Naslednja točka je razprava o poročilu (A7-0025/2010) gospe Sophie in 't Veld v imenu Odbora za ekonomske in monetarne zadeve o politiki konkurence za leto 2008 (COM(2009)0374 - 2009/2173(INI))

Sophia in 't Veld, poročevalka. - Gospod predsednik, komisarji in komisarke, dragi kolegi – tudi tisti, ki pravkar zapuščate dvorano – to poročilo je bilo sprejeto z veliko večino v Odboru za ekonomske in monetarne zadeve (ECON) in predstavlja skupna prizadevanja vseh političnih skupin. Zahvaliti se želim vsem poročevalcem v senci –, ki so še prisotni, kolikor lahko vidim – za njihovo odlično sodelovanje.

ECON še posebej pozdravlja poudarek na potrošnikih. Prejšnja komisarka gospa Kroes je opravila odlično delo pri postavitvi potrošnika v središče politik konkurence in verjamemo, da bo komisar Almunia nadaljeval s tem.

Prešla bom na prvo veliko vprašanje in sicer vprašanje kartelov. Podrobno smo obravnavali vprašanja, kot so najučinkovitejše sankcije, poštenost visokih glob in upravičenost kazenskih sankcij.

Preden se dotaknem podrobnosti naših razprav, želim opozoriti evropska podjetja, da je najboljši način, kako se izogniti sankcijam ta, da ne sodelujejo v kartelih. Mogoče mislite, da boste prelisčili organe, pristojne za konkurenco, vendar v resnici škodite potrošniku. Karteli niso pametni. So graje vredni.

Zato pozdravljamo odločno držo, ki jo je zavzela Evropska komisija glede protikonkurenčnega obnašanja. Ključnega pomena je, da sankcije kaznujejo slabo obnašanje, predvsem večkratne kršitelje, istočasno pa morajo spodbujati skladno delovanje. Sankcije morajo imeti dovolj velik odvračalni učinek. Visoke globe so učinkovito orodje, vendar kot edini instrument mogoče ne zadostujejo. Zato pozivamo Komisijo, da pripravi predloge s katerimi bi razpoložljiva orodja postala naprednejša in učinkovitejša. V poročilu predlagamo obravnavo vprašanj, kot so individualna odgovornost, preglednost in odgovornost podjetij, krajši postopki, zahtevano delovanje in razvoj evropskih standardov ter programov zagotavljanja skladnosti poslovanja podjetij.

Drugo ključno vprašanje je državna pomoč. V kontekstu gospodarske krize so bili odobreni ogromni zneski državne pomoči. V izrednih okoliščinah potrebujemo izredne ukrepe. Tega se zavedamo, vendar ne smemo izgubiti pregleda nad dejstvom, da ima odobritev državne pomoči posledice. Popači konkurenco in vodi v rekordne ravni javnega dolga in proračunskega primanjkljaja. Račun za to dejanje bo izstavljen prihodnjim generacijam. Dolžni smo upravičiti vsak cent, ki smo ga porabili. Zato me veseli, da ECON poziva Komisijo, da temeljito ovrednoti rezultate izjemnega zagotavljanja državne pomoči.

Predvsem želimo videti ovrednotenje državne pomoči za tako imenovano zeleno okrevanje. Pred dvema letoma so nas prepričali, naj sprejmemo paket za okrevanje in ukrepe državne pomoči z obljubo, da bodo

uporabljeni za že dolgo pričakovano vzpostavitev trajnostnega gospodarstva znanja. Sprašujemo vas, ali je denar resnično prinesel te spremembe? Za kaj je bil porabljen? Kdo so bili upravičenci in kaj so dejansko storili za zeleno okrevanje?

Prav tako potrebujemo jasnost, komisar, glede vpliva izvajanja državne pomoči na finančni sektor, predvsem pa glede morebitnih učinkov popačenja.

Nekaj besed želim spregovoriti o vprašanju vertikalnih omejitev. Vemo, da bo trenuten sporazum ponovno pregledan maja letos. Evropska komisija se je predhodno zavezala, da bo v proces ponovnega procesa tesno vključila Evropski parlament. Vendar pa moram na žalost o zadnji različici brati v medijih. Ko sem govorila s Komisijo, da bi dobila nekaj dokumentov, ki so ušli v tisk, je bilo potrebnega veliko prepričevanja, da sem jih dobila in ne morem skriti nezadovoljstva. Komisija mora preprečiti sistematično in načrtno odtekanje informacij v medije. Zanimanje, da se to dogaja, žali našo inteligentnost.

Glede vsebine predlogov Komisije dopuščajo diskriminacijo nad prodajalci na drobno preko spleta, ki nimajo fizičnih prodajaln. Kot poročevalka sem izkoristila privilegiran položaj in predložila spremembo, s katero pozivam Komisijo, da te razmere odpravi. V 21. stoletju moramo spodbujati, ne pa omejevati konkurenčnost prodajalcev na drobno preko spleta. Pozivamo Komisijo, da interese potrošnikov postavi pred interese kapitala.

Komisijo pozivamo, da opravi sektorske študije, ki bi morale biti že davno opravljene, predvsem glede oglaševanja preko spleta, kar je Parlament že večkrat zahteval. Če Komisija tega ne želi storiti, želimo razumeti merila za zavrnitev.

Komisar pozdravljamo zavezanost komisarja Almunie, da bo vključil Parlament v oblikovanje politik konkurence. Gospodarska kriza je jasno pokazala potrebo po večji demokratični legitimnosti politik konkurence in v tem kontekstu domnevam, da je bil incident z dokumentom o vertikalnih omejitvah le napaka. Zavedamo se neodvisnosti Komisije – in kot pripadnica liberalne stranke, se tega dobro zavedam tudi sama – vendar tudi pričakujemo, da bo Komisija vključila Parlament v oblikovanje politik konkurence, skladno s smernicami, določenimi v poročilu.

Z veseljem pričakujemo odgovor Komisije. Hvala za potrpljenje, gospod predsednik.

Michel Barnier, član Komisije – (FR) Gospod predsednik, zahvaliti se želim gospe in 't Veld v imenu mojega kolega in prijatelja gospoda Almunie za njeno poročilo o politiki konkurence za leto 2008. Prav tako se želim zahvaliti gospodu Bütikoferju in gospodu Bielanu, ki sta kot poročevalca za Odbor za industrijo, raziskave in energetiko in Odbor za notranji trg in varstvo potrošnikov prav tako prispevala k temu poročilu.

Gospa in 't Veld, Komisija je opazila, da letos resolucija Parlamenta obravnava večje število vprašanj, na kar ste nas pred nekaj tudi trenutki opozorili. Poleg na poročilo Komisije o politiki konkurence, se nanaša tudi na poročila Komisije o tem, kako predpisi delujejo in o pregledu predpisov, ki se nanašajo na koncentracije.

Kar se Komisije tiče, ima vaša resolucija dva namena. Prvič, ta resolucija nam omogoča, da še izboljšamo vsebino naših letnih poročil o politiki konkurence in drugič, kar je še pomembnejše, služila bo kot podlaga, s katero bo Komisija stopila v podroben dialog s Parlamentom. Gospodu Almunii bom prenesel vaše zadnje spodbude, da bi bilo mogoče dialog s Parlamentom še poglobiti.

Ta dialog je ključnega pomena za dobro delovanje vseh politik in po našem mnenju to vključuje politiko konkurence. Parlament nas je spomnil na njegovo željo glede tega, da bi politika konkurence delovala znotraj okvira postopka soodločanja. Gospa in 't Veld, dovolite mi, da spregovorim odkrito: Komisija nima pristojnosti, da bi spreminjala določbe pogodbe v zvezi s pravno podlago, ki velja za to politiko konkurence. Vendar smo pripravljeni po posameznih primerih preučiti, ali je mogoče uporabiti soodločanje za nove pobude, kadar njihovi nameni presegajo področje pristojnosti konkurence.

Veste, da je glede tega komisar Almunia januarja najavil, da bo Parlament popolnoma vključen v vse zakonodajne pobude, ki se nanašajo na odškodninske tožbe, vložene s strani fizičnih oseb. Komisija, prav tako kot Parlament, ne verjame, da bi lahko trenutna gospodarska kriza opravičevala ohlapnejša pravila konkurence pri nadzoru nad koncentracijo ali državno pomočjo. Trenutna evidenca Komisije jasno kaže, da je ostala zelo odločna glede teh načel: preprečevanje vseh popačenj konkurence, tudi v obdobjih krize, ter hkratno ohranjanje prožnosti in odprtosti glede postopkov, kadar je to potrebno.

2008, leto v katerem se je ta gospodarska in finančna kriza začela, je bilo zelo posebno. Poročilo o politiki konkurence odraža zelo ambiciozno delo, ki ga je Komisija izvedla v tem kontekstu, ob tesnem sodelovanju s svojimi partnerji na nacionalni in evropski ravni.

Kriza je dosegla najnižjo točko v 2009. Ključno poglavje tega poročila 2009 bo namenjeno konkurenčnosti v kontekstu te gospodarske in finančne krize. Poročilo naj bi bilo potrjeno v drugem četrtletju tega leta. Parlamentu ga bo predstavil komisar Almunia. To bo vsekakor priložnost za Parlament in Komisijo, da ponovno začneta s konstruktivno razpravo.

Gospa in 't Veld, v govoru ste prav tako izpostavili vprašaje vertikalnih omejitev, vašo predlagano spremembo. Gospa in 't Veld, v zvezi s to temo je Komisija prepričana, da je našla razumno ravnovesje.

Na eni strani izjeme po skupinah dobaviteljem omogočajo, da izberejo svoje distributerje in z njimi sklenejo sporazum o pogojih nadaljnje prodaje za zagotovljene izdelke, tako z vidika prodaje v fizičnih prodajalnah, kot tudi z vidika prodaje preko spleta. Tako lahko izberejo najboljši način za distribucijo svojih izdelkov in ščitijo ugled blagovne znamke.

Na drugi strani pa mora biti odobrenim distributerjem zagotovljena prosta uporaba interneta, pogoji, ki veljajo za njihov prodajo preko spleta, pa morajo biti enakovredni pogojem za prodajo v fizičnih prodajalnah, da bi se bilo mogoče izogniti nepotrebnih omejitvam glede uporabe interneta. To pomeni, da predlog prispeva k splošni politiki Komisije glede spodbujanja trgovine in trga na spletu.

Seán Kelly (PPE). - Gospod predsednik, poročevalka je omenila kartele. Obstoj kartelov in dokazovanje, da obstajajo, sta dve različni zadevi. Vem, da na Irskem, predvsem v kmetijskem sektorju, številni kmeti verjamejo, da so podjetja povezana v kartel. Ker je Irska otoška država, postaja prevoz govedi – predvsem sedaj, s povečanimi, skoraj krutimi omejitvami – vse težji, tako da ga podjetja popolnoma obvladajo.

Treba se je zavedati, da cene počasi enotno rastejo, vendar pa neenotno in hitro padejo. Zaradi tega znaša razlika v ceni med govedom na Irskem in v Britaniji nekje med 150 EUR in 200 EUR na glavo. Kot sem rekel, to je težko dokazati. Mogoče bi lahko komisar Barnier uporabil svojo dobro anteno in preveril, ter mogoče pomagal pri izvedbi korektivnih ukrepov.

Andreas Schwab (PPE). – (DE) Gospod predsednik, na začetku se želim zahvaliti komisarju za predstavitev, hkrati pa želim izpostaviti, da je vsebina določb evropskega zakona o konkurenci zelo naklonjena interesom potrošnikov. Veseli me, da je Komisija tokrat prvič vključila svoje poglavje o zakonu o konkurenci ter njegov pomen za potrošnike. To je še posebej razveseljivo po petih letih neplodnega posredovanja evropske politike konkurence s strani Evropske komisije.

Še vedno naš čaka težka faza izvajanja evropskega zakona o konkurenci, ki se predvsem nanaša na pravice do pomoči in predpise o pomoči držav članic bankam. V 2008 to ni predstavljalo težave. V zvezi s tem poročilom Komisiji daje jasno sporočilo, da mora to spremljati zelo pozorno, da ne bo negativno vplivalo na enotni trg, pa tudi na evropske potrošnike.

Glede na to je obravnava malih in srednje velikih podjetij še posebej pomembna. Poročilo je jasno naklonjeno srednje velikim podjetjem, ki so deležna posebne obravnave, ko govorimo o izrekanju glob v primeru kartelov.

Vertikalne ureditve na spletnem trgu je tako po našem mnenju težko vzpostaviti, vendar se zdi, da je ocena, kot je sedaj predlaga po glasovanju v Odboru za ekonomske in monetarne zadeve, preuranjena, s tem pa želimo podpreti poročilo Odbora za ekonomske in monetarne zadeve.

Antolín Sánchez Presedo (S&D). – (ES) Gospod predsednik, poročilo o politiki konkurence za leto 2008 prvič vključuje oddelek o kartelih in potrošnikih. Prvič se nanaša tudi na izrekanje korektivnih glob. Poleg tega poročilo omenja pomembne pobude, kot so spremne smernice k paketu o podnebnju in energiji in Bela Knjiga o odškodninskih tožbah zaradi kršitve protimonopolnih pravil.

Poročilo prav tako obravnava vlogo politike konkurence v času krize. Učinki te politike so pomagali stabilizirati in zmanjšati državno pomoč. Ko bomo izšli iz krize, bomo morali nujno odpraviti nastala popačenja in ponovno vzpostaviti enake pogoje, da bi se s tem izognili moralnemu tveganju.

Poročilo poziva k opredelitvi prihodnosti avtomobilskega sektorja, da se nameni pozornost problemom, s katerimi se soočajo mala in srednje velika podjetja in k preiskavi distribucijske verige v prehranski industriji skupaj z naknadnimi ukrepi za mlečne izdelke.

Prav tako zagovarja bolj dovršeno in zakonito politiko konkurence, ter s tem krepi vlogo Parlamenta. Zaradi tega ga podpiramo in čestitam poročevalki za dosežen rezultat.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Kot poročevalec v senci želim najprej čestitati kolegici poslanki, gospe in 't Veld za odlično pripravljeno poročilo. Menim, da poročilo jasno izpostavlja tista področja, ki bi jim Komisija morala nameniti posebno pozornost. Najprej je to spremljanje ukrepov državne pomoči. Evropska komisija je v času krize državam članicam dala priložnost, da izključno uporabljajo ukrepe državne pomoči. Ker so bili ti ukrepi zagotovljeni na hitro, mora Komisija preučiti, ali so se uporabljali namensko, ali so bili učinkoviti in ali je kriza povzročila protekcionistično ukrepanje s strani držav članic, saj protekcionizem in delitev skupnega trga škodita konkurenčnosti in le slabita položaj Evropske unije v globalnem gospodarstvu. Prav tako sem zadovoljen, da je poročevalka upoštevala mnenje odbora ITRE glede problemov notranjega energetskega trga Evropske unije, predvsem dejstvo, da konkurenčnosti trga in splošnega delovanja ni mogoče zagotoviti tako dolgo, dokler bodo obstajali energetski otroki, energetska infrastruktura pa medsebojno ne bo povezana ter ne bo delovala pravilno.

Predsednik. – Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo ob 12.00 v torek, 9. marca 2010.

21. Dnevni red naslednje seje: glej zapisnik

22. Zaključek seje

(Seja se je zaključila ob 23.05)

23. Sklenitev zasedanja

Predsednik. – Razgllašam, da se je zasedanje 2009-2010 Evropskega parlamenta končalo.